

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1692, 8 Οκτώβρη 2025

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΔΥΝΑΤΑ, ΑΠΕΡΓΙΑΚΑ

Με την Παλαιστίνη

ως την Ανατροπή

1/10, Αθήνα. Πανεργατική Απεργία. Φωτό: Σοφία Γαρυμπί

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΜΠΛΟΚΑΡΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΑΖΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πλατεία Κλαυθμώνος, 1μμ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΚΑΘΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΑΠΟΙΚΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΘΕ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΡΑ!

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Τον δρόμο
τον δείχνουν
Γαλλία-Ιταλία

Χιλιάδες διαδήλωσαν την Κυριακή 5 Οκτώβρη το απόγευμα στην πλατεία Συντάγματος στο πλευρό του Πάνου Ρούτσι, του πατέρα του δολοφονημένου στα Τέμπη Ντένις Ρούτσι που τη Δευτέρα 6/10 συμπλήρωνε 22 μέρες απεργίας πείνας. Τα αντικυβερνητικά συνθήματα ενάντια στη συγκάλυψη του εγκλήματος των ιδιωτικοποιήσεων και για δικαίωση του Π. Ρούτσι ενώθηκαν με τα συνθήματα αλληλεγγύης στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού όταν η πορεία συμπάραστασης στους απαχθέντες ακτιβιστές/ριες του Global Sumud Flotilla έφτασε στο Σύνταγμα. Το σύνθημα «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» δονούσε την ατμόσφαιρα και εναλλασσόταν με τα συνθήματα «Και σήμερα και αύριο κι όσο χρειαστεί ο Πάνος Ρούτσι θα δικαιωθεί» και «Κάτω η ΝΔ».

Ο Π. Ρούτσι επέμεινε «μέχρι τέλους» στην απεργία πείνας, θέτοντας σε κίνδυνο την ίδια του τη ζωή γιατί η κυβέρνηση της ΝΔ πήγε να πετάξει την μπάλα στους δικαστές (τη «Δικαιοσύνη») σχετικά το αίτημά του να γίνει εκταφή και τοξικολογικές εξετάσεις στη σορό του παιδιού του. Και μπροστά σε αυτό το κύμα συμπαραστάσης η κυβέρνηση έκανε πίσω και ο Π. Ρούτσι κέρδισε. Τελικά, η εισαγγελία πρωτοδικών Λάρισας που είχε δώσει εντολή για εκταφή στις 9 Οκτώβρη θα επιτρέψει, σύμφωνα με τα ρεπορτάζ, τη «διενέργεια και τοξικολογικών εξετάσεων στις σορούς των θυμάτων του

ΤΕΜΠΗ Μέχρι τη νίκη!

τραγικού δυστυχήματος των Τεμπών για τις οποίες έχει αποφασιστεί ή θα αποφασιστεί κατόπιν αιτήματος των συγγενών τους εκταφή».

Το τεράστιο κύμα συμπάραστασης στον Π. Ρούτσι δείχνει ότι η οργή για το έγκλημα των Τεμπών όχι μόνο δεν έχει κοπάσει αλλά αντίθετα δυναμώνει γιατί αλληλοτροφοδοτείται με την οργή για όλα τα εγκλήματα της κυβέρνησης, κυριολεκτικά

από τα Τέμπη μέχρι την Πύλο και την Παλαιστίνη.

Οι χυδαιότητες που εκστόμισε ο **Άδωνις Γεωργιάδης** για τον Π. Ρούτσι, αλλά και για την γιατρό του, την **Όλγα Κοσμοπούλου**, έδειξαν, στην πραγματικότητα, τον πανικό μιας απομονωμένης κυβέρνησης. Προσπάθησε να παρουσιάσει τον Ρούτσι σαν «ψευτο-απεργό πείνας» που έχει γίνει μαριονέτα τότε μιας «ακροαρι-

στερής» γιατρού και της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, τότε της **Ζωής Κωνσταντοπούλου**. Και επειδή η κυβέρνηση βρίσκεται σε αυτό το κακό χάλι, οι προκλήσεις του Γεωργιάδη γύρισαν μπούμερανγκ και έριξαν νέο λάδι στη φωτιά της κρίσης της.

Αυτή η κρίση εκδηλώθηκε, για άλλη μια φορά, με τη «διαφοροποίηση» του **Δένδια** που ανακάλυψε ότι κι αυτός είναι πατέρας, ακόμα και του βα-

ρύ και ασήκωτου **Δ. Μαρκόπουλου** που είχε δώσει ρεσιτάλ προκλητικότητας ως πρόεδρος της εξεταστικής-πλυντήριο για τα Τέμπη. Και κάπως έτσι μέχρι και ο Γεωργιάδης βγήκε στα κανάλια να δηλώνει ότι «θέλω και εγώ να γίνει τοξικολογική για να μην υπάρχουν περιθώρια για θεωρίες συνωμοσίας». Η μόνη συνωμοσία που υπάρχει είναι της κυβέρνησης και του «βαθιού κράτους» που κάνουν τα πάντα για να σκεπάσουν το έγκλημα των Τεμπών.

Τη στιγμή που η κυβέρνηση φέρνει στη βουλή το τερατούργημα για το 13ωρο, ο αγώνας του Π. Ρούτσι και όλων των συγγενών να αγκαλιαστεί ξανά από τα συνδικάτα και το απεργιακό κίνημα. Να κλιμακωθεί ο απεργιακός αγώνας στο πλευρό τους, για να κερδηθούν όλα τα αιτήματά τους και μαζί όσα έφεραν στο προσκήνιο τα Τέμπη: Ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις που σκοτώνουν, να κρατικοποιηθεί ο σιδηρόδρομος χωρίς αποζημίωση στα αφεντικά της Hellenic Train και με τον έλεγχο στα χέρια των σιδηροδρομικών. Να πέσει η κυβέρνηση των δολοφόνων και της συγκάλυψης, να πάνε στη φυλακή όλοι όσοι ευθύνονται για το έγκλημα.

Η πανεργατική απεργία της 1 Οκτώβρη έδειξε ότι η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να παραλύει τα πάντα όταν η οργή της γίνεται συλλογική δράση στο χώρο δουλειάς και στο «πεζοδρόμιο». Αυτή η δύναμη θα φέρει πραγματικά δικαιοσύνη.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Η φράση «Κόπρος του Αυγεία» που είπε η ευρωπαϊκή εισαγγελέας **Λ. Κορέσι** στην πολύκροτη συνέντευξή της την περασμένη βδομάδα έκανε τον γύρο των ΜΜΕ. Πράγματι, αυτά που είπε η Κορέσι επιβεβαιώνουν αυτά που γνωρίζει -και σιχαίνεται- όλος ο κόσμος: η κυβέρνηση της ΝΔ είναι βουτηγμένη μέχρι τον λαιμό σε κάθε λογής σκάνδαλο και «λαμογιά».

Αναφέρθηκε στον ΟΠΕΚΕΠΕ των φραπέδων και των χασάπηδων ως το «Το ακρωνύμιο της διαπλοκής, της διαφθοράς και του νεποτισμού». Για το έγκλημα των Τεμπών είπε ότι «το οικονομικό έγκλημα και η διαφθορά μπορούν να σκοτώσουν» αναφερόμενη για παράδειγμα στη περιβόητη σύμβαση 717.

Αλλά αυτές δεν ήταν οι μόνες περιπτώσεις στις οποίες αναφέρθηκε. Μίλησε για την «επιχείρηση Καλυψώ» στο λιμάνι του Πειραιά. Στα τέλη Ιουνίου 2025, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κατέσχεσε 2.435 εμπορευματοκιβώτια στο λιμάνι του Πειραιά, γεμάτα κυρίως με ηλεκτρικά ποδήλατα, υφάσματα και υποδήματα. Άλλη εν εξελίξει έρευνα αφορά το λεγόμενο «καλώδιο» ηλεκτρικής διασύνδεσης Ελλάδας-Κύπρου που ονομάζεται επίσημα GSI (Great Sea Interconnector).

Η κυβέρνηση προσάτησε να βάλει κάτω από το χαλί τις δηλώσεις της Κορέσι. Είτε με διαβεβαιώσεις ότι οι «θεσμοί» θα κάνουν το έργο τους σε συνεργασία με τις ευρωπαϊκές αρχές, είτε προβάλλοντας ότι και η ίδια η κυβέρνηση θέλει αναθεώρηση του άρθρου 86 του Συντάγματος περί ευθύνης υπουργών, είτε με «εθνικά υπερήφανους»

Ποιος θα καθαρίσει την “κόπρη του Αυγεία”;

τσαμπουκάδες όπως της Βούλτεψη που είπε να «πάει στη χώρα της η Κορέσι να αλλάξει το Σύνταγμα».

Από την πλευρά τους τα κόμματα της «δημοκρατικής αντιπολίτευσης» στο κοινοβούλιο έσπευσαν να προβάλλουν την

Κορέσι και την ευρωπαϊκή εισαγγελία ως απόδειξη ότι η κυβέρνηση της ΝΔ είναι όχι μόνο διεφθαρμένη αλλά και απομονώνει τη «χώρα από την Ευρώπη».

Κι αυτό είναι πρόβλημα, από δυο πλευρές. Καταρχήν, η ευρωπαϊκή εισαγγελία λειτουργεί με βάση τους κανονισμούς της Ε.Ε. Και η Ε.Ε είναι το επιτελείο όλων των πολιτικών που τροφοδοτούν τη διαφθορά, και παράγουν «κόπρη» σε γιγάντια κλίμακα. Η πολιτική της «απελευθέρωσης των αγορών», σε απλά ελληνικά της ιδιωτικοποίησης, οδήγησε στο έγκλημα των Τεμπών. Το ίδιο ισχύει για την ΚΑΠ στον αγροτικό τομέα. Η παράδοση του λιμανιού του Πειραιά στην Cosco έγινε με τις ευλογίες της Ε.Ε σε μια περίοδο που η Κίνα ήταν «εταίρος» και όχι «στρατηγικός ανταγωνιστής».

Αυτό οδηγεί στο δεύτερο πρόβλημα. Το μόνο που είχε να πει η Κορέσι είναι ότι για να σταματήσουν όλα αυτά τα «φαινόμενα διαφθοράς» και «διασπάθισης» πρέπει να αλλάξει το Σύνταγμα, για παράδειγμα το άρθρο 86. Πιστεύει κανείς ή καμιά ότι τα λαμόγια της αγοράς θα σταματήσουν να τα βρίσκουν με τους υπουργούς επειδή θα αλλάξει ένα κομμάτι χαρτί;

Όχι, η απάντηση είναι διαφορετική. Είναι αυτή που θέτουν με τους αγώνες τους η εργατική τάξη και η νεολαία. Στοπ στις ιδιωτικοποιήσεις, κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά με εργατικό έλεγχο. Αυτές, οι αντικαπιταλιστικές, λύσεις είναι που φέρνουν τη δημοκρατία και τη διαφάνεια στην οικονομία και την πολιτική.

3/10, Ιταλία, Ρώμη. Πάνω από 3 εκ. στους δρόμους της Ιταλίας στη Γενική απεργία. Φωτό: Stefano Cecchi

Δυνατά, απεργιακά, με την Παλαιστίνη Για να τους ανατρέψουμε!

Όσο πιο πολύ σφιχταγκαλιάζονται με το Ισραήλ για να πνίξουν την Παλαιστινιακή αντίσταση ο Τραμπ, ο Μητσοτάκης, ο Ερντογάν, ο Μακρόν, η Μελόνι... τόσο πιο αγριεμένο βρίσκουν απέναντί τους το κίνημα για την ανατροπή τους.

Πριν ακόμη αδειάσουν οι δρόμοι της Ρώμης, της Βαρκελώνης, του Άμστερνταμ και του Παρισιού από τα συλλαλητήρια που έσπασαν όλα τα ρεκόρ συμμετοχής, η διορισμένη σπο τον Μακρόν κυβέρνηση κατάρρευσε σπάζοντας και το ρεκόρ ελάχιστης διάρκειας. Το μήνυμα των απεργών της Ιταλίας, όπως το διατύπωσε η Μίμι Ερκολάνο από τις Cobas στη Νάπολι επιβεβαιώνεται τρανταχτά:

«Η απεργία είναι απαραίτητη επειδή δεν υπάρχει άλλη κοινωνική δύναμη όπως αυτή των εργαζομένων μιας χώρας που μπορεί πραγματικά να σταμα-

τήσει, να μπλοκάρει πραγματικά και να κλονίσει τις κυβερνήσεις, τον σιωνισμό και τον ιμπεριαλισμό, ο οποίος, με μια αποικιακή δράση που είναι η χειρότερη στην ιστορία, καταστρέφει μια γη και επιχειρεί να σβήσει έναν λαό. Ο παλαιστινιακός αγώνας είναι ο αγώνας μας επειδή το χέρι που βομβαρδίζει είναι το ίδιο που μας εκμεταλλεύεται. Ζήτω η Παλαιστίνη!».

Με αυτόν τον αέρα προχωράμε στην απεργία την Παρασκευή 10 Οκτώβρη. Ο Μητσοτάκης είναι η προσωποποίηση της διαπίστωσης ότι «το χέρι που βομβαρδίζει είναι το ίδιο που μας εκμεταλλεύεται». Η κυβέρνηση στέλνει στη Βουλή το νομοσχέδιο για το 13ωρο την ίδια στιγμή που η Σούδα είναι η βάση για τον εκβιασμό του Τραμπ και του Νετανιάχου προς τη Γάζα -«παραδοθείτε ή σας εξαφανίζουμε». Η Βουλή ψήφισε για την αγορά τέταρτης φρεγάτας Μπελάρ που κοστίζει 800 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή όσο είναι όλο το κονδύλι του προϋπολογισμού για τη μισθοδοσία στα Νοσοκομεία!

Απεργιακός Οκτώβρης

Η Πανεργατική απεργία την 1 Οκτώβρη ενάντια στο 13ωρο έδειξε ξεκάθαρα ότι η δύναμη και η διάθεση της εργατικής τάξης είναι εδώ! Η απεργία στο πλευρό της Παλαιστίνης την Παρασκευή 10 Οκτώβρη είναι βήμα συνέχειας για να κάνουμε τον Οκτώβρη μήνα απεργιακού ξεσηκωμού διάρκειας μέχρι την ανατροπή. Ήδη φαίνεται ο επόμενος απεργιακός σταθμός όταν θα ψηφίζεται ο νόμος για το 13ωρο στη Βουλή στις 13-15 Οκτώβρη.

Η επιλογή να χρησιμοποιήσουμε τη δύναμη της τάξης μας απεργιακά στους δρόμους είναι μονόδρομος. Κανένας πια δεν πιστεύει ότι τα πράγματα αλλάζουν προς το καλύτερο μέσα στη Βουλή. Ακόμα και ο Αλέξης Τσίπρας έφτασε να δηλώσει ότι «δεν μπορώ και δεν θέλω, να συμμετέχω τυπικά σε μια Βουλή, που δημοκρατικά απογουνημένη, με ευθύνη κυρίως της πλειοψηφίας, αδυνατεί να επιτελέσει το ρόλο που το Σύνταγμα επιτάσσει και οι

πολίτες απαιτούν. Εγκαταλείπω την ασφάλεια των ορεινών εδράνων. Και φιλοδοξώ να επιστρέψω στην ελπιδοφόρα ανασφάλεια της κοινωνικής δράσης».

Η κοινωνική δράση δεν είναι επιλογή «ανασφάλειας». Είναι ο τρόπος για να επιβάλλουμε το δικό του αγώνα με τις δικές μας δυνάμεις. Εκεί προσβλέπουν οι χιλιάδες που βγαίνουν ξανά στους δρόμους για τα Τέμπη στο πλευρό του απεργού πείνας Πάνου Ρούτσι και κατάφεραν να επιβάλουν το αίτημά του για εκταφή. Εκεί μας καλούν οι αγωνιστές της Παλαιστίνης, εκεί μας καλούν οι απεργοί της Ιταλίας, εκεί επιλέγουμε να οργανωθούμε:

Δυναμώνοντας την αντικαπιταλιστική Αριστερά που παλεύει για την επανάσταση και τον Σοσιαλισμό.

• Πόλεμος και «ειρήνη» • Να φράξουμε τον δρόμο στους "μικρούς" Τραμπ
• Τρόφιμα - Η παράνοια του καπιταλισμού • Όχι άλλα "Τέμπη"
• Φοιτητική αντίσταση στα "Ιδώνυμα" στις Σχολές
• Αντίσταση στη διάλυση της Ψυχικής Υγείας

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΡΑΥΓΗ STOP GENOCIDE!

Αυτό που συμβαίνει στον Απλανήτη τις τελευταίες δέκα μέρες με το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη -εκατομμύρια άνθρωποι να πλημμυρίζουν καθημερινά τους δρόμους και ταυτόχρονα Απεργία ενάντια στη Γενοκτονία- δεν είναι κάτι που συμβαίνει συχνά στην ιστορία.

Μέσα σε λίγες μέρες το σύνθημα «Να μπλοκάρουμε τα πάντα» του απεργιακού κινήματος στην Γαλλία ενάντια στην λιτότητα του Μακρόν υιοθετήθηκε από τους λιμενεργάτες της Ιταλίας ενάντια στο Ισραήλ, την επιχείρηση γενοκτονίας του και την επιχείρηση ενάντια στο Su-mud Flotilla. Αποτέλεσμα αυτής της πρωτοβουλίας ήταν δύο γενικές απεργίες σε δέκα μέρες που παρέλυσαν όχι μόνο τα λιμάνια αλλά ολόκληρη την Ιταλία βγάζοντας στο δρόμο εκατομμύρια κόσμο. Η απεργία στην Ιταλία όχι μόνο εκτίναξε τον αριθμό των διαδηλωτών σε πρωτόγνωρα επίπεδα, αλλά έχει λειτουργήσει σαν σπινθήρας για να γίνει το ίδιο και σε άλλες χώρες. Στην Βαρκελώνη οι λιμενεργάτες έχουν καλέσει ήδη απεργία για τις 15 Οκτώβρη.

Σε παγκόσμιο επίπεδο τα συλλαλητήρια της τελευταίας εβδομάδας στις μεγάλες πόλεις του πλανήτη μετριοούνται πλέον σε εκατοντάδες χιλιάδες. Στις μικρότερες, οι χιλιάδες έγιναν δεκάδες χιλιάδες και οι εκατοντάδες έγιναν χιλιάδες. Μέχρι τώρα, εξαψήφιοι αριθμοί συνηθίζονταν μόνο στον Λονδίνο, την Ουάσιγκτον και κάποιες από τις αραβικές και μουσουλμανικές πρωτεύουσες. Αλλά αυτό έχει αλλάξει. Μετά τις 300.000 του Σύδνεϋ και τις 100.000 της Μελβούρνης τον Αύγουστο είχαμε την περασμένη εβδομάδα 100.000 στο Βερολίνο και τώρα οι γενικές απεργίες στην Ιταλία μεταφράστηκαν σε εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές στις 22/9 και σε εκατομμύρια διαδηλωτές στις 3/10.

Συνέχεια στη σελ. 8

Να φράξουμε τον δρόμο στα σχέδια του Δένδια

Το πολυνομοσχέδιο του υπουργείου Εθνικής Άμυνας, που πήρε την έγκριση την προηγούμενη βδομάδα από το υπουργικό συμβούλιο για να κατατεθεί στη Βουλή, είναι αντιδραστικό και πολεμοκάπηλο. Οι αλλαγές στη στρατιωτική θητεία σημαίνει περισσότερα παιδιά, σε μικρότερη ηλικία, με μεγαλύτερη πολεμική εκπαίδευση μέσα στους στρατώνες στα πρότυπα του γενοκτονικού στρατού του Ισραήλ. Είναι η συνέχεια της "κούρσας" των πολεμικών εξοπλισμών, της στρατιωτικής συνεργασίας με το Ισραήλ, των πολεμικών αναγκών του NATO και του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού με τη Τουρκία. Γι' αυτό και ο Μητσοτάκης το χαρακτήρισε ως "κεντρική κυβερνητική επιλογή" και τις αλλαγές στη στρατιωτική θητεία ότι "κινούνται απολύτως στη σωστή κατεύθυνση".

Κατ' αρχάς, "περνάει λεπίδι" τις αναβολές, τις απαλλαγές και την "ανυποταξία". Η αναβολή, λόγω προπτυχιακών σπουδών, "πέφτει" στο 25ο έτος. Αυτό, σε συνδυασμό με το μέτρο της διαγραφής των, δήθεν, "αιώνιων φοιτητών" σημαίνει ακόμα μεγαλύτερα εμπόδια για τα παιδιά της εργατικής τάξης να τελειώσουν τις σπουδές τους. Ενώ, όποιος επιθυμεί να πάρει αναβολή για διδακτορικό δεν θα πρέπει να έχει κλείσει το 30ό έτος. Τόση ενίσχυση της "καινοτομίας και της έρευνας".

Είναι τόση η πίεση για να μειώσουν την ηλικία των στρατεύσιμων που δίνουν το "τυράκι" ότι όσοι θα κατατάσσονται αμέσως μετά το λύκειο, θα υπηρετούν 9μηνη θητεία αντί της 12μηνος. Φτωχές οικογένειες που δεν μπορούν να σπουδάσουν τα παιδιά τους αλλά ούτε και να αντέξουν οικονομικά την 12μήνη θητεία, θα αναγκάζονται να στέλνουν τα παιδιά τους από τα 18 στον στρατό.

Ακόμα και αν κάποιος έχουν καταφέρει να γλυτώσουν από τη στρατιωτική θητεία (το 2024 ξεπέρασαν τις 36.000), κυρίως παιδιά που έχουν φύγει στο εξωτερικό για να δουλέψουν, έρχεται η μεγάλη αύξηση του ορίου ηλικίας που μπορεί κάποιος να "εξαγοράσει τη θητεία", στο 40ό έτος και προς 1.500 ευρώ τον μήνα θητείας, αντί του 33ου έτους προς 900 ευρώ τον μήνα που ισχύει μέχρι σήμερα.

Η πιο απροκάλυπτη επίθεση γίνεται στα παιδιά που δεν θέλουν να πάνε στο στρατό για ψυχολογικούς λόγους. Η κυβέρνηση αντιμετωπίζει την, απόλυτα δικαιολογημένη, ψυχική δυσφορία της νεολαίας απέναντι στο στρατό ως "φυγοπονία" και "αναπηρία". Σύμφωνα με το υπουργείο, την τελευ-

Ο Δένδιας στην καθέλκυση της φρεγάτας "Κίμων" το 2023. Φωτό: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ταία τριετία περίπου 30.000 παιδιά που κλήθηκαν να υπηρετήσουν στο στρατό πήραν Ι5, με το 76% εξ αυτών για ψυχολογικούς λόγους. Για την κυβέρνηση, αυτά τα νούμερα πρέπει να "πέσουν". Έτσι, οι απαλλαγές στράτευσης θα γίνονται με προσκόμιση γνωμάτευσης επιμελητή Α ή διευθυντή δημόσιου νοσοκομείου και η τελική κρίση θα γίνει μετά τη λήξη πενταετίας και με προσκόμιση γνωμάτευσης από το Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (!). Είναι ακόμα μία επίθεση στη ψυχική υγεία. Στη πραγματικότητα, αυτά τα νούμερα είναι μικρά. Πολλοί περισσότεροι νέοι έχουν πρόβλημα να πάνε στρατό αλλά είτε δεν μπορούν είτε δεν θέλουν να μπουν στην ψυχοφθόρα διαδικασία του "τρελόχαρτου" λόγω του τι θα σημαίνει αυτό μετά για τη ζωή τους.

Αυτοκτονίες

Αντί η κυβέρνηση να προχωρήσει στη διεύρυνση και στην πλήρη αναγνώριση του δικαιώματος στην "αντίρρηση συνείδησης" με μια εναλλακτική κοινωνική υπηρεσία, ακόμα και με αυτά με τα πρότυπα της ΕΕ, χωρίς περιορισμούς και εμπόδια στέλνει στον στρατό παιδιά που αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στην υποχρεωτική στρατιωτική τους θητεία. Από το 2014 έως το 2024, έχουν καταγραφεί 52 αυτοκτονίες σε στρατεύσιμους χωρίς να ξέρουμε, γιατί δεν ανακοινώνονται μαζί με τις απόπειρες αυτοκτονίας. «Στο 1018 (Γραμμή Παρέμβασης για την Αυτοκτονία), έχουμε δεχθεί αρκετές κλήσεις στρατευσίμων... το 95% των στρατευσίμων που αυτοκτονούν έχουν δώσει προειδοποιητικά σημάδια. Η αυτοκτονία δεν είναι ένα μοιραίο γεγονός, και μπορεί να προληφθεί» αναφέρει η ΚΛΙΜΑΚΑ.

Το νομοσχέδιο "ανοίγει το παράθυρο" και για την υποχρεωτική στράτευση των γυναικών. Σε πρώτη φάση, το 2026, θα κάνουν "εθελοντικά"

στρατιωτική θητεία 200 γυναίκες. Όμως, ο Δένδιας, σε συνέντευξη, αναφέρει ότι «θέλω να είμαστε έτοιμοι για την στιγμή, όταν και αν απαιτηθεί, που θα υπάρξει στην Ελλάδα κανονική υποχρεωτική στράτευση γυναικών. Δεν είναι ακόμα ο καιρός, αλλά θέλουμε να ετοιμαστούμε γι' αυτό». Επιπλέον, συγκροτείται και σώμα 150.000 εφέδρων, με υποχρέωση έως τα 60 έτη και κλήσεις για μετεκπαιδεύσεις κάθε τρία χρόνια. Το αντάλλαγμα θα είναι «κίνητρα» που περιορίζονται σε πρόσβαση σε στρατιωτικά νοσοκομεία ή πρατήρια. Ουσιαστικά, χιλιάδες πολίτες θα έχουν και διαρκή στρατιωτική υποχρέωση και χωρίς αντίστοιχη οικονομική αποζημίωση.

Αλλά το νομοσχέδιο δεν γεμίζει μόνο τους στρατώνες. Μεγαλώνει και εντατικοποιεί και την στρατιωτική εκπαίδευση.

Στις πρώτες 10 εβδομάδες θα γίνεται η "βασική εκπαίδευση" με τις μισές από αυτές να εκπαιδεύονται, μεταξύ άλλων, σε εξομοιωτή βολών (!) και χειρισμό drones (!), τις επόμενες τέσσερις εβδομάδες θα γίνεται η "ειδική εκπαίδευση" και θα ακολουθούν 12 εβδομάδες "επιχειρησιακής εκπαίδευσης" στις "μονάδες υψηλής ετοιμότητας" η οποία θα είναι υποχρεωτική για όλους, εκτός βέβαια από τα "βύσματα", στις παραμεθόριες μονάδες.

Το αντιπολεμικό κίνημα, το μαθητικό και φοιτητικό κίνημα πρέπει να ιεραρχήσουν πολύ ψηλά στον αγώνα τους τη σύγκρουση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Να μην το αφήσουμε να περάσει. Η νεολαία έχει ανάγκη από ζωή, μόρφωση, δουλειά, δικαιώματα. Δεν είναι "κρέας για τα κανόνια" των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των πολέμων τους.

Γιώργος Ράγκος

Εκατοντάδες διαδήλωσαν το Σάββατο 4/10 στην πορεία για τα τρανς δικαιώματα, από την Κλαυθμώνος στο Σύνταγμα, κι από εκεί στη Γλάδστωνος όπου δολοφονήθηκε ο Ζακ.

Συνθήματα όπως "η Ζάκι ζει, τσακίστε τους ναζί", "στην Ομόνοια δεν έγινε ληστεία, μπάτσοι και αφεντικά κάναν δολοφονία", "Λευτεριά στην Παλαιστίνη", "Τέμπη, Πύλος, Ομόνοια, Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη" ακούγονταν στη διαδρομή.

Η πρωτοβουλία "Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh" συμμετείχε καλώντας τον κόσμο στην απεργία για την Παλαιστίνη, την Παρασκευή 10 Οκτώβρη 1μμ στην Κλαυθμώνος. Όταν η διαδήλωση έφτασε στο Σύνταγμα και συναντήθηκε με τον Πάνο Ρούτσι το σύνθημα "με τον Πάνο Ρούτσι είμαστε μαζί, εδώ και τώρα να δικαιωθεί" ένωσε τους διαδηλωτές.

ΚΥΠΡΟΣ

Δικοινοτικό Pride

Το Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου 2025 η Λευκωσία γέμισε χρώματα, μουσική και μηνύματα ενότητας, με την πραγματοποίηση του United by Pride, της μοναδικής στον κόσμο πορείας υπερηφάνειας που λαμβάνει χώρα στη νεκρή ζώνη (buffer zone).

Η εκδήλωση διοργανώθηκε από κοινού από LGBTQIA+ οργανώσεις του νότου και του βορρά, με σκοπό να υπερβεί τα όρια που εξακολουθούν να χωρίζουν την Κύπρο και να αναδείξει ότι τα δικαιώματα, η ειρήνη και η ελευθερία δεν έχουν σύνορα.

Οι πορείες ξεκίνησαν ταυτόχρονα από δύο σημεία, την Πλατεία Ελευθερίας στην νότια Λευκωσία και το πάρκο Kugulu στη βόρεια Λευκωσία για να συναντηθούν στην νεκρή ζώνη, μπροστά από το ιστορικό Ledra Palace. Εκεί στήθηκε γιορτή με ζωντανές εμφανίσεις, DJ sets, drag shows και παλμό που ένωσε εκατοντάδες συμμετέχοντες από όλες τις κοινότητες του νησιού.

Ιδιαίτερη στιγμή αποτέλεσε το γεγονός ότι και οι δύο πορείες κρατούσαν από μία πολύχρωμη σημαία. Μόλις οι δύο πλευρές συναντήθηκαν στο buffer zone, οι σημαίες ράφτηκαν επιτόπου και ενώθηκαν, συμβολίζοντας έμπρακτα την ενότητα και τη δύναμη που προκύπτει από τη σύνδεση των κοινοτήτων. Φωνάχτηκαν κοινά συνθήματα στα αγγλικά, τα τουρκικά και τα ελληνικά. Συνθήματα για ειρήνη, ισότητα, queer απελευθέρωση και κοινωνική δικαιοσύνη, το United by Pride έστειλε ένα ηχηρό μήνυμα: ότι η διαφορετικότητα είναι δύναμη και η Κύπρος μπορεί να βρει δρόμους σύνδεσης μέσα από τη συλλογικότητα και την αλληλεγγύη. Δεν έλειψαν τα συνθήματα στο πλευρό της Παλαιστινιακής αντίστασης αλλά και τα συνθήματα κατά του ρατσισμού και του φασισμού.

Γεωργία Ανδρέου

4/10, Η πορεία του Τρανς Pride στο Σύνταγμα. Φωτό: Πρωτοβουλία "Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh"

Ξεσηκώνονται και οι Σχολές

Με συνελεύσεις συνεχίζουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα πειθαρχικά και τις διαγραφές φοιτητών. Μετά τη συμμετοχή τους στις απεργιακές διαδηλώσεις της 1η Οκτώβρη στην Αθήνα και τις άλλες πόλεις της Ελλάδας, συνεχίζουν με την κατεύθυνση των γενικών συνελεύσεων με την προοπτική πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου την επόμενη εβδομάδα. Στο πλευρό τους βρίσκονται και οι εργαζόμενοι των πανεπιστημίων.

«Στη σχολή μας την προηγούμενη Τρίτη, οι Διοικητικοί υπάλληλοι προχώρησαν σε γενική συνέλευση», μας μεταφέρει η **Αθανασία Συμψηρή** από τον Φοιτητικό Σύλλογο **Φιλοσοφικής Σχολής** στην Αθήνα. «Είχε κόσμος και ένταση, οι εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια είναι οργισμένοι γιατί καλούνται να δουλεύουν υπερωρίες. Έντονα συζητήθηκε το ζήτημα των διαγραφών φοιτητών. Έλεγαν χαρακτηριστικά ότι δεν θέλουμε να βγάζουμε το ψωμί μας διαγράφοντας φοιτητές ενώ στις τοποθετήσεις τονίζονταν ότι είναι ακόμη μία δουλειά που πρέπει να κάνουν τη στιγμή που υπάρχει τρομερή υποστελέχωση. Συζητήσαν και πήραν απόφαση συμμετοχής στην απεργία ενάντια στο 13ωρο, ενώ πήραν απόφαση συμμετοχής με τους φοιτητές σε πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο όταν οριστεί.

Γενικές Συνελεύσεις

Εμείς από την πλευρά μας, πάμε να ξεσηκώσουμε τις σχολές για γύρο Γενικών Συνελεύσεων με την προοπτική οργάνωσης ενός μεγάλου πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου. Παλεύουμε ενάντια στο νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας για τα πειθαρχικά και τις διαγραφές φοιτητών δίνοντας τη συνολική κατεύθυνση. Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση είναι στριμωγμένη και προχωράει σε επιθέσεις στη νεολαία και την εργατική τάξη. Η νεολαία απέναντι σε αυτά, μπορεί να παίξει μεγάλο ρόλο. Βλέπουμε να πρωτοστατεί σε εξεγέρσεις παγκόσμια και στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που βράζει. Αυτά θέλουμε να παλέψουμε έχοντας στο πλευρό μας τους εργαζόμενους στα πανεπιστήμια και τους εκπαιδευτικούς».

«Αυτή τη βδομάδα θα προχωρήσουμε σε Γενική Συνέλευση στη σχολή μας», μας λέει ο **Γιώργος Ζιάκας**, μέλος ΔΣ του ΦΣ **Χωροταξίας** στον Βόλο. «Κάναμε εξόρμηση στη σχολή συνδένοντας τις μάχες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας με τη μάχη για ελεύθερη Παλαιστίνη. Έτσι μοιράζαμε και την προκήρυξη της απεργίας στις 10 Οκτώβρη, δίνοντας τις εικόνες των μεγάλων απεργιών σε Γαλλία και Ιταλία μαζί με τις εικόνες των σωματείων που έχουν πάρει ήδη απόφαση συμμετοχής και στήριξης στις απεργιακές κινητοποιήσεις εδώ. Υπάρχει θετική ανταπόκριση και διάθεση από τους συμφοιτητές μας, πιο πολλή κίνηση μέσα στο πανεπιστήμιο, όλοι κάθονται να ακούσουν και να συζητήσουν για την Παλαιστίνη. Οι Ηλεκτρολόγοι και οι Αρχιτέκτονες θα κάνουν επίσης Γενικές Συνελεύσεις την Πέμπτη».

30/9, Γενική Συνέλευση διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Με την Παλαιστίνη – πάντα! Με τον Γεωργιάδη – ποτέ!

Με τριπλή επίθεση ο υπουργός-δολοφονός της Υγείας **Άδωνις Γεωργιάδης** συνεχίζει στην κατεύθυνση της διάλυσης και ιδιωτικοποίησης της Δημόσιας Υγείας.

Το νομοσχέδιο «Ρυθμίσεις για την ενίσχυση της δημόσιας υγείας και την αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας» τέθηκε σε διαβούλευση μέχρι τις 8 Οκτώβρη και με ανάρτηση στην πλατφόρμα Χ ο Υπουργός δήλωσε ότι: «η σύνταξη του ήταν τελικά δύσκολη και επίπονη, αλλά άπαντες συνειδητοποίησαν πόσα πολλά διαφορετικά κρίσιμα θέματα λύνει για την στελέχωση των Νοσοκομείων».

Το νέο νομοσχέδιο βάζει και τους υπόλοιπους γιατρούς του Δημοσίου, αυτή τη φορά αυτούς που δουλεύουν στις Τοπικές Μονάδες Υγείας (ΤΟΜΥ) της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και στις δομές ψυχικής υγείας, στον ιδιωτικό τομέα. Συνεχίζει με αυτόν τον τρόπο την κατάργηση της αποκλειστικής απασχόλησης γιατρών στο ΕΣΥ δίνοντάς τους τη δυνατότητα άσκησης ιδιωτικού έργου. Την ίδια στιγμή οι λίστες τακτικών ιατρείων και χειρουργείων ξεπερνούν κάθε όριο, σπρώχνοντας χιλιάδες αρρώστους σε ραντεβού στα ιδιωτικά ιατρεία και τα ιδιωτικά κέντρα.

Την ίδια ώρα, την επίθεση στο ΕΣΥ συμπληρώνουν τα σχέδια για συγχωνεύσεις κλινικών νοσοκομείων και ΤΟΜΥ με γνώμονα τη λογική της μείωσης οργανικών θέσεων και κλινών με όρους χειρότερους από αυτούς των Σαμαροβενιζέλων του 2011-12. Με κάλεσμά του στους Διοικητές του Υπουρ-

6/10, Αντιπολεμική δράση για τις 10/10 στο προαύλιο του Αγ. Σάββα.

γείο Υγείας με προθεσμία μέχρι τις 30 Νοέμβρη ζητά την κατάθεση προτάσεων που θα αναμορφώνουν τους οργανισμούς λειτουργίας των δημοσίων νοσοκομείων. Οι οργανισμοί λειτουργίας αφορούν τον συνολικό τρόπο λειτουργίας των νοσοκομείων, τη διοικητική διάρθρωση, τις οργανικές μονάδες και τις θέσεις προσωπικού.

Μαζί με αυτό προωθείται νόμος που υποχρεώνει τους γιατρούς να εξετάζουν κάθε βδομάδα επιπλέον 12 εξωτερικούς ασθενείς, προσθέτοντάς τους μία μέρα δουλειά, αδιαφορώντας για το αίτημα για μαζικές προσλήψεις.

Την τριπλή αυτή επίθεση προωθεί ο υπουργός Υγείας την ίδια στιγμή που επιτίθεται απροκάλυπτα στον απεργό πείνας **Πάνο Ρούτσι** και στην ιατρική του ομάδα. Η μαζική συμμετοχή των εργαζομένων των νοσοκομείων με τα σωματεία τους στην απεργία της 1ης Οκτώβρη είναι αυτή που

δείχνει τον δρόμο για να τους ανατρέψει και να ξηλώσει μία και καλή την πολιτική τους. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** που με προκήρυξή του καλεί σε κλιμάκωση με απεργία στις 10 του Οκτώβρη στο πλευρό της Παλαιστίνης, ενώ καλεί τις Ομοσπονδίες της Υγείας να ορίσουν νέο απεργιακό σταθμό μέσα στον Οκτώβρη. Όπως σημειώνει μεταξύ άλλων στην προκήρυξη του:

«Μπροστά μας είναι η ψηφίση του αίσχους για την 13ωρη εργασία και η νέα πανεργατική απεργία. Χρειάζεται οι ομοσπονδίες της υγείας να ορίσουν από τώρα νέο απεργιακό σταθμό μέσα στον Οκτώβριο ώστε η απεργία τον Νοέμβρη να σημάνει απεργιακή κλιμάκωση και όχι μία ακόμα καθηκοντολογικού χαρακτήρα απεργία για να βγει η υποχρέωση. Μπροστά στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, την εξαθλίωση του προσωπικού και τον εξευτελισμό των ασθενών η απάντησή μας πρέπει να είναι η ενωτική απεργιακή κλιμάκωση με προμετωπίδα την αποκλειστικά δημόσια δωρεάν υγεία για όλους και όλες. Η σύνδεση του αγώνα των υγειονομικών με την Παλαιστινιακή αντίσταση, με τα αδέρφια μας τους πρόσφυγες που πνίγονται ή φυλακίζονται, η σύνδεση με το κίνημα για δικαιοσύνη για τα Τέμπη μας δυναμώνει. Είμαστε πολλοί, είμαστε δυνατοί, ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!».

Σοφία Γαρμπή

ΞΑΝΘΗ

Απροκάλυπτος κρατικός ρατσισμός

Αθώωθηκε την Τετάρτη 1 Οκτώβρη ο αστυνομικός που συλλήφθηκε με την κατηγορία της άσκησης σωματικής βλάβης και της παράνομης κατακράτησης 40χρονου στην Ξάνθη με τη δικαιολογία ότι τον «πέρασε για λαθρομετανάστη». Το περιστατικό είχε συμβεί τις πρωινές ώρες της προηγούμενης Δευτέρας (27/9). Τότε, ο αστυνομικός συνέλαβε τον 40χρονο, του πέρασε χειροπέδες, τον έβαλε στο πορτ-μπαγκάζ και τον εγκατέλειψε στον επαρχιακό δρόμο του Σελέρου της Ξάνθης. Το θύμα υπέβαλε μήνυση για άσκηση σωματικής βίας.

Όπως σημειώνει ο **Γιάννης Πατζανακίδης**, δικηγόρος και κάτοικος της Ξάνθης: «Με τη φράση 'θεώρησα ότι είναι μετανάστης' νομιμοποιείται η δημόσια εξουσία να κάνει ο,τι θέλει; Να μπορεί να δείρει και να απαγάγει κάποιον αν είναι ρομά ή μετανάστης και αυτό να μην κάνει εντύπωση; Χρειάζεται ο κόσμος και το κίνημα να ζητήσει την τιμωρία του αστυνομικού, να διεκδικήσει τη νομιμοποίηση

όλων των μεταναστών και των προσφύγων, να παλέψει για την κατάργηση του νόμου-εκτρώματος του Πλεύρη. Μόνο έτσι ανοίγει ο δρόμος για να παλέψουμε τον ρατσισμό κατά των μεταναστών και τον προσφύγων».

Δικαιοσύνη για την Αϊσέ

Τις ίδιες ημέρες βρισκόταν σε εξέλιξη η δίκη για τη 19χρονη Αϊσέ. Πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε έξω από το Δικαστικό Μέγαρο στην Ξάνθη την Πέμπτη 2 Οκτώβρη απαιτώντας δικαιοσύνη για την Αϊσέ και την οικογένειά της. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν ο Σύλλογος Οικοτρόφων Φοιτητών, ο Σύλλογος Γυναικών Ξάνθης και η Ένωση Ιδιωτικών Υπαλλήλων και Εμποροϋπαλλήλων Ξάνθης, κρατώντας πανό που έγραφε: «Δικαίωση για την Αϊσέ – Το έγκλημα αυτό να μην συγκαλυφθεί, της 19χρονης θα γίνουμε φωνή». Ο αστυνομικός καταδικάστηκε σε ποινή 4 χρόνων και 10 ημερών.

Η Αϊσέ σκοτώθηκε το 2023, βγάζοντας βόλτα τον σκύλο της λίγα μέτρα μακριά από το σπίτι της όταν ο αστυνομικός εν ώρα υπηρεσίας την παρέσυρε και την εγκατέλειψε να αιμορραγεί, με αποτέλεσμα η 19χρονη να υποκύψει λίγες μέρες αργότερα στα τραύματά της. Ο κόσμος της Ξάνθης είχε σταθεί από τότε στο πλευρό της 19χρονης, πηγαίνοντας στην κηδεία της και οργανώνοντας διαδήλωση στην πλατεία της πόλης.

Συνεχίστηκαν οι εκδηλώσεις σε γειτονιές κι εργατικούς χώρους για την οργάνωση της απεργίας στις 10 Οκτώβρη.

«Στον ιστορικό χώρο της **Μάντρας Μπλόκου Κοκκινιάς** έγινε την Κυριακή 5/10 η εκδήλωση που συνδιοργάνωσε η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, η Δημοτική Κίνηση “Ανταρσία στην Κοκκινιά” και η “Αλληλεγγύη για όλους”, στο πλαίσιο της καμπάνιας για απεργιακή κινητοποίηση ενάντια στη γενοκτονία, στις 10 Οκτώβρη» μεταφέρει η **Κατερίνα Θωίδου**.

«Την εκδήλωση άνοιξε η **Μαίρη Πλέσσα**, αντιπρόεδρος της Β’ ΕΛΜΕ Πειραιά, που μίλησε για το ρόλο των εκπαιδευτικών στον αγώνα γιαλευτεριά στην Παλαιστίνη, τονίζοντας ότι “δεν μπορούμε να μιλάμε για ειρήνη και ταυτόχρονα να συμμετέχουμε σε κοινά γυμνάσια και συμφωνίες. Απαιτούμε εμπάργκο όπλων, διακοπή κάθε συνεργασίας με το Ισραήλ, που ενισχύει τον πόλεμο”.

Στη συνέχεια ο **Θωμάς Σίδερης** δημοσιογράφος, μίλησε για τη σύνδεση των εγκλημάτων των Ναζί, μεταξύ αυτών και του Μπλόκου της Κοκκινιάς και των εγκλημάτων του Ισραήλ στην Παλαιστίνη. Τόνισε ότι το κράτος του Ισραήλ εξοντώνει με την ίδια ναζιστική μέθοδο τους Παλαιστίνιους. Όμως “υπάρχει μία φράση που χρησιμοποιείται μεταξύ των Παλαιστίνιων”, συμπλήρωσε, “ποτέ μη χάσεις το κλειδί”. Ενημέρωσε επίσης για την πρωτοβουλία “Δίκτυο Δημοσιογράφων για την Παλαιστίνη”, που διοργανώνει εκδήλωση στις 20/10 με καλεσμένο τον **Αμπουμπακέρ Αμπέντ**, έναν 22χρονο δημοσιογράφο που κατάφερε να φύγει από τη Γάζα, όπου έχουν σκοτωθεί 280 δημοσιογράφοι.

Ο **Γιάννης Σηφακάκης**, από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο μίλησε για την κλιμάκωση της αντίστασης και του κινήματος αλληλεγγύης, από τις απεργίες στην Ιταλία μέχρι την Αυστραλία, την Κορέα, τις ΗΠΑ αλλά και τις αραβικές χώρες. Επειδή υπάρχει αυτή η εικόνα ο Τραμπ προσπαθεί να βάλει ένα φρένο στον Νετανιάρχου με το σχέδιο που καταθέτει, που είναι όμως ένα σχέδιο εξόντωσης των Παλαιστίνιων. Αυτοί πάνε να κλιμακώσουν για να θάψουν τους Παλαιστίνιους, εμείς πάμε να κλιμακώσουμε με απεργία για να σπάσουμε τη συνεργασία του Μητσοτάκη στο πλευρό του Νετανιάρχου.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Μανώλης Σαρπής** από την “Αλληλεγγύη για όλους”, που τόνισε για την ανάγκη να στηριχτεί η απεργία στις 10/10, η **Πηνελόπη Κουτσουδάκη** γιατρός στο Δρομοκαΐτειο που μετέφερε την απόφαση του σωματείου της για στάση εργασίας στις 10 Οκτώβρη και ο **Λεωνίδας Κοντουδάκης**, μάρτυρας της δολοφονίας του Γρ.Λαμπράκη».

Στο **Μαρούσι** έγινε εκδήλωση μια ημέρα πριν. «Η συζήτηση είχε εξαιρετικό ενδιαφέρον και μεγάλη συμμετοχή, τόσο από κόσμο που είχε έρθει εξ αρχής για την εκδήλωση όσο και από ανθρώπους που πέρναγαν απ’ έξω κι αποφάσιζαν να μείνουν και να συμμετέχουν» σημειώνει ο **Σωτήρης Κοντογιάννης**. «Ομιλητές/ριες ήταν ο **Δημήτρης Πολυχρονιάδης**, δημοτικός σύμβουλος Αμαρουσίου και πρόεδρος του τοπικού συλλόγου δασκάλων, η **Ευγενία Κουνιάκη**, δικηγόρος με μεγάλη δράση στο πλευρό των προσφύγων, στο κίνημα για δικαιοσύνη στην Πύλο και φυσικά στους αγώνες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και ο **Γιώργος Ράγκος**, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο. Η περισσότερη συζήτηση κινήθηκε γύρω από την αντιμετώπιση της πρότασης Τραμπ. Η απεργία στις 10 Οκτώβρη ήταν κοινός τόπος σε όλες τις τοποθετήσεις, ενώ μπήκε η διάσταση

ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ, ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ, ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Ξεσηκωμός από τα κάτω

Νίκαια. Φωτό: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Κυψέλη. Φωτό: Έλλη Πανταζοπούλου

ότι η συγκεκριμένη απεργία αποτελεί βήμα κλιμάκωσης για ένα μεγαλύτερο απεργιακό κίνημα στο πλευρό της Παλαιστίνης. Έτσι έγινε στην Ιταλία, έτσι θα το κάνουμε κι εμείς εδώ. Ευχαριστούμε τους ανθρώπους του χώρου που μας παραχωρήθηκε, το Σπίρτο, που έχουν μόνιμα κρεμασμένη την Παλαιστινιακή σημαία».

Προοπτική

Στην **Κυψέλη** ο χώρος τέχνης Λόφος Art Project γέμισε για την εκδήλωση που έγινε την Παρασκευή 3/10. Το κλίμα ήδη πριν από το ξεκίνημα της συζήτησης είχε τροφοδοτηθεί από τα έργα της Μπιενάλε της Γάζα που εκτίθενται στον χώρο και την προβολή φωτογραφιών από την αποστολή του March to Gaza στο Κάιρο το καλοκαίρι. Τη συζήτηση άνοιξαν η **Άννα Καρλαύτη**, πρόεδρος του ΣΕΠΕ «Αθηνά», η **Εμμανουέλα Μωραΐτη** από την τοπική οργάνωση της Νέας Αριστεράς και ο **Στέλιος Μιχαηλίδης**, δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγύης και μέλος του March to Gaza, ενώ το λόγο πήραν μεταξύ άλλων η **Δώρα Κιντή**, εκπαιδευτικός από την Γ’ ΕΛΜΕ, ο **Σεραφεΐμ Ρίζος** από το ΣΕΠΕ «Αθηνά», ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και πρώην δημοτικός σύμβουλος Αθήνας. Η πορεία του κινήματος τα δύο χρόνια από την 7η Οκτώβρη και ο σημερινός παγκόσμιος ξεσηκωμός, το παράδειγμα της Ιταλίας, η προοπτική μιας ελεύθερης Παλαιστίνης από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα, η επίθεση στο Global Sumud Flotilla, η αντιμετώπιση της πρότασης Τραμπ και η συνενοχή της ελληνικής κυβέρνησης ήταν τα βασικά ζητήματα που συζητήθηκαν. Κοινή κατάληξη από όλες και όλους ήταν η

ανάγκη για επιτυχία της απεργίας στις 10 Οκτώβρη, ως βήμα για περαιτέρω κλιμάκωση, με αρκετές προτάσεις να μπαίνουν για την καλύτερη οργάνωσή της.

Στην **Πάτρα**, «η εκδήλωση που συνδιοργάνωσε, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και η Παλαιστινιακή Παροικία, στο πλαίσιο της καμπάνιας για απεργιακή κινητοποίηση ενάντια στη γενοκτονία, στις 10 Οκτώβρη είχε συμμετοχή φοιτητών, εκπαιδευτικών, εργαζομένων στα νοσοκομεία, συνταξιούχων» μεταφέρει η ανταπόκριση των συντρόφων/ισών. «Τη συζήτηση άνοιξε ο **Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε** από την Παλαιστινιακή Παροικία, ο οποίος έδωσε το περίγραμμα για την καταστροφή που συντελείται στην Γάζα, μίλησε για την αντίσταση και για τους κινδύνους που φέρνει το σχέδιο Τραμπ.

Ο **Γιώργος Ντάφλος** γραμματέας της Α’ ΕΛΜΕ Αχαΐας τόνισε πόσο έχουν συγκλονίσει κάθε εργαζόμενο αυτά που συντελούνται μπροστά στα μάτια μας και ότι χρειάζεται να κάνουμε ότι είναι δυνατόν για να σταματήσουμε το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ. Για την απεργία είπε ότι θα έβαζε την πρόταση στο ΔΣ της ΕΛΜΕ που θα άρχιζε σε λίγο. Στον ίδιο τόνο και ο **Χάρης Χαλακατεβάκης** μέλος του ΔΣ της Αρχιτεκτονικής που ανέλαβε να βάλει την πρόταση για της 10/10 στην σχολή του. Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** έβαλε την συνολική εικόνα της αντίστασης και του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, με κρίσιμα άλματα το διαρκή απεργιακό μπλόκο των λιμενεργατών σε ότι αφορά το σιωνιστικό κράτος εποίκων του Ισραήλ και τις γενικές απεργίες στην Ιταλία που μας δείχνουν το δρόμο. Τόνισε την σημασία να καλεστεί παντού και

στην Πάτρα η απεργία και η κινητοποίηση για να σπρώξουμε την δυναμική που μπορεί να σπάσει τα στηρίγματα του Σιωνισμού και να σταματήσουμε την γενοκτονία».

Με επιτυχία έγιναν αντίστοιχες εκδηλώσεις στα **Εξάρχεια**, το **Νέο Ηράκλειο**, την **Ηλιούπολη**, το **Ίλιον**, τους **Αμπελόκηπους**, τη **Νέα Σμύρνη**, τα **Γιάννενα**, σε σχολές όπως η **Φιλοσοφική Αθήνας** και το **Πάντειο** και σε εργατικούς χώρους όπως το **Γεννηματάς**, το **Αγία Όλγα** και ο **Ευαγγελισμός**.

Καθημερινές δράσεις στο προαύλιο του **Άγιου Σάββα** κάνει ο Σύλλογος Εργαζομένων οργανώνοντας τη συμμετοχή του στην απεργιακή κινητοποίηση της Παρασκευής.

Σ.Μ.

Εκδήλωση συζήτηση στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης

Την Πέμπτη 9/10 η Επιτροπή Αγώνα – συνέλευση γιατρών Ιπποκράτειου Θεσσαλονίκης, οργανώνει εκδήλωση – συζήτηση, στις 2μμ στο αμφιθέατρο Μεταξάς (Δ κτίριο)
Ομιλητές: εκπρόσωπος Παλαιστινιακής Κοινότητας, Γιάννης Κούτρας μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ

Μας καλούν στις 10/10

Μετά την Ιταλία τη σκυτάλη πιάνει το Εργατικό και το φοιτητικό κίνημα στην Ελλάδα καλώντας σε Γενική Απεργία την Παρασκευή 10 Οκτώβρη, στην Αθήνα, με απεργιακή συγκέντρωση στην Πλατεία Κλαυθμώνος στις 1μμ και σε άλλες πόλεις. Την έκκληση απεύθυναν η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος και ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και στηρίζουν το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και η ΠΟΕ-ΟΤΑ.

Ανάμεσα στα σωματεία έχουν καλέσει:

ΣΕΗ-Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών, ΠΣΕΦΑ- Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων στο Φυσικό Αέριο, οι Σύλλογοι εργαζομένων στα νοσοκομεία Έλενα Βενιζέλου, Άγιος Σάββας, Δρομοκαΐτειο, Παίδων Πεντέλης, Σύλλογος ειδικευόμενων Ιατρών ΨΝΑ Δαφνί, Ε’ ΕΛΜΕ Αθήνας, ΕΛΜΕ Σιβιτανίδειου, ΕΛΜΕ Καλλιθέας-Ν.Σμύρνης-Μοσχάτο, ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής, ΕΛΜΕ Χανίων, Ε’ ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής, ΕΛΜΕ Περιστερίου, Σωματείο εργαζομένων Τσαμούρης ΑΕ, Σύλλογος υπαλλήλων ΓΓΔΕ (ΑΑΔΕ), ΣΕΡΕΤΕ Σωματείο Εργαζομένων στην Έρευνα, Σύλλογος Εκτάκτων Αρχαιολόγων (ΣΕΚΑ), Σύλλογος υπαλλήλων Δήμου Αγίας Παρασκευής, ΣΕΠΕ «Αθηνά», ΣΕΠΕ «Κ. Σωτηρίου», ΣΕΠΕ Βάρης, Βούλας, Βουλιαγμένης και Γλυφάδας, ΣΕΠΕ Αμαρουσίου, ΣΕΠΕ «Αριστοτέλης», ΣΕΠΕ «Ηρώ Κωνσταντοπούλου», ΣΕΠΕ Χανίων, ΣΕΦΚ, ΠΣΥΠΕΡΤ, ΠΑΣΥΜΗΤΕ.

“Η Παλαιστίνη έχει γίνει συνείδηση του κόσμου –και αυτό δεν είναι διαπραγματεύσιμο”

Διαδηλωτές στη Νέα Υόρκη τη μέρα που ο Νετανιάχου μιλούσε στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ σε άδεια αίθουσα. Φωτό: Ken d Edwards/NYT

Η πρόταση των «21 σημείων» του Τραμπ ήρθε να προσφέρει ένα σωσίβιο στο Ισραήλ αλλά και τις ΗΠΑ και τους υπόλοιπους δυτικούς του συμμάχους προκειμένου όλοι μαζί να βγουν από το τέλμα στο οποίο έχουν οδηγηθεί την Παλαιστίνη.

Οκτώ μήνες έχουν περάσει από τότε που ο Τραμπ έκανε τη δήλωση περί Ριβιέρας στην Γάζα και δύο μήνες από τη δημοσίευση των διαρροών αυτού του «σχεδίου» που θέλαν τους Παλαιστίνιους να αποχωρούν εντελώς ή μερικώς από την Γάζα για κάποια άλλη χώρα και όσοι μείνουν να περιοριστούν σε θύλακες.

Όχι μία, ούτε δύο, ούτε τρεις αλλά πολλές φορές μέσα σε αυτό το διάστημα ο Τραμπ έδωσε το ok ή κάλυψε τον Νετανιάχου σε κάθε του νέα κλιμάκωση του πολέμου στην Γάζα, αλλά και έξω από την Παλαιστίνη, στον Λίβανο, στη Συρία, στην Υεμένη, στο Ιράν. Και βέβαια τον εξόπλισε με νέα όπλα προκειμένου όπως χαρακτηρίστικά κόμπαζε ο Νετανιάχου «να τελειώσει τη δουλειά στην Γάζα».

Παρά την υποστήριξη που είχε το Ισραήλ δεν πέτυχε ούτε να σταματήσει την Παλαιστινιακή Αντίσταση ούτε να καταστρέψει τη Χαμάς ούτε να αναγκάσει τα 2 εκατομμύρια των Παλαιστινίων να φύγουν από την Γάζα. Οι ΗΠΑ, αφού έφτασαν να ψάχνουν μέχρι και στη «Σομαλιλάνδη», δεν βρήκαν ούτε ένα κράτος-υποχείριο για να «παρκάρουν» τους Παλαιστίνιους.

Μέσα στο καλοκαίρι ο Τραμπ κάλεσε τον Νετανιάχου, που ανακοίνωνε νέα χερσαία επίθεση στην Γάζα, να επιπεύσει ό,τι κάνει ενώ ο **Γουτίκοφ** ξανάνοιγε τον δίαυλο επικοινωνίας μέσω των Αράβων διαμεσολαβητών. Κι ο Νετανιάχου βομβάρδισε την αντιπροσωπεία της Χαμάς στο Κατάρ, βασικό σύμμαχο των ΗΠΑ όπου και εδρεύει η μεγαλύτερη αμερικανική βάση στην περιοχή.

Αμυντικό σύμφωνο

Ο βομβαρδισμός -που έγινε εν γνώσει των ΗΠΑ, με τις «προειδοποιήσεις» τους να φτάνουν στον καταριανό υπ.Εξ ακριβώς την ώρα που οι ισραηλινοί πύραυλοι έπεφταν στην Ντόχα- επιδείνωσε ακόμη περισσότερο τις σχέσεις ανάμεσα στα αραβικά καθεστώτα και το Ισραήλ. Στην έκτακτη Σύνοδο των αραβικών και μουσουλμανικών χωρών στην Ντόχα, ο Σαουδάραβας διάδοχος **Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν** συναντήθηκε με τον Ιρανό πρόεδρο **Μασούντ Πεζεσκιάν**. Και 24 ώρες μετά υπέγραψε μαζί με τον Πακιστανό πρωθυπουργό **Σαμπάζ Σαρίφ**, νέο αμυντικό σύμφωνο συνεργασίας με το Πακιστάν.

Αυτά δεν είναι καλά νέα για τον Τραμπ. Οι Financial Times της Δευτέρας έχουν ένα εξαιρετικό για τον Νετανιάχου ρεπορτάζ μέσα από τον Λευκό Οίκο κατά τη συνάντησή του με τον Τραμπ την περασμένη εβδομάδα όπου συμφώνησαν στην πρόταση των «21 σημείων».

«Δύο εβδομάδες πριν ο Νετανιάχου στεκόταν μπροστά στους ακροδεξιούς οπαδούς του σε έναν ισραηλινό οικισμό στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη και έκανε μια υπόσχεση: “Δεν θα υπάρξει παλαιστινιακό κράτος”, είπε. “Αυτός ο τόπος είναι δικός μας”. Τώρα, καθισμένος σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου στη Νέα Υόρκη κοίταζε ένα προσχέδιο εγγράφου για ένα ειρηνευτικό σχέδιο που κατέληγε στο ακριβώς αντίθετο: μια “αξιόπιστη πορεία”, όσο ασαφής και αν ήταν, προς ένα μελλοντικό παλαιστινιακό κράτος. Το προσχέδιο του Τραμπ ήταν το αποτέλεσμα μιας ξέφρενης σειράς πιέσεων από το Κατάρ, τη Σαουδική Αραβία και άλλες αραβικές και μουσουλμανικές χώρες».

Στο τέλος ο Τραμπ ανάγκασε τον Νετανιάχου να πάρει τηλέφωνο σε ανοιχτή ακρόαση και να ζητήσει συγγνώμη από τον πρωθυπουργό του Κατάρ!

Η πίεση των αραβικών καθεστώτων ήταν βασικός παράγοντας για αυτήν την εξέλιξη. Δεν αφορά μόνο τις συμμαχίες αλλά και την οργή που βράζει στο εσωτερικό τους, ιδιαίτερα σε χώρες όπως η Αίγυπτος, η Ιορδανία –και το Μαρόκο που αυτές τις μέρες είναι σε κατάσταση εξέγερσης. Αλλά δεν είναι ο μόνος. Ένας άλλος παράγοντας είναι η παγκόσμια κατακραυγή που τους τελευταίους μήνες εξελίσσεται μέρα τη μέρα θυελλώδης – από τα γκάλοπ στις ΗΠΑ που δείχνουν ακόμη και τους ρεπουμπλικάνους οπαδούς του Τραμπ να δηλώνουν υπέρ του τερματισμού του πολέμου μέχρι την Ιταλία όπου η αλληλεγγύη

έχει αρχίσει να παίρνει ανησυχητικές μορφές όπως η γενική απεργία.

Πρόταση

Η πρόταση των «21 σημείων» περιλαμβάνει άμεση εκκενρία, δεν περιλαμβάνει εκτοπισμό των Παλαιστινίων από την Γάζα ούτε προσάρτηση της Γάζας στο Ισραήλ ούτε την εξόντωση της Χαμάς, στόχους που ξανά και ξανά έχουν εξαγγείλει ο Νετανιάχου και οι υπουργοί του –κάτι που πιθανά θα δημιουργήσει τριγμούς στην κυβέρνηση του. Θέλοντας να αρπάξει την ευκαιρία για εκκενρία και με στόχο να αξιοποιήσει τους θετικούς όρους, να διαπραγματευτεί τους αρνητικούς, και σε κάθε περίπτωση να κερδίσει χρόνο, η Χαμάς έκανε δεκτή ως βάση για συζήτηση την πρόταση Τραμπ. Αυτός χαιρέτισε την εξέλιξη καλώντας το Ισραήλ να σταματήσει αμέσως τις στρατιωτικές επιχειρήσεις. Την Τρίτη 7/10, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο εκπρόσωποι της Χαμάς και του Ισραήλ βρίσκονταν στο ίδιο κτίριο στο Κάιρο να συζητάνε με τους Άραβες διαμεσολαβητές σχετικά με την εφαρμογή του σχεδίου.

Το σχέδιο Τραμπ-Νετανιάχου θέλει να βραχυκυκλώσει την παλαιστινιακή αντίσταση. ΗΠΑ και Ισραήλ είναι και παραμένουν στρατηγικοί σύμμαχοι, σήμερα περισσότερο από ποτέ. Μέσα από μια συμφωνία για την Γάζα ο Τραμπ επιχειρεί να ξαναστήσει τις Συμφωνίες του Αβραάμ από την πίσω πόρτα. Τα περισσότερα από τα 21 σημεία είναι κομμένα και ραμμένα στα μέτρα του Ισραήλ ώστε να απεμπολεί-

ται άγνωστο μέχρι τότε το δικαίωμα των Παλαιστινίων της Γάζας στην αυτοδιάθεση.

Η αποικιοκρατικού τύπου πρόταση των 21 σημείων (της οποίας ένα από τα σημεία ορίζει ρητά ότι αποτελεί τελεσίγραφο προς τη Χαμάς!) προβλέπει ανάμεσα σε άλλα: Ανταλλαγή ομήρων και στη συνέχεια όχι άμεση αλλά «σταδιακή αποχώρηση» του ισραηλινού στρατού. Συγκρότηση και όχι

εκλογή παλαιστινιακής μεταβατικής κυβέρνησης τεχνοκρατών που θα «εποπτεύεται» από «διεθνές όργανο» που θα περιλαμβάνει τις ΗΠΑ σε συνεννόηση με τους Άραβες και χώρες της ΕΕ. «Ανοικοδόμηση» που θα αναλάβουν οι αραβικές χώρες και σίτιση που θα αναλάβει ο ΟΗΕ και η Ερυθρά Ημισέληνος μαζί με «διεθνείς οργανισμούς». Οι ΗΠΑ σε συνεννόηση με τους Άραβες και άλλους διεθνείς εταίρους θα εγκαταστήσουν στρατιωτική δύναμη που θα εκπαιδεύσει παλαιστινιακή αστυνομική δύναμη. Και σε μια αναφορά στο απώτερο μέλλον αναφέρει ότι «ενδέχεται να δημιουργηθούν οι συνθήκες για μια αξιόπιστη πορεία προς την παλαιστινιακή κρατική υπόσταση».

Η Βρετανοτηνήσια **Soumaya Ghannoushi**, εξειδικευμένη στη Μέση Ανατολή σε άρθρο της στο Middle East Eye, αφού χαρακτήρισε τα 21 σημεία των Τραμπ-Νετανιάχου ως αποικιοκρατικό σχέδιο με στόχο την παράδοση των Παλαιστινίων, τοποθέτησε την κατάσταση εκεί που πραγματικά βρίσκεται: «Ο Τραμπ και ο Νετανιάχου μπορούν να συντάξουν όσα σχέδια θέλουν, αλλά έξω από τις αίθουσες συνεδριάσεών τους, ο κόσμος αλλάζει. Εκατομμύρια διαδηλώνουν, τα μποϊκοτάζ βαθαίνουν, η κοινή γνώμη έχει αποφασίσει. Η παλιόροια αλλάζει και καμία συμφωνία σε χαρτί δεν μπορεί να την σταματήσει. Η Παλαιστίνη έχει γίνει η συνείδηση του κόσμου – και αυτό δεν είναι διαπραγματεύσιμο».

Γιώργος Πίπτας

Στην κράτησή μας οι συνθήκες χειροτέρεψαν όταν ο υπουργός του Ισραήλ, ο Μπεν Γκρίν, ήρθε εκεί που βρισκόμασταν κι έδωσε οδηγία στους φρουρούς του να μας δέσουν. Και μείναμε 250 άτομα στο πάτωμα δεμένοι πισθάγκωνα για 6 ώρες χωρίς να έχουμε καμία ενημέρωση.

Είχανε δεμένες μέχρι και γυναίκες 78 χρονών στο πάτωμα, οι οποίες όπως καταλαβαίνετε δεν μπορούσαν να αντέξουν αυτή τη συνθήκη. Έφερε τις κάμερές του εκεί που μας φώναζε ότι είμαστε τρομοκράτες και θα μείνουμε ένα μήνα στη φυλακή. Μας λέγανε ότι έχουμε έρθει εδώ για να υποστηρίξουμε τη Χαμάς, ότι είμαστε και εμείς τρομοκράτες, ότι τώρα θα δούμε πώς είναι “το καλύτερο κράτος του κόσμου” στις φυλακές του Ισραήλ. Μας δέσανε τα χέρια πίσω που μας έβαλαν μέσα στα λεωφορεία με κλειστά μάτια και κομμένα παπούτσια από κορδόνια. Δεν βλέπαμε που πηγαίνουν. Μας είχαν σε ένα λεωφορείο το οποίο ξεκινούσε και σταματούσε ανά μισή ώρα. Και άλλα πολλά τα οποία θα αναλύσουμε τις επόμενες μέρες. Αλλά σημασία έχει ότι καταλάβαμε ότι αυτό δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτό που ζουν οι Παλαιστίνιοι. Όχι δύο χρόνια, 77 χρόνια.

Ήταν τραγικές συνθήκες για εμάς τους δυτικούς, λευκούς, ευρωπαίους και δυστυχώς αυτό δεν είναι ούτε το 1% από αυτό που περνάνε οι Παλαιστίνιοι που βρίσκονται μέσα σε αυτές τις φυλακές κι έχουν πολύ χειρότερες συνθήκες κράτησης. Δεν έχει καμία σημασία αυτό που περάσαμε εμείς. Και λίγο ήταν μπροστά σε αυτό που συμβαίνει. Συνεχίζουμε όλα τα μάτια στραμμένα στην Παλαιστίνη. Πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για μια ελεύθερη Παλαιστίνη.

Γιούταρχος Βεργής, σκάφος «ΟΞυγόνο»

Συνέχεια από τη σελ. 3

Η ισραηλινή πειρατεία στο Sumud Flotilla και η προσήλωση του Ισραήλ να πάει μέχρι τέλους τη γενοκτονία συνεχίζοντας τη νέα χερσαία επιχείρηση στην Γάζα έκαναν την οργή να ξεσπάσει. Στο Ισπανικό κράτος την αρχή έκαναν χιλιάδες φοιτητές που βγήκαν στους δρόμους σε 35 ισπανικές πόλεις αμέσως μετά την επίθεση του Ισραήλ στο Sumud. Στις 4 Οκτωβρίου συλλαλητήρια αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό αγώνα έγιναν σε περισσότερες από 50 ισπανικές πόλεις: 300.000 διαδήλωσαν στην Βαρκελώνη, 400.000 στη Μαδρίτη και δεκάδες χιλιάδες στις άλλες πόλεις. Σε μισό εκατομμύριο υπολογίζονται οι διαδηλωτές που βγήκαν στους δρόμους σε όλη την Γαλλία την προηγούμενη μέρα.

Στις 5/10 250.000 διαδήλωσαν στο **Άμστερνταμ** στο μεγαλύτερο συλλαλητήριο που έχει γίνει μέχρι στιγμής στην Ολλανδία, υπερδιπλασίο από αυτό που προηγήθηκε το καλοκαίρι στην Χάγη. Η πίεση είναι μεγάλη πάνω στην ολλανδική κυβέρνηση της οποίας ο υπ.Εξ αναγκάστηκε να δηλώσει ότι «είναι απίθανο να χορηγήσει άδεια εξαγωγής για την αποστολή εξαρτημάτων για μαχητικά αεροσκάφη F-35 στο Ισραήλ». Στην **Τουρκία** την ίδια μέρα πολλές εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές συμμετείχαν σε συλλαλητήρια που έγιναν στην Άγκυρα, την Ιστανμπούλ και άλλες μεγάλες πόλεις.

Θα χρειάζονταν σελίδες ολόκληρες για να αναφέρουμε δύο λόγια για όλες τις πόλεις στις οποίες έγιναν συλλαλητήρια για την Παλαιστίνη μέσα στην περασμένη εβδομάδα. Από τις ΗΠΑ, τον Καναδά και τη Νότιο Αμερική μέχρι την Αυστραλία, την Κορέα και την Ιαπωνία και από την Σκανδιναβία μέχρι τη Νότιο Αφρική, ο αριθμός των διαδηλώσεων μετριόταν σε εκατοντάδες αν όχι σε χιλιάδες. Στην Ευρώπη δεν υπήρξε πρωτεύουσα που να μην έγιναν μαζικά και πολλές φορές επαναλαμβανόμενα συλλαλητήρια. Ένα από τα μεγαλύτερα διεθνώς πραγματοποιήθηκε στην Κουάλα Λουμπούρ στην **Μαλαισία** έξω από την αμερικάνικη πρεσβεία.

Το σύνθημα «From the River to the sea Palestine will be free» ήταν κυρίαρχο στις περισσότερες διαδηλώσεις που στρέφονταν προς τις δικές τους κυβερνήσεις απαιτώντας διακοπή σχέσεων, εμπάργκο, κυρώσεις, στο Ισραήλ.

Ιταλία

Η γενική απεργία της 3/10 που καλέστηκε στην Ιταλία από την CGIL, την USB και άλλα συνδικάτα μεταφράστηκε σε 1 εκατομμύριο ανθρώπους στη Ρώμη, σε ένα συλλαλητήριο στο οποίο κατέληξαν εννέα διαφορετικές διαδηλώσεις, 100.000 στη Φλωρεντία, στο Τορίνο και το Μιλάνο, 150.000 στη Μπολόνια και συνολικά

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ

STOP GENOCIDE!

4/10, Διαδήλωση στη Χώρα των Βάσκων. Φωτό: HPodemita/X

πάνω από τρία εκατομμύρια διαδηλωτές σε περίπου 100 πόλεις.

Ο **Aldo Milani**, μέλος του Πανεθνικού Συντονιστικού των συνδικάτων βάσης Si.Cobas δήλωσε: «Σας χαιρετώ από το κέντρο μιας πλατείας μετά από μια τεράστια διαδήλωση εδώ στη Ρώμη. Πιστεύω ότι αυτή η κατάσταση, η οποία εξελίσσεται διεθνώς, είναι χρήσιμη για όλους τους εργαζόμενους, για τους συντρόφους που παρεμβαίνουν στο εργατικό κίνημα. Το κίνημά μας μεγαλώνει και προκύπτει και από προηγούμενες εμπειρίες. Πολλοί νέοι συμμετέχουν σε αυτές τις πολύ σωστές και απαραίτητες πρωτοβουλίες. Είναι σαφές ότι πρέπει να συνεχίσουμε.

Απεργία

Αυτή ήταν η πέμπτη απεργία μας χθες και θα συνεχίσουμε σε αυτή την πορεία, έχοντας κατά νου ότι η παλαιστινιακή αντίσταση έχει δημιουργήσει αυτές τις ευνοϊκότερες συνθήκες για κινητοποίηση. Αυτή η κατάσταση συμμετοχής και εξωστρέφειας σημαίνει επίσης μεγαλύτερες ευκαιρίες για τους Ιταλούς εργάτες να αντισταθούν στην ίδια τους την κυβέρνηση και σε οποιαδήποτε επίθεση εναντίον τους.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ιταλία είναι ο τρίτος μεγαλύτερος εξαγωγέας όπλων στο Ισραήλ, είναι σαφές ότι η

5/10, Άμστερνταμ. Φωτό: AFP

εργατική αντίσταση μετράει πάντα πολύ περισσότερο σε μια διαδικασία που βλέπει τις μάζες να συμμετέχουν.

Σήμερα, μιλάμε για οκτακόσιες χιλιάδες έως ένα εκατομμύριο εργάτες που συμμετείχαν σε αυτή τη διαδήλωση. Είμαστε μια μικρή ομάδα που συνέβαλε σε αυτήν την πρωτοβουλία. Ξεκινήσαμε μαζί με τη διαδήλωση των Παλαιστινίων επειδή συνεργαζόμαστε μαζί τους εδώ και χρόνια.

Οι δύο παλαιστινιακές οργανώσεις που οργάνωσαν τη σημερινή διαδήλωση είναι επίσης αυτές που έρχονται μαζί μας στις απεργιακές φρουρές στα εργοστάσια. Αυτό το κίνημα μπορεί επίσης να επεκταθεί και να γίνει ένα κίνημα ενάντια στην κυβέρνηση και ενάντια στον πόλεμο και την πολεμική οικονομία που αναπτύσσεται σε διεθνή κλίμακα. Και ελπίζουμε

να ενώσουμε αυτές τις προσπάθειες, και από οργανωτικής άποψης, με άλλα κινήματα, συμπεριλαμβανομένης της διεθνούς κλίμακας».

Δύο μέρες πριν είχαν προηγηθεί αυθόρμητες διαδηλώσεις το βράδυ της ισραηλινής πειρατείας στο Sumud Flotilla. Χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους σε όλη την Ιταλία. Συγκρούσεις με την αστυνομία ξέσπασαν στη Μπολόνια, τη Φλωρεντία και την Αλεξάνδρεια καθώς οι διαδηλωτές προσπάθησαν να καταλάβουν σιδηροδρομικούς σταθμούς. Σιδηροδρομικοί σταθμοί καταλήφθηκαν στη Νάπολη, την Αλεξάνδρεια, τη Μπρέσια, το Λιβόρνο, τη Φλωρεντία. Στο Τορίνο καταλήφθηκε το αεροδρόμιο της πόλης. Σε πολλές πόλεις, φοιτητές κατέλαβαν πανεπιστήμια.

Την επομένη μέρα εκατοντάδες χιλιάδες διαδήλωσαν σε 35 ιταλικές πό-

λεις σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους συλληφθέντες ακτιβιστές. Σιδηροδρομικοί σταθμοί καταλήφθηκαν στη Νάπολη, την Πίζα, την Πιατσέντσα, το Μιλάνο και το Τορίνο. Λιμάνια καταλήφθηκαν στη Γένοβα και το Λιβόρνο. Συγκρούσεις μεταξύ αστυνομίας και διαδηλωτών ξέσπασαν στη Ρώμη, τη Μπολόνια, το Τορίνο και το Παλέρμο.

Στην πανεργατική απεργία της 3/10 μπλοκαρίστηκαν ξανά οι σιδηροδρομικοί σταθμοί στη Ρώμη, τη Φλωρεντία, την Κατάνια, το Κάλιαρι, την Περούτζια, τη Γένοβα, το Τρεβίζο, το Σαρόννο, Σαμπιερνταρένα, τη Μάσσα και το Μπέργκαμο, τα λιμάνια της Νάπολης, του Λιβόρνο, της Γένοβας, της Κατάνια, του Παλέρμο, του Σαλέρνο και της Τεργέστης, το αεροδρόμιο της Πίζας, οι αυτοκινητόδρομοι στη Γένοβα, τη Μπολόνια, το Μιλάνο, τη Μπρέσια, τη Βιτσέντσα, το Τρέντο, την Πίζα, το Λιβόρνο, τη Λα Σπέτσια, την Πεσκάρα, τη Ρώμη και τη Νάπολη. Στο Μιλάνο και τη Μπολόνια, ξέσπασαν συγκρούσεις κατά τη διάρκεια των μπλοκαρισμάτων των αυτοκινητοδρόμων. Συγκρούσεις με την αστυνομία ξέσπασαν στο Σαλέρνο, όταν διαδηλωτές προσπάθησαν να μπλοκάρουν το λιμάνι. Στην Πάδοβα, η αστυνομία επιτέθηκε σε διαδηλωτές που προσπάθησαν να μπλοκάρουν τον τερματικό σταθμό εμπορευμάτων.

Στο Τορίνο, διαδηλωτές έσπασαν τον αστυνομικό αποκλεισμό και δέχθηκαν επίθεση ενώ προσπαθούσαν να φτάσουν στην πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής **Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν**, στον **Τζέφ Μπέζος**, στον χώρο διεξαγωγής της «Tech Week» και ενώ προσπαθούσαν να εισέλθουν στα κεντρικά γραφεία της Leonardo Spa, του κορυφαίου κατασκευαστή όπλων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα συνδικάτα COBAS μπλόκαραν την Άμαζον. Όπως ανέφεραν στην ανακοίνωσή τους:

«Χρησιμοποιώντας το όπλο της γενικής απεργίας, ο αγώνας των εργαζομένων σταματά τα εμπορεύματα της μεγαλύτερης πολυεθνικής εταιρείας που εκμεταλλεύεται τους εργαζόμενους σε όλο τον κόσμο και είναι συνένοχη στη γενοκτονία στη Γάζα, συνεργαζόμενη με την οικονομία του Ισραήλ και τον σιωνιστικό στρατό. Είναι η πέμπτη απεργία για την ελεύθερη Παλαιστίνη με την αντίσταση του παλαιστινιακού λαού: από την πρώτη στις 19 Νοεμβρίου 2023, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα των παλαιστινιακών συνδικάτων, μέχρι την προτελευταία στις 22 Σεπτεμβρίου εναντίον της γενοκτονίας και για τη Sumud Flotilla».

Η CGIL ανακοίνωσε ότι η μέση εθνική συμμετοχή στη γενική απεργία ανήλθε σε πάνω από 60% καταργώντας στην πράξη τα διάφορα αντιαπεργιακά μέτρα που έχουν επιβάλει τα τελευταία χρόνια οι κυβερνήσεις για να αποδυναμώσουν τους αγώνες των εργαζομένων.

Γιώργος Πίπτας

«**Χ**θες κάναμε γενική απεργία που έφερε όλη την **Ιταλία σε ακινησία: λιμάνια, αποθήκες, αυτοκινητόδρομους» λέει η Mimi Ercolano από το συνδικάτο Cobas στη Νάπολη.**

«Εργαζόμενοι, μαζί με φοιτητές, εργάτες της χώρας, νοικοκυρές, υπάλληλοι γραφείου και δημόσιοι υπάλληλοι, βγήκαν στους δρόμους για να διαδηλώσουν ενάντια στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ. Εμποδίσουμε τη ναυτιλία τόσο από τη Νάπολη όσο και από το Σαλέρνο επειδή τα λιμάνια μας παρέμειναν

κλειστά. Η απεργία είναι απαραίτητη επειδή δεν υπάρχει άλλη κοινωνική δύναμη όπως αυτή των εργαζομένων μιας χώρας που μπορεί πραγματικά να σταματήσει, να μπλοκάρει πραγματικά και να κλονίσει τις κυβερνήσεις, τον σιωνισμό και τον ιμπεριαλισμό, ο οποίος, με μια αποικιακή δράση που είναι η χειρότερη στην ιστορία, καταστρέφει μια γη και επιχειρεί να σβήσει έναν λαό. Ο παλαιστινιακός αγώνας είναι ο αγώνας μας επειδή το χέρι που βομβαρδίζει είναι το ίδιο που μας εκμεταλλεύεται. Ζήτω η Παλαιστίνη!»

“Είμαστε μαζί σας”

Είμαστε εδώ ως εργαζόμενοι της Si.Cobas στην πλατεία της Ρώμης για τη διαδήλωση κατά της γενοκτονίας στη Γάζα, μετά την πολύ επιτυχημένη γενική απεργία της 3ης Οκτωβρίου. Το 60% των εργαζομένων συμμετείχε στην απεργία χθες.

Από αυτήν την πλατεία, στέλνουμε την αλληλεγγύη μας στους Έλληνες συντρόφους μας για τη γενική απεργία της 10ης Οκτωβρίου. Πρέπει να δείξουμε έμπρακτη αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό μέσω απεργιών, μποϊκοτάζ, ακόμη και διαδηλώσεων.

Καλή τύχη με τη γενική απεργία!

Μαχμούντ Χασάν,
μέλος Si.Cobas, Τορίνο

Γεια σας συντρόφισσες και σύντροφοι, είμαι ο Πέπε από το συνδικάτο Si.Cobas. Χθες μπλοκάραμε το λιμάνι του Σαλέρνο από το οποίο αναχωρούσε ένα πλοίο για το λιμάνι της Χάιφα, γεμάτο πολεμικό υλικό για το σιωνιστικό κράτος.

Τώρα βρισκόμαστε σε γενική απεργία σε αυτή τη μεγάλη διαδήλωση για να υποστηρίξουμε την αντίσταση του παλαιστινιακού λαού και να πούμε να σταματήσει η γενοκτονία.

Και καλή τύχη με τη γενική απεργία σας την επόμενη εβδομάδα.

Πέπε,
λιμενεργάτης στο Σαλέρνο, Si.Cobas

«Χθες, Κυριακή 5 Οκτωβρίου, το «Άμστερνταμ» πλημμύρισε από ένα Κόκκινο Ποτάμι αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, καθώς πάνω από 250.000 άνθρωποι συμμετείχαν στη μεγαλειώδη διαδήλωση Rode Lijn (Κόκκινη Γραμμή).

Ο κόσμος, φορώντας κόκκινα, κατέβαινε μαζικά με ποδήλατα, με τα πόδια και τα μέσα μαζικής μεταφοράς για να χαράξει μια ξεκάθαρη κόκκινη γραμμή που πρέπει να υψώσει η κυβέρνηση απέναντι στο Ισραήλ και τη συνεχιζόμενη γενοκτονία εναντίον των Παλαιστίνιων. Η συγκέντρωση, με τη μαζική παρουσία όλης της Αριστεράς και οργανώσεων, αντήχησε με οργή και αποφασιστικότητα. Τα συνθήματα έδωσαν τον τόνο: «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», «Από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα, η Παλαιστίνη θα είναι ελεύθερη» και το ξεκάθαρο μήνυμα «Όταν υπάρχει κατοχή, η αντίσταση είναι η μόνη επιλογή», δείχνοντας πως το κίνημα είναι αποφασισμένο να σπάσει τη σιωπή και τη στήριξη στο κράτος-δολοφόνο.

Χρήστος Κωστόπουλος,
Άμστερνταμ

ΟΛΟΙ, ΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ 10/10

Οι εκπαιδευτικοί στεκόμαστε στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Είναι με την Παλαιστίνη και τον αλύγιστο λαό της.

Είναι αδύνατον να αφήσουμε την αιματοχυσία να συνεχιστεί. Έπιασαν αιχμαλώτους απλούς πολίτες που μετέφεραν ανθρωπιστική βοήθεια. Δεν υπάρχει καμία δικαιολογία από το κράτος των δολοφόνων. Το Global Sumud Flotilla ήταν μια πολύ ενθαρρυντική κίνηση για να σπάσει ο αποκλεισμός της Γάζας. Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο. Οι κοινωνίες έχουν αφυπνιστεί. Οι λαοί είναι με την Παλαιστίνη. Οι εκπαιδευτικοί λοιπόν θα κατέβουμε στις 10 Οκτώβρη ξανά στο δρόμο. Ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Αθηνά» έχουμε αποφασίσει τη συμμετοχή μας με στάση εργασίας. Απαιτούμε από τα συνδικάτα και τις ομοσπονδίες να γίνει γενική απεργία. Να ξεκαθαρίσουμε με τον πιο δυναμικό τρόπο ότι εμείς θα σταματήσουμε το κράτος των σιωνιστών δολοφόνων και τη συνεργασία της Ελλάδας μαζί τους.

Άννα Καρλαύτη, πρόεδρος ΣΕΠΕ Αθηνά

Πρέπει να ακολουθήσουμε το δρόμο της εργατικής τάξης στην Ιταλία και των λιμενεργατών που απεργούν για να σταματήσουν οι σχέσεις με το κράτος του Ισραήλ.

Στις 10 Οκτώβρη συμπληρώνονται δυο χρόνια γενοκτονίας, λιμοκτονίας και καταστροφής. Όλα τα συνδικάτα να βγούμε στο πλευρό της Παλαιστίνης απεργιακά για να σταματήσουμε την αχαρκτήριστη κυβέρνηση του Μητσοτάκη, του πιο πιστού συμμάχου του Νετανιάχου. Εμείς με τις απεργίες μας θα τον σταματήσουμε.

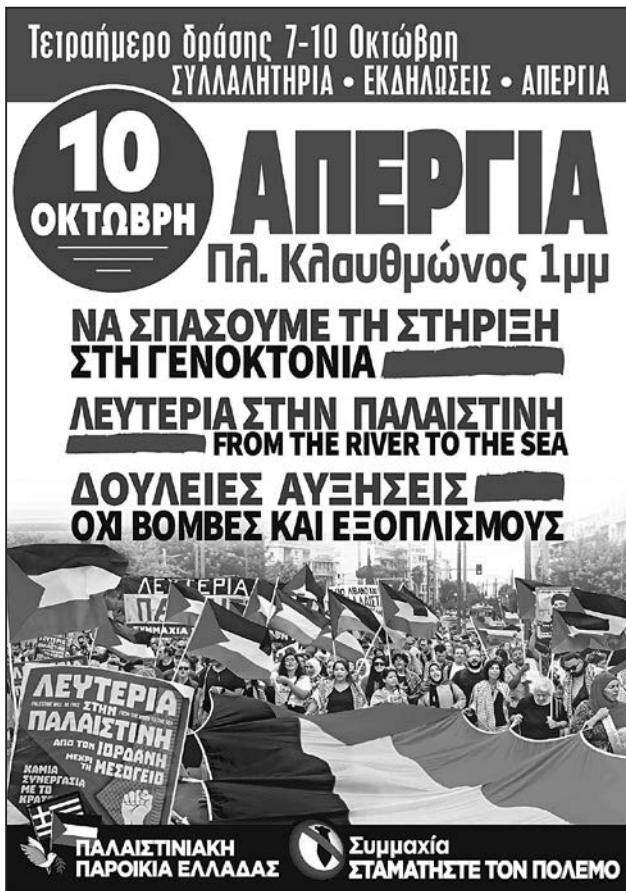
Στο νοσοκομείο που δουλεύουμε, το Γεννηματάς οργανώσαμε συζήτηση για την απεργία στις 10 Οκτώβρη, στην οποία συμμετείχαν συνάδελφοι/ισσες από όλα τα τμήματα και τις ειδικότητες. Η κουβέντα απλώθηκε σε όλα τα ζητήματα που αφορούν την Παλαιστίνη. Και για το μέχρι πότε θα συνεχίζεται η γενοκτονία και τι πρέπει να κάνουμε για να τη σταματήσουμε, αλλά και το πώς αυτή συνδέεται με τις περικοπές στην Υγεία, με τις δαπάνες που δίνονται για τους εξοπλισμούς αντί για τα νοσοκομεία μας. Υπογραμμίστηκε η σημασία της απεργίας στις 10 Οκτώβρη ως μια πολιτική αντιπολεμική απεργία κι επισημάνθηκε ο ρόλος που έχει να παίξει το κίνημα αλληλεγγύης. Πρέπει να δώσουμε τις δυνάμεις μας εμείς οι υγειονομικοί σε αυτό το σκοπό. Χιλιάδες συνάδελφοι/ισσές μας έχουν δολοφονηθεί στη Γάζα. Είμαστε σε αυτό το κίνημα αλλά πρέπει να συνεχίσουμε πιο εντατικά πλέον κι αυτό σημαίνει απεργιακά.

Μαρία Χαρχαρίδου,
νοσηλεύτρια ΓΝΑ Γεννηματάς

Ο Σύλλογος Ειδικευομένων Ιατρών στο Δαφνί έχουμε αποφασίσει τη συμμετοχή μας στην απεργία της 10ης Οκτώβρη και στην απεργιακή συγκέντρωση ενάντια στο ισραηλινό κράτος – δολοφόνο και τη συνενοχή της ελληνικής κυβέρνησης.

Μετά την επίθεση των ισραηλινών δυνάμεων στο Global Sumud Flotilla η μάχη αυτή φουντώνει ακόμα περισσότερο. Από την πρώτη μέρα μετά την επίθεση, οι συνάδελφοι συνεχώς συζητούν για την επίθεση στο στόλο, για την κλιμάκωση της γενοκτονίας, για την ανάγκη να απαντήσουμε απεργιακά. Συνάδελφοι/ισσες συμμετέχουν σε όλα τα συλλαλητήρια και τις κινητοποιήσεις για την Παλαιστίνη, αυτή τη διάθεση και δυναμική θα αξιοποιήσουμε και για την επιτυχία της απεργίας στις 10 Οκτώβρη.

Νεκτάριος Χάινταρ,
ειδικευόμενος γιατρός ΨΝΑ Δαφνί

Συγκεντρώσεις 10/10

Αθήνα Πλατεία Κλαυθμώνος 1μμ
Θεσσαλονίκη Άγαλμα Βενιζέλου 1μμ
Χανιά Πλατεία Αγοράς 12μμ
Πάτρα Πλατεία Γεωργίου 1μμ
Γιάννενα Περιφέρεια 1μμ
Βόλος Θόλος 1μμ
Ξάνθη Κεντρική Πλατεία 1μμ

Χρειαζόμαστε μια μεγάλη απεργία για την Παλαιστίνη, μαζική και δυναμική. Μόνο έτσι μπορούμε να σταματήσουμε τη γενοκτονία.

Όχι μόνο μία, αλλά πολλές απεργίες, ένα απεργιακό κίνημα που θα σταματήσει τη συνεργασίες των κρατών και θα επιβάλλει την απομόνωση του Ισραήλ είναι η καλύτερη αλληλεγγύη στους Παλαιστίνιους που αντιστέκονται. Διεκδικούμε από τα σωματεία της ΕΡΤ να κηρύξουν τη συμμετοχή τους στην απεργιακή κινητοποίηση και πιέζουμε σε αυτή την κατεύθυνση.

Ειρήνη Φωτέλη, εργαζόμενη ΕΡΤ

Ως άνθρωποι και ως εκπαιδευτικοί δεν μπορούμε να παραμένουμε σιωπηλοί μάρτυρες μιας άνευ προηγουμένου βαρβαρότητας που διαπράττεται μπροστά στα μάτια ολόκληρου του κόσμου.

Στις 10 Οκτωβρίου συμπληρώνονται δύο ολόκληρα χρόνια από την έναρξη της γενοκτονίας του ισραηλινού κράτους εναντίον του λαού της Παλαιστίνης. Δύο χρόνια αιματοχυσίας, πείνας και ανθρωπιστικής κρίσης που έχουν μετατρέψει τη Γάζα σε ένα απέραντο νεκροταφείο.

Η πρόσφατη επίθεση στην ίδια την πόλη της Γάζας, με τις νέες σφαγές αμάχων, είναι η τελευταία υπενθύμιση ότι η βία όχι μόνο δεν έχει σταματήσει,

σε, αλλά θα κορυφώνεται μέχρι η γενοκτονία να συντελεστεί οριστικά!

Ταυτόχρονα, η πειρατική επίθεση στον στολίσκο ελευθερίας Global Sumud Flotilla, που μετέφερε ανθρωπιστική βοήθεια και η παράνομη σύλληψη των πληρωμάτων του αποδεικνύει την απόλυτη περιφρόνηση του ισραηλινού καθεστώτος στο Διεθνές Δίκαιο και την παγκόσμια κατακραυγή που έχει ξεσηκώσει η συνεχιζόμενη γενοκτονία.

Η κραυγή των παιδιών της Παλαιστίνης πρέπει να δονεί τα σχολεία μας και τις ψυχές μας! Η ηθική μας υποχρέωση να πάρουμε θέση είναι ανυπέρβλητη.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η ΕΛΜΕ Νέας Σμύρνης-Καλλιθέας και Μοσχάτου κηρύσσει στάση εργασίας στις 10 Οκτωβρίου, από τις 11 έως το τέλος της βάρδιας και καλεί όλες και όλους μας να συμμετέχουμε στο κάλεσμα Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό.

Δεν είναι απλή διαμαρτυρία. Είναι ηχηρή μαρτυρία ότι η εκπαίδευση, χωρίς ανθρωπιά και ηθική συνείδηση, είναι κενή.

Γιώργος Γκρύλλης, πρόεδρος
ΕΛΜΕ Ν.Σμύρνης, Καλλιθέας,
Μοσχάτου

Στη Σούδα 17-18/10

Σε διήμερο κινητοποιήσεων ενάντια στη Βάση της Σούδας με το σύνθημα “Target Souda Base for Palestine” καλούν στις 17-18/10, το Παγκρήτιο Συντονιστικό για την Παλαιστίνη, το March to Gaza, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος, και μια σειρά σωματεία και κινήσεις αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό.

Παγκρήτια πορεία στην πόλη των Χανίων θα πραγματοποιηθεί την πρώτη μέρα (6μμ Πλατεία Αγοράς) και μηχανοκίνητη πορεία την επόμενη με συγκέντρωση στις 11πμ στο Ρολόι.

«Η Δυτική στήριξη στο κράτος-γενοκτόνο περνάει ευθεία μέσα από τη βάση της Σούδας, κάνοντάς την (όπως στην περίπτωση του βομβαρδισμού του Ιράν) βασικό στόχο των κρατών που δέχονται την αμερικανο ΝΑΤΟϊκή βαρβαρότητα. Είναι ένα ακόμη προϊόν νεοαποικιοκρατίας. Καθήκον μας, για να σταματήσει η σφαγή στη Γάζα, είναι η απεμπλοκή του κράτους μας από τη συνεργασία με το Ισραήλ. Η Ελλάδα δεν είναι μια τυχαία χώρα στον σχηματισμό που υποστηρίζει τη Γενοκτονία· βρίσκεται στην πρώτη γραμμή πολιτικής-οικονομικής-ηθικής-στρατιωτικής στήριξης του Ισραήλ. Πρώτη στάση για την απεμπλοκή είναι η δίκαιη και ιστορική απαίτηση να κλείσουν οι βάσεις του Θανάτου» σημειώνει το κάλεσμα.

Δύο χρόνια γενοκτονικού πολέμου αλλά και Αντίστασης και Αλληλεγγύης

Ο αριθμός των επιβεβαιωμένων απωλειών των Παλαιστίνιων μέχρι την 1η Οκτωβρίου ήταν 66.148 άνθρωποι και 168.717 τραυματίες. Πολλές χιλιάδες παραπάνω πεθαίνουν από τις κακουχίες. Κανείς δεν ξέρει τον πραγματικό αριθμό των αγνοουμένων, σίγουρα πάνω από έξι χιλιάδες, μπορεί και δέκα, οι περισσότεροι θαμμένοι στα ερείπια και κάποιοι εξαφανισμένοι στα μπουντρούμια του Ισραήλ. Η Γάζα, τα σπίνια της, οι υποδομές της, τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τα τεμένη, οι εκκλησίες, η ύδρευση, η αποχέτευση είναι ήδη ισοπεδωμένα συστηματικά από τις βόμβες και τις μπουλντόζες. Αλλά και δύο χρόνια απίστεντον αγώνα στην Παλαιστίνη και όλο τον πλανήτη. Η υπερσύγχρονη στρατιωτική μηχανή του Ισραήλ δεν μπορεί να νικήσει την Παλαιστινιακή Αντίσταση σε μια περιοχή που έχει την έκταση της Άνδρου. Δύο χρόνια τώρα βγάζει ανακοινώσεις ότι κατάφερε να ελέγξει τη μια την πόλη της Γάζας, την άλλη τη βόρεια Γάζα, την Χαν Γιούνις, την Ράφα, την Τζαμπαλίγια. Και συνέχεια αναγκάζεται να γυρίσει πίσω για να τις ξανακαταλάβει. Όσες φορές και να στείλει τους Παλαιστίνιους στην Ράφα δεν θα τρέξουν να περάσουν τα σύνορα και να γίνουν ξανά πρόσφυγες. Ενάντια σε όλες τις αντιξοότητες παραμένουν στον τόπο τους. Εκεί βρίσκεται η δύναμη της Παλαιστινιακής Αντίστασης. Είναι αυτή η δύναμη, το πείσμα και η επιμονή για την ελευθερία κόντρα στο άδικο και την κτηνωδία που έχει ξεσηκώσει όλο τον πλανήτη στο πλευρό της Παλαιστίνης κόντρα στις κυβερνήσεις τους. Οι Παλαιστίνιοι ξέρουν ότι είμαστε μαζί τους. Αυτό που έχει πραγματικά ανάγκη η Παλαιστινιακή Αντίσταση είναι να χτίσουμε τη δύναμη που θα τσακίσει τις κυβερνήσεις μας που από τις ΗΠΑ μέχρι την ΕΕ κάνουν πλάτες στο Ισραήλ. Να τσακίσουμε τον Μητσοτάκη και τη στρατηγική του συμμαχία. Να κάνουμε πράξη παντού το μήνυμα που έρχεται αντές τις μέρες από την Γαλλία και την Ιταλία: «Να τα μπλοκάρουμε όλα», σχολές, σχολεία, δουλειές, με καταλήψεις και Γενική Απεργία. Μπορούμε να το πετύχουμε και δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Αντές οι δύο σελίδες είναι αφιερωμένες στα βήματα που έχουν γίνει αυτά τα δύο χρόνια σε αυτήν την κατεδωμένη. Το ζήτημα είναι να τα κλιμακώσουμε.

Μέχρι την ήττα του Ισραήλ

Τα ημερώματα της 7ης Οκτώβρη του 2023 η Χαμάς εξαπέλυσε την επίθεση Πλημμύρα του Αλ Άκσα στο Ισραήλ υπογείως με τούνελ, από τον αέρα με ντρόουνς, αλεξίπτωτα πτερά και ανεμόμυλους και από τη στεριά, με αυτοκίνητα και μηχανάκια. Στην ανακοίνωση που έβγαλε ανέφερε ότι η επίθεση ήταν απάντηση στη συνεχιζόμενη ισραηλινή κατοχή, τον αποκλεισμό της Λωρίδας της Γάζας, την επέκταση των παρανόμων ισραηλινών οικισμών, την αυξανόμενη βία των ισραηλινών εποίκων.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα σημείωνε στην ανακοίνωσή του: «Η παλαιστινιακή αντίσταση δεν είναι “τρομοκρατία”. Είναι αγώνας ύπαρξης ενός πρωικού λαού ενάντια σε ένα ρατσιστικό κράτος-τρομοκράτη που θέλει να τον ξεριζώσει από τις εστίες του. Είναι χρέος του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς παντού να σταθεί στο πλευρό των Παλαιστίνιων ενάντια στο ισραηλινό apartheid και τους ιμπεριαλιστές συμμάχους του. Αυτό το καθήκον είναι ακόμη πιο επιτακτικό για εμάς εδώ, καθώς η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει σαν προτεραιότητα τον “άδονα” Ελλάδας-Ισραήλ που λειτουργεί σαν “μετόπισθεν” για τις ισραηλινές επιθέσεις και σαν “εμπροσθοφυλακή” για τις φιλοδοξίες του ελληνικού καπιταλισμού στην Ανατολική Μεσόγειο και τις ΑΟΖ. Απαιτούμε να διακοπεί άμεσα κάθε στρατιωτική συνεργασία με το Ισραήλ, να κλείσουν οι αμερικάνικες βάσεις που συνεργάζονται με τις ισραηλινές επιθέσεις. Καλούμε όλες και όλους τους αγωνιστές/ριες του εργατικού κινήματος, της νεολαίας και της Αριστεράς να σταθούμε στο πλευρό των Παλαιστίνιων μέχρι τη νίκη. Για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο».

Πριν η Παλαιστινιακή Αντίσταση περάσει τον φράχτη -με τον οποίο το Ισραήλ κρατάει στην Γάζα επί δεκαετίες φυλακισμένα, αποκλεισμένα και απόλυτα εξαρτώμενα από τις διαθέσεις του 2,2 εκατομμύρια Παλαιστίνιους είχε προσπαθήσει να ευαισθητοποιήσει αλληπάλληλες φορές τη «διεθνή κοινότητα» για τα αίτια του Ισραήλ.

Ο βασικός πολιτικός στόχος της επίθεσης της 7ης Οκτώβρη ήταν σαφής. Να αναδείξει σε όλη την οικουμένη ότι το Παλαιστινιακό Ζήτημα είναι εδώ. Ότι η Παλαιστινιακή Αντίσταση είναι εδώ. Και μπορεί να μπλοκάρει τις εννοχηστρομμένες από τις ΗΠΑ «Συμφωνίες του Αβραάμ» ανάμεσα στο Ισραήλ και στα αραβικά καθεστώτα την ώρα που το Ισραήλ καθημερινά και με σχέδιο επί 30 χρόνια συνέχιζε να κάνει χαρτοπόλεμο όσα είχε υπογράψει στις Συμφωνίες του Όσλο.

Αυτούς τους στόχους η Παλαιστινιακή Αντίσταση, με ένα τεράστιο κόστος, τους έχει πετύχει. Η Παλαιστίνη σήμερα είναι το νο1 ζήτημα σε όλο τον πλανήτη. Η Αντίσταση δεν πέτυχε μόνο να παγώσει τις Συμφωνίες του Αβραάμ. Το Ισραήλ μπορεί να έχει στο πλευρό του τις ΗΠΑ και τις κυβερνήσεις της Δύσης αλλά έχει εναντίον του τη συντριπτική πλειοψηφία των απλών ανθρώπων σε όλο τον πλανήτη στα μάτια των

οποίων είναι ένα κράτος παρίας, υπόλογο για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Η επίθεση της 7ης Οκτώβρη του 2023 έγινε η αφορμή για να αποκαλυφθεί ξεκάθαρα στα μάτια ολόκληρης της ανθρωπότητας τι είναι το κράτος του Ισραήλ:

Ένα κράτος που -σε αντίθεση με κάθε άλλο ιστορικό προηγούμενο- διατυμπανίζει στην οικουμένη ότι ο στόχος του για τους Παλαιστίνιους είναι εθνοκάθαρση ή γενοκτονία είτε με σφαίρες είτε μέσω της πείνας.

Ένα κράτος-απαρτχάιντ, ένα κατοχικό κράτος εποίκων-στρατιωτών που θέλει να φτιάξει το «μεγάλο Ισραήλ» κλέβοντας τη γη των Παλαιστίνιων και των γύρω λαών την οποία θεωρεί «ζωτικό» του «χώρο». Ένα μιλιταριστικό μέχρι το μεδούλι κράτος-τρομοκρατία που δύο χρόνια τώρα έχει βομβαρδίζει ασταμάτητα τον Λίβανο, την Συρία, το Ιράν, την Υεμένη, το Ιράκ, το Κατάρ –και έχει ενδοκράτει στα δύο πρώτα.

Αλλά κι ένα κράτος που έχει από πίσω του τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και τους συμμάχους του για τους οποίους δρα ως το μαντρόσκυλο στη Μ. Ανατολή και βλέπουν την ήττα του Ισραήλ σαν δική τους ήττα.

Απομόνωση

Με τα 21 σημεία του ο Τραμπ επιχειρεί να βγάλει το Ισραήλ -και τις ΗΠΑ που το στηρίζουν- από τη διεθνή απομόνωση που βρίσκονται σήμερα. Μια πιθανή παύση του γενοκτονικού πολέμου θα δώσει μια ανάσα στον Παλαιστινιακό λαό και ίσως αναγκάσει τον Νετανιάχου και τον ακροδεξιό του συρφετό για λίγο να μαζευτούν. Αλλά, όπως και με τις συμφωνίες του Όσλο (και πολύ χειρότερα γιατί τότε ερχόταν με «κλάδους ελαίας») το Ισραήλ θα επιδιώξει να αξιοποιήσει κάθε εργαλείο που θα του εξασφαλίσουν οι προτάσεις ΕΕ-Τραμπ-Αραβικών καθεστώτων, προκειμένου να συνεχίσει στην εφαρμογή του σιωνιστικού του σχεδίου, που το θέλει, αργά ή γρήγορα, να καταπίνει ολόκληρη την Παλαιστίνη. Το Ισραήλ δεν πρόκειται να παραιτηθεί από αυτό που θεωρεί θεόσταλτο ή αμερικανόσταλτο «φυσικό» του δικαίωμα.

Και φυσικά οι Παλαιστίνιοι δεν πρόκειται να κάνουν πίσω στον αγώνα τους για το δικαίωμά τους στην Ζωή και την Ελευθερία. Δεν έκαναν πίσω μετά το 1948. Δεν σταμάτησαν όταν τα αραβικά κράτη έχαναν τον έναν πόλεμο μετά τον άλλο. Δεν σταμάτησαν ούτε όταν το ισραηλινό κράτος κατάφερε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, με την εξόντωση ή με την εξαγορά και τον «ρεαλισμό» της «λύσης των δύο κρατών» να κάνει ακίνδυνες τις ηγεσίες τους. Τις αντικατέστησαν με άλλες. Όπως θα αντικαταστήσουν πιθανώς και τις τωρινές τους αν χρειαστεί.

Ο μόνος δρόμος για να σταματήσει ο πόλεμος και να επικρατήσει η Ειρήνη στην Παλαιστίνη περνάει μέσα από τη διάλυση του κράτους του Ισραήλ και την αντικατάστασή του από ένα δημοκρατικό κοσμικό Παλαιστινιακό κράτος όπου θα μπορούν να ζούνε ισότιμα ανεξάρτητα από θρησκεία, φυλή, φύλο και εθνότητα, εβραίοι, μουσουλμάνοι, χριστιανοί και άθεοι σε όλη την επικράτεια της ιστορικής Παλαιστίνης από τον Ιορδάνη ως τη Μεσόγειο.

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

«Αδέρφια μας, Εργάτες του κό-σμου, από την αιματοβαμμένη Παλαιστίνη, η εργατική τάξη και τα συνδικάτα των Παλαιστίνιων στέλνουμε περήφανο χαιρετισμό και την τεράστια ευγνωμοσύνη μας στα εκατομμύρια που έχουν πλημμυρίσει τους δρόμους των πόλεων σε όλες τις ηπείρους φωνάζοντας Λευτεριά στην Παλαιστίνη! Τα συνδικάτα της Παλαιστίνης καλούν την Παγκόσμια Εργατική Τάξη σε Άμεση Δράση. Τα συνδικάτα κάθε χώρας να αναπτύξουν δράσεις ενάντια στην δολοφονική μηχανή ΝΑΤΟ-ΗΠΑ που στηρίζει την μαζική δολοφονία του Παλαιστινιακού λαού. Να εμποδιστεί ο στρατιωτικός, οικονομικός εξοπλισμός του Ισραήλ. Να εκφραστεί μαζικά καταδίκη απέναντι σε κυβερνήσεις και πολυεθνικές που δίδουν την αλληλεγγύη με τον λαό της Παλαιστίνης».

Αυτό ήταν το διεθνές απεργιακό κάλεσμα που απευθύναν σύσσωμα τα Παλαιστινιακά συνδικάτα δύο εβδομάδες μετά την εκκίνηση του πολέμου στα τέλη του Οκτώβρη του 2023 προχωρώντας σε γενική απεργία την 1η Νοέμβρη εκείνης της χρονιάς στη Δυτική Όχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ ενώ νέα γενική απεργία τον επόμενο μήνα επεκτάθηκε στην Ιορδανία και στον Λίβανο.

Πρόκειται για ένα κάλεσμα με μεγάλη σημασία. Η ιστορία έχει δείξει ότι ο ρόλος της εργατικής τάξης είναι κομβικός σε κάθε αντιπολεμικό κίνημα και κάθε κίνηση αλληλεγγύης που έχει γίνει μέχρι τώρα. Γιατί η εργατική τάξη είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να μπλοκάρει στην πράξη τα γράναζα του ιμπεριαλιστικού άδονα που έχει βάσει στο δολοφονικό του στόχαστρο την Παλαιστίνη αλλά και κάθε κυβέρνηση ξεχωριστά» γράφαμε τότε στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Στις διάφορες χώρες, οι συλλογικότητες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη άρχισαν να παίρνουν τις πρώτες πρωτοβουλίες στους εργατικούς δολιείς. Άρχισε να δίνεται η μάχη μέσα στα σωματεία.

Σε αυτήν την κατεύθυνση κινήθηκε στην Ελλάδα ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων. «Χρειάζεται αυτή η προσπάθεια να ενταθεί με ψηφίσματα σε κάθε συνδικάτο, από το πιο μικρό σωματείο μέχρι τις μεγάλες ομοσπονδίες και την ίδια την ΓΣΕΕ που θα παίρνει ξεκάθαρα θέση χωρίς “ίσες αποστάσεις”, καταγγέλλοντας την κατοχή και τα εγκλήματα του κράτους του Ισραήλ, απαιτώντας καμιά ελληνική συμμετοχή στα ιμπεριαλιστικά σχέδια του Ισραήλ και των ΗΠΑ στην περιοχή, ζητώντας διακοπή των διπλωματικών σχέσεων με το κράτος του Ισραήλ και να υιοθετεί το αίτημα για Ελεύθερη Παλαιστίνη “από το ποτάμι μέχρι την θάλασσα».

Αλλά κυρίως, χρειάζεται να υπάρξει κλιμάκωση της δράσης, τα συνδικάτα να βγάλουν και να υλοποιήσουν αποφά-

σεις για μποϊκοτάζ -με απεργίες, απεργιακές φρουρές, διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες- σε κάθε στρατιωτική και οικονομική δραστηριότητα με το κράτος του Ισραήλ. Να παρθούν πρωτοβουλίες και να ασκηθεί πίεση για απόφαση για Γενική Απεργία αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που να παραλύσει τη χώρα» γράφαμε στην Εργατική Αλληλεγγύη μόλις ένα μήνα μετά το ξεκίνημα του πολέμου, στις 8/11/23. Τις ίδιες μέρες η «Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη» έπαιρνε την πρωτοβουλία για τη διοργάνωση ημερών δράσης στους χώρους δουλειάς για την Γάζα πηγαίνοντας προς το Πολυτεχνείο.

Η ΟΛΜΕ ήταν η πρώτη ομοσπονδία που, κάτω από την πίεση της βάσης που ήδη κινητοποιούνταν στα σχολεία, κήρυξε δίωρη στάση εργασίας για την Παλαιστίνη στις 6 Νοέμβρη του 2023 προκειμένου εκπαιδευτικοί και μαθητές να συμμετέχουν σε δράσεις για την Παλαιστίνη –ξεσηκώνοντας τη μνήμη των κυβερνητικών που ωρύονταν για τους «καθηγητές που είναι με την Χαμάς και παρασύρουν τη νεολαία». Τα δύο χρόνια που ακολούθησαν οι εκπαιδευτικοί έδωσαν τη μάχη στα σχολεία -από τις συγκεντρώσεις ενάντια στις «εκπαιδευτικές» συνεργασίες με το κράτος του Ισραήλ στον Πειραιά και άλλα σημεία μέχρι τις διώξεις εκπαιδευτικών στον Πειραιά και τη Ζάκυνθο γιατί μιλούσαν και οργάνωναν υπέρ της Παλαιστίνης.

Στο στόχαστρο βρέθηκαν και τα σωματεία των εργαζομένων στους ΟΤΑ, πρόσφατα στη Νέα Φιλαδέλ-

Με το εργατικό κίνημα μπροστά

φεια, γιατί κρέμαγαν παλαιστινιακές σημαίες στα δημαρχεία. Όπως ακριβώς είδαμε να συμβαίνει ξανά και ξανά στις πύλες των νοσοκομείων που στολίζονταν από τα πανό και τις σημαίες της Παλαιστίνης. Σωματεία εργαζομένων όπως του Αγίου Σάββα και άλλων νοσοκομείων πρωτοστάτησαν μαζί με το Συντονιστικό Νοσοκο-ΟΤΑ, πρόσφατα στη Νέα Φιλαδέλ-

Όπως για το Βιετνάμ

COSCO. Ήταν η δεύτερη μεγάλη συγκέντρωση στο ίδιο σημείο, καθώς δυο μέρες πριν, το ξημέρωμα της Δευτέρας, εκατοντάδες είχαν συγκεντρωθεί ξανά για το μπλοκάρισμα του πλοίου Evngolden.

Στις 3/10/25 η ΕΝΕΔΕΠ παρέλυσε ξανά το λιμάνι την ίδια μέρα με τους λιμενεργάτες της Ιταλίας στο πλευρό της Παλαιστίνης και του SUMUD FLOTILLA. Λιγότερο από τρεις εβδομάδες νωρίτερα τα σωματεία της Σύρου σύσσωμα στήριξαν τις συγκεντρώσεις και την αναχώρηση των ελληνικών πλοίων από το νησί.

Με πρωτοβουλία πολλών συνδικάτων και φοιτητικών συλλόγων πραγματοποιήθηκαν συλλαλητήρια στις 18/2/24 στη Σαλαμίνα στο Ναύσταθμο ενάντια στην αποστολή ελληνικής φρεγάτας στην Ερυθρά, στις 28/9/24 στους Αγίους Θεόδωρους για να σταματήσει η Μότορ Όιλ τον εφοδιασμό με στρατιωτικά καύσιμα στο κράτος δολοφόνο του Ισραήλ. Τα σωματεία της Καλαμάτας συμμετείχαν στο διήμερο που κάλεσε το March to Gaza Greece στις 26-27/7/25 στην πόλη κι έξω από την αεροπορική βάση όπου δραστηριοποιείται η Elbit Systems, ισραηλινή εταιρεία που εξοπλίζει τον ισραηλινό στρατό. Με πρωτοβουλία της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και συμμετοχή συνδικαλιστών έγινε στις 2/7/25 συγκέντρωση έξω από την Intracom Defense καθώς η εταιρεία, υπό ισραηλινή ιδιοκτησία, πλέον συμμετέχει στην κατασκευή οπλικών συστημάτων που χρησιμοποιούνται στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού.

Συνέχεια στη σελ. 19

κά. Καμπί και κορυφαία μέχρι τώρα στιγμή σε αυτό το κίνημα ήταν το πρώτο εξάμηνο του 2024 κάτω από το όνομα «Φοιτητική Ιντιφάντα». Οι κινητοποιήσεις, που παίρνουν τον χαρακτήρα, καταλήψεων (κατασκήνωσης) ανοιχτών χώρων αλλά και κτιρίων ξεκινάνε μετά την εισβολή της αστυνομίας στο Κολούμπια στις 18 Απρίλη και κρατάνε αρκετούς μήνες.

Η καταστολή (εισβολές αστυνομίας, άγριο ξύλο, πλαστικές σφαίρες, χημικά, πάνω από 3.100 συλλήψεις) δεν μπορούν σταματήσουν το κίνημα που παίρνει τη μορφή χιονοστιβάδας ανεβάζοντας τον Μάη του 2024 τα κατελιμμένα ιδρύματα στις ΗΠΑ στα 130. Οι φοιτητές/ριες απαιτούν σταμάτημα της γενοκτονίας, να σταματήσει η υποστηρίξη των ΗΠΑ στο Ισραήλ, διακοπή ακαδημαϊκών προγραμμάτων με ισραηλινά ιδρύματα και εταιρίες. Σε αυτόν τον αγώνα κερδίζουν στο πλευρό τους τους καθηγητές τους αλλά και τους εργαζόμενους στα πανεπιστήμια αναγκάζοντας σε κάποιες περιπτώσεις ακόμη και τις πρωταγείς να τους υποστηρίξουν κόντρα στη διακυβέρνηση Μπάιντεν.

Συνέχεια στη σελ. 19

Ο απεργιακός Οκτώβρης ξεκίνησε

Θέλουμε να μας αντιμετωπίζουν όπως και τους Έλληνες γιατί δουλεύουμε, δηλώνουμε στην εφορία, τα πάντα κάνουμε, μόνο ελληνική ταυτότητα δεν έχουμε. Έχουμε πληρώσει τόσα λεφτά, παράβολα συν μεταφράσεις και την ταυτότητα δεν τη βλέπω στο χέρι, πρέπει να δίνω εξετάσεις για να την πάρω. Για ποιον λόγο; Είμαι 31 χρόνια στην Ελλάδα, τα παιδιά μου έχουν σπουδάσει εδώ, το ένα έχει πάει φαντάρος εδώ. Δεν ήρθε το παιδί εδώ μόνο του, η μαμά το έφερε. Δεν έχω εγώ δικαίωμα να πάρω ελληνική ταυτότητα; Να βάλουν μυαλό, να μας δώσουν αυτόματα ταυτότητα, όχι να πηγαίνουμε να δίνουμε εξετάσεις. Και να κάνουν αυξήσεις γιατί δουλεύουμε σκληρά, καθαρίζουμε τουαλέτες, καταπονούμε τα χέρια μας, το σώμα μας. Πρέπει να εκτιμάνε τη δουλειά που κάνουμε.

Μιμόζα, σχολική καθαρίστρια στον Δήμο Αθήνας

Βασικά αιτήματά μας στη σημερινή απεργιακή κινητοποίηση είναι καμία απόλυση συμβασιούχων, ωριμάνσεις όπως έχουν οι μόνιμοι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ, να έχουν και οι συμβασιούχοι και η απόσυρση της διάταξης Βορίδη που υποχρεώνει τους ΟΤΑ να εξαντλούν τα ένδικα μέσα κατά συμβασιούχων κλείνοντας την πόρτα για οποιαδήποτε νόμιμη διαδικασία μονιμοποίησης. Μαζί διεκδικούμε και την υπογραφή νέων ΣΣΕ με αντικείμενο και οικονομικές απολαβές, απόσυρση όλων των αντεργατικών διατάξεων της κυβέρνησης και βέβαια να αποσυρθεί το τελευταίο πειθαρχικό δίκαιο που πέρασε πρόσφατα και θέλει δημοσίους υπαλλήλους που δεν θα είναι ελεύθεροι άνθρωποι και δεν θα έχουν ελεύθερη συνδικαλιστική δράση. Ο αγώνας για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων θα είναι πολύ μεγάλος και δεν υπάρχουν αυταπάτες ότι θα καταπέσει στα δικαστήρια. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με γκρέμισμα της πολιτικής και της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή η κυβέρνηση πρέπει να πέσει και πρέπει να το καταλάβει ο λαός και πολύ περισσότερο οι εργαζόμενοι. Είναι πρόβλημα το ότι ο κόσμος δεν μπορεί να εμπνευστεί από τις ηγεσίες, γιατί οι ίδιες δεν πιστεύουν ότι μπορούν να κατεβάσουν το κίνημα κάτω. Το πρώτο πράγμα που στοχεύουμε είναι να κινητοποιούνται οι συνάδελφοι. Σίγουρα πρέπει να υπάρξει κλιμάκωση και από τη ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ και από τις Ομοσπονδίες και από τα πρωτοβάθμια σωματεία. Πρέπει να κινητοποιηθούμε να ριζώσουμε την κυβέρνηση όχι μόνο γιατί φέρνει το 13ωρο αλλά γιατί κάνει τόσα εγκλή-

1/10, Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ματα με τα Τέμπη, με τον ΟΠΕΚΕΠΕ. Μιλάμε για μία εγκληματική πολιτική.

Σπύρος Ρεμπούσκος, πρόεδρος σωματείου «Εργατική Αντεπίθεση» στους ΟΤΑ, μέλος ΕΕ ΠΟΠ-ΟΤΑ

Το 13ωρο είναι ένα κερασάκι στην τούρτα, δεν είναι ο μόνος λόγος που διαδηλώνουμε. Διαδηλώνουμε υπέρ της Παλαιστίνης, κατά του κράτους που συνεργάζεται με όλους αυτούς τους ιμπεριαλιστές δολοφόνους. Τα λεφτά μας θέλουμε να επενδυθούν στην Υγεία, την Παιδεία και τα δημόσια αγαθά και όχι στα όπλα, στους πολέμους και οποιαδήποτε άλλη κομπίνα κάνουνε. Στα σχολεία έχουμε ξεκινήσει να περιμένουμε τις ελεημοσύνες και τους χορηγούς από τις τράπεζες, τους συλλόγους γονέων. Το προσωπικό έχει μειωθεί, θα μειωθεί και άλλο, οι παράλληλες στηρίξεις θα καταργηθούν. Αυτό σημαίνει ότι θα εκτροχιαστούν τα τμήματα μέσα. Ο αριθμός των μαθητών αυξάνεται.

Η Παιδεία δεν είναι αυτή που ονειρευόμαστε, η καλλιτεχνική Παιδεία, το θέατρο και η μουσική είναι πολύ υποβαθμισμένα, δεν υπάρχουν καθόλου μέσα στα Γυμνάσια και στα Λύκεια. Πολλή γραφειοκρατία, ενώ βλέπουμε τι γίνεται όταν κάποιοι άνθρωποι προσπαθούν να πουν και δύο πράγματα περαιτέρω για την κοινωνία και βρίσκονται αντιμέτωποι με πειθαρχικά. Τώρα με το νέο πειθαρχικό θα προσπαθήσουν να τρομοκρατήσουν τους εκπαιδευτικούς να ακολουθήσουν τον δρόμο της αξιολόγησης. Και αυτό σε συνδυασμό με την ιδιωτικοποίηση επιφυλάσσει τρομερούς κινδύνους για όλη την εκπαίδευση. Κανονικά πρέπει να γίνει εξέγερση. Δεν είναι μόνο ο Μητσοτάκης, είναι τεράστιες εται-

ρείες, το κεφάλαιο που θέλει να είμαστε καθυποταγμένοι. Δεν έχουν λογοδοτήσει ούτε για τα εγκλήματα που κάνανε επί κόβιντ. Τόσος κόσμος πέθαινε και τους τσουβαλιάζανε. Ήρθε η ώρα να διεκδικήσουμε τη ζωή μας πίσω διότι το μέλλον φαίνεται δυστοπικό.

Έυη Μπαράκου, εικαστικός ΣΕΠΕ Γλυφάδας-3B

Τα σχολεία έχουν γίνει πεδία δράσεων προγραμμάτων διάλυσης. Ξεκινήσαμε στο σχολείο μου με μείον δέκα καθηγητές. Τα παιδιά κάνουν τρία και τετράωρα τόσο καιρό. Οργανικές θέσεις εκπαιδευτικών έχουμε μία θέση άντε δύο. Υπάρχει ένα τρέξιμο, ένα χάος, εκπαιδευτικοί έρχονται από μακρινά μέρη, ψάχνουν σπίτι, πρέπει να ξαναφύγουν. Η συνέχεια πρέπει να είναι απεργία διαρκείας. Συνεχώς να είμαστε στον δρόμο, να ενημερωνόμαστε στα σωματεία. Όσο περισσότερο υπάρχουν κινητοποιήσεις που ξεσηκώνουν τον κόσμο, τόσο το καλύτερο. Για την Παλαιστίνη πρέπει να είμαστε συνε-

χώς στους δρόμους και εδώ και διεθνώς. Κάθε κινητοποίηση πρέπει να συνοδεύεται από την Παλαιστίνη. Γι' αυτό και μετά την απεργιακή κινητοποίηση στις 10 του Οκτώβρη πρέπει να υπάρχει συνέχεια.

Κυριακή, εκπαιδευτικός Α' ΕΛΜΕ Αθήνας

Το μαιευτήριο αυτή τη στιγμή λειτουργεί με προσωπικό ασφαλείας και σήμερα εδώ έχουμε κατέβει πολλοί. Προσπαθούμε να ενεργοποιήσουμε και τους υπόλοιπους συναδέλφους να κατεβαίνουν στις απεργίες γιατί αλλιώς δε γίνεται δουλειά. Η φτωχοποίηση είναι τραγική, η ακρίβεια επίσης. Δεν μπορούμε να επιβιώσουμε, δεν μπορούμε να πληρώσουμε το νοίκι μας. Πρέπει αυτή η κυβέρνηση να πέσει οπωσδήποτε, δεν πάει άλλο. Όλος ο κόσμος υποφέρει, από το μικρότερο μέχρι το μεγαλύτερο. Δεν υπάρχει Υγεία, Παιδεία, δεν υπάρχει τίποτα. Ζούμε μόνο για να δουλεύουμε, για να μας κλέβουν τον κόπο μας αυτοί οι αχρείοι. Κάπως πρέπει να το ανατρέ-

ψουμε όλο αυτό το πράγμα. Η συνέχεια πρέπει να είναι απεργιακή και πιο δυναμική για να φύγουν αυτοί πάνω από το κεφάλι μας. Να γίνουμε Νεπάλ.

Δέσποινα Αγγελογιαννάκη, μαία στο νοσοκομείο «Έλενα Βενιζέλου»

Δεν μπορούμε να ζήσουμε έτσι. Ο άνθρωπος με χαμηλό μισθό πως θα ζήσει; Τα νοίκια είναι πολύ ψηλά. Στο σωματείο μας κάναμε δουλειά, παλεύουμε για ΣΣΕ. Στις 10 Οκτώβρη θα απεργήσουμε για την Παλαιστίνη.

Αφρασιάμ, εργαζόμενος στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

Στα νοσοκομεία υπάρχει πλήρης αποσάθρωση. Έχουμε ελλείψεις προσωπικού, πορευόμαστε ολοταχώς στην ιδιωτικοποίηση. Σε πολλά ψυχιατρικά νοσοκομεία έχουν κλείσει τους οργανισμούς και έχουν μπει κάτω από μία ομπρέλα. Αυτή είναι μία ιστορία που αποδομεί το Δημόσιο Σύστημα Υγείας ενώ από την άλλη δημιουργεί συνθήκες επισφάλειας για τους εργαζόμενους. Στο Δρομοκαϊτείο λειτουργούμε με τεράστιες ελλείψεις προσωπικού, με υπερεφημερίες, με τους ασθενείς να συσσωρεύονται. Δεν υπάρχει ένα πλαίσιο φροντίδας και περίθαλψης. Διεκδικούμε πέρα από τον δημόσιο χαρακτήρα της Υγείας και της Παιδείας δικαιοσύνη. Είμαστε ενάντια των πολέμων και του ιμπεριαλιστικού μηχανισμού. Ανησυχώ πολύ για τις συνθήκες επέκτασης των πολέμων. Για την Παλαιστίνη θεωρώ δίκαιο να παλεύουμε, δεν απέχει καθόλου από εμάς αυτή η μάχη. Δηλώνει μία πολιτική και οικονομική τοποθέτηση απέναντι στα πράγματα. Κατανοούμε απόλυτα τι διακυβεύεται εκεί. Δεν διακυβεύεται μόνο η ζωή των Παλαιστινίων αλλά η ζωή όλης της ανθρωπότητας. Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να το φωνάζουμε, να διαμαρτυρόμαστε και να αντιδρούμε απέναντι σε τέτοιου είδους καθεστώτα.

Άννα Οικονομίδη, φυσικοθεραπεύτρια ΨΝΑ «Δρομοκαϊτείο»

Η σημερινή απεργία έχει μεγάλη συμμετοχή. Βγαίνουμε με την Εργατική Αλληλεγγύη και μιλάμε στους απεργούς διαδηλωτές. Βάζουμε τη συνέχεια της σημερινής απεργίας στην απεργιακή κινητοποίηση της 10ης Οκτώβρη, στα δύο χρόνια από την αρχή της γενοκτονικής επίθεσης του Ισραήλ. Η ανταπόκριση είναι θετική και από κομμάτια της υπόλοιπης αριστεράς.

Κλεοπάτρα Καλλωνιάτη, τ.π. ΣΕΚ Γκίζη

Πανεργατικά

Γέμισαν οι δρόμοι της Αθήνας στην πανελλαδική πανεργατική απεργία την 1η Οκτώβρη. Όλες οι μάχες ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση και το σύστημα ενώθηκαν σε ένα διαρκές απεργιακό ποτάμι που εκτεινόταν από την Ομόνοια και την Κλαυθμώνος μέχρι το Σύνταγμα.

Βασική αιχμή των απεργών ήταν η μάχη ενάντια στο νομοσχέδιο για το 13ωρο. Τα σωματεία του ιδιωτικού τομέα έβαλαν μπροστά τη μάχη για εργασιακά δικαιώματα και ΣΣΕ. Οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο τα αιτήματα για αυξήσεις, προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τη διάλυση, ενάντια στο νέο πειθαρχικό δίκαιο που ποινικοποιεί τη συνδικαλιστική και πολιτική δράση. Φοιτητές και φοιτήτριες παλεύοντας απέναντι στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας, τις διαγραφές και τα πειθαρχικά φοιτητών. Σε όλα τα μπλοκ ανέμιζαν παλαιστινιακές σημαίες ενώ κυριαρχούσαν τα συνθήματα για ελεύθερη Παλαιστίνη.

Την ίδια στιγμή που οι δρόμοι της Αθήνας και των άλλων πόλεων γέμιζαν απεργούς, ο στόλος του Global Sumud Flotilla, βρισκόταν στην ζώνη υψηλού κινδύνου περίπου 100 ναυτικά μίλια μακριά από τη Γάζα και το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης σε επαγρύπνηση για το ενδεχόμενο ισραηλινής επίθεσης. Η απεργιακή κλιμάκωση στο πλευρό της Παλαιστίνης στις 10 Οκτώβρη μπήκε στην ομιλία του **Κώστα Καταραχιά**, γραμματέα του Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου «Ελενα Βενιζέλου» στο βήμα της συγκέντρωσης.

Πανό

Στην συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος συμμετείχαν με πανό μία σειρά από ομοσπονδίες και σωματεία του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, ανάμεσά τους η ΠΟΕ-ΟΤΑ, η ΠΟΕΔΗΝ, η ΠΟΘΑ και σωματεία εκπαιδευτικών.

Στην πορεία που ξεκίνησε από την πλατεία Κλαυθμώνος μαζί με τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων βάδισαν μία σειρά από σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Σωματεία των νοσοκομείων όπως αυτά από τον Άγιο Σάββα, το Έλενα Βενιζέλου, το Γεννηματάς, το Αιγινήτειο, ο Σύλλογος Ειδικευόμενων γιατρών στο ΨΝΑ Δαφνί, το Δρομοκαΐτειο και το Αγία Όλγα.

Μαζί, οι σχολικές καθαριστριες του δήμου Αθήνας, το σωματείο της ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ, το σωματείο της Intracom Telecom, ο Σύλλογος Εργαζομένων στον Δήμο Αγίας Παρασκευής, οι εργαζόμενοι του Υπουργείου Πολιτισμού, η Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδας, οι εργαζόμενοι στη ΓΓΔΕ κ.α, εργατικές πρωτοβουλίες όπως το αντικαπιταλιστικό δίκτυο στον επισιτισμό-τουρισμό «η Καμαριέρα». Μαζί βάδισαν η ΚΕΕΡΦΑ, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, το ΣΕΚ.

Η πορεία βάδισε προς το Σύνταγμα με συνθήματα όπως «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη - Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη», «Μαζικές προσλήψεις-αυξήσεις στους μισθούς και όχι δαπάνες για εξοπλισμούς» και «Τον δρόμο τον δείχνει η Ιταλία, στις 10 του Οκτώβρη απεργία».

Όταν η πορεία έφτασε στο Σύνταγμα, σταμάτησε μπροστά από τη Βουλή στο σημείο που βρίσκεται ο απεργός πείνας Πάνος Ρούτσι που απαιτεί την εκταφή του παιδιού του και τη διενέργεια τοξικολογικών εξετάσεων. Κόσμος και συνδικαλιστές από όλους τους χώρους άφησαν υπογραφές και μηνύματα αλληλεγγύης στον απεργό πείνας, δηλώνοντας πως θα δώσουν μαζί του τον αγώνα μέχρι την τελική νίκη, για δικαιοσύνη για τους νεκρούς των Τεμπών και ανατροπή των δολοφονικών ιδιωτικοποιήσεων.

Σ.Γ.

1/10, Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

«Στη Θεσσαλονίκη πολύς ήταν ο κόσμος που συμμετείχε στην απεργιακή συγκέντρωση και πορεία παρά το γεγονός ότι έβρεχε», μας μεταφέρει ο Γιάννης Κούτρας, μέλος ΔΣ του σωματείου εργαζομένων στο ΓΝΘ Ιπποκράτειο. «Στη διαδήλωση που ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο με τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης βάδισαν η Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων Θεσσαλονίκης και το σωματείο εργαζομένων στο ΓΝΘ Ιπποκράτειο. Συμμετείχαν με πανό φοιτητικοί σύλλογοι καθώς και άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες της αριστεράς».

«Με μαζική συγκέντρωση και διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους της πόλης έγινε η πανεργατική απεργία στην Πάτρα», μας γράφει ο Γιάννης Αγγελόπουλος. «Στη συγκέντρωση συμμετείχαν μια σειρά σωματεία του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα όπως οι οικοδόμοι, το μέταλλο, τα τρόφιμα, η ιδιωτική εκπαίδευση, το σωματείο του νοσοκομείου "Αγ.Ανδρέας", η Α' ΕΛΜΕ Αχαΐας, το ΣΕΡΕΤΕ, συνταξιοδότη σωματεία του δημοσίου, της ΔΕΗ, πανό συνδικαλιστικών κινήσεων, Φοιτητικοί Σύλλογοι, μαθητές, το ΣΕΚ και πολλές άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες της αριστεράς. Στις ομιλίες και τα συνθήματα κεντρικό αίτημα των απεργών ήταν η απόσυρση του νομοσχεδίου για το 13ωρο, μαζί με τα αιτήματα για ΣΣΕ, αυξήσεις, μαζικές μόνιμες προσλήψεις, μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Αλλά και ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις δεμένο με το έγκλημα στα Τέμπη, όπως και η Παλαιστίνη που διαπερνούσε όλα τα μπλόκ και τα συνθήματα των διαδηλωτών».

«Στα Χανιά η συγκέντρωση ξεκίνησε στην πλατεία Αγοράς, όπου πραγματοποιήθηκαν ομιλίες, και στη συνέχεια ακολούθησε πορεία σε κεντρικούς δρόμους της πόλης με τη συμμετοχή εκατοντάδων διαδηλωτών», μας μεταφέρει ο **Ειρηναίος Μαραγκής**. «Στη συγκέντρωση συμμετείχαν σωματεία εργαζομένων και φορείς, όπως το Εργατικό Κέντρο, ο Σύλλογος Εργαζομένων Νοσοκομείου Χανίων, η Ένωση Γιατρών ΕΣΥ, ο ΣΕΠΕ, η ΕΛΜΕ, το Συνδικάτο Οικοδόμων, ο Σύλλογος Εργαζομένων ΟΤΑ, το Παράρτημα Χανίων του Πανελλήνιου Μουσικού Συλλόγου, ο Σύνδεσμος Ιδιωτικών Υπαλλήλων, το Σωματείο Επισιτισμού, το Συνδικάτο Τροφίμων

1/10, Πανεργατική απεργία, Χανιά. Φωτό: ΣΕΚ Χανίων

και Ποτών, η Επιτροπή Αγώνα Εμπορικού Συλλόγου, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, η Ενωτική Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων, η Ένωση Συνταξιούχων ΙΚΑ Ν. Χανίων και ο Σύλλογος Συνταξιούχων ΟΑΕΕ Χανίων.

Στο πλευρό τους βρέθηκαν φοιτητές και μαθητές, ανάμεσά τους ο Ενιαίος Φοιτητικός Σύλλογος Πολυτεχνείου Κρήτης (ΗΜ-ΜΥ-ΑΡΧΜΗΧ), οι Φοιτητικοί Σύλλογοι Εστίας ΠΚ και η Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών. Τέλος, συμμετείχαν πολιτικά κόμματα και συλλογικότητες, όπως το ΣΕΚ, η Κομμουνιστική Απελευθέρωση, η Πρωτοβουλία Αντίστασης, η Αντίσταση και Πάλη και η Κατάληψη Ρόζα Νέρα. Το ΣΕΚ και η Εργατική Αλληλεγγύη συμμετείχαν στην πορεία με οργανωμένο μπλοκ, τονίζοντας την ανάγκη για συνέχιση και κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων, με ιδιαίτερη αναφορά στην απεργία της 10ης Οκτώβρη και τη στήριξη στον παλαιστινιακό λαό, δύο χρόνια μετά την έναρξη της ισραηλινής επίθεσης».

Μαζικά

«Μαζική απεργιακή διαδήλωση έγινε στα Γιάννενα με χιλιάδες να συμμετέχουν στην πορεία που ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων», μας λέει η **Λουίζα Γκίκα**, γιατρός στο ΠΓΝΙ και μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ. «Με πανό συμμετείχε το ΣΕΚ, σωματεία των εκπαιδευτικών, το σωματείο Praktiker, η ΕΙΝΗ, σωματεία των ΟΤΑ και από το Υπουργείο Πολιτισμού. Τα συνθήματα "Τέμπη Πύλος Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη", " Νόμος είναι το δίκιο του εργα-

τη, απολύστε τώρα τον Μητσοτάκη" έδωσαν τον τόνο στη διαδήλωση, ενώ μεγάλη ανταπόκριση βρήκε η πρωτοβουλία για την απεργία στις 10 Οκτωβρίου ενάντια στην γενοκτονία των Παλαιστίνιων».

Μαζική συγκέντρωση και πορεία πραγματοποιήθηκε στον Βόλο. Η απεργιακή διαδήλωση συνδέθηκε παράλληλα με όλα τα κρίσιμα μέτωπα της περιόδου, όπως τα Τέμπη, η Παλαιστίνη και το προσφυγικό. Το ΣΕΚ και η Εργατική Αλληλεγγύη συμμετείχαν στην πορεία με οργανωμένο μπλοκ, τονίζοντας την ανάγκη για συνέχιση και κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων, με ιδιαίτερη αναφορά στην απεργία της 10ης Οκτώβρη και τη στήριξη στον παλαιστινιακό λαό, δύο χρόνια μετά την έναρξη της ισραηλινής επίθεσης.

«Στην Ξάνθη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και στη συνέχεια πορεία στους δρόμους της Ξάνθης», μας μεταφέρει ο **Τζεμαλή Μηλιαζήμης**, εκπαιδευτικός. «Με πανό στην απεργιακή συγκέντρωση συμμετείχε το ΣΕΚ, ο ΣΕΠΕ και η ΕΛΜΕ Ξάνθης, το Εργατικό Κέντρο, η τοπική ΑΔΕΔΥ, το σωματείο καθαριστριών, καθώς και άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες της αριστεράς. Με συνθήματα "Δώστε λεφτά για Υγεία και Παιδεία" και "Λευτεριά στην Παλαιστίνη" η συγκέντρωση ξεκίνησε και βάδισε στους κεντρικούς δρόμους της Ξάνθης. Υπήρχε διάθεση από τους συμμετέχοντες, ενώ παράλληλα τονίζονταν η ανάγκη για συνέχεια με την αριστερά να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της περιόδου τραβώντας τον κόσμο με πρωτοβουλίες».

Ξεφτιλίζονται στις απολογίες τους οι Χρυσauγίτες ναζί

Ξεκίνησαν την περασμένη εβδομάδα οι απολογίες των κατηγορούμενων στη δευτεροβάθμια δίκη της Χρυσής Αυγής. Η αδυναμία τους να αντικρούσουν το κατηγορητήριο φάνηκε από την πρώτη μέρα, Τετάρτη 1 Οκτώβρη (183η δικάσιμος), καθώς από τους έντεκα που είχε καλέσει το δικαστήριο για εκείνη την ημέρα δεν εμφανίστηκε κανείς. Οι επτά ενημέρωσαν μέσω των συνηγόρων τους ότι δεν απολογηθούν καθόλου και οι υπόλοιποι τέσσερις ζήτησαν επαναπρογραμματισμό των απολογιών τους σε επόμενες δικάσιμους.

Η έναρξη των απολογιών έγινε ουσιαστικά την επόμενη μέρα, Πέμπτη 2 Οκτώβρη (184η δικάσιμος), με τέσσερις κατηγορούμενους. Πρώτος ήταν ο **Αντώνης Γρέγος**, πρώην βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης και καταδικασμένος πρωτόδικα για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση. Σε όλη τη διάρκεια επιχειρούσε να ισορροπήσει αποτυχημένα ανάμεσα στο αφήγημα της πολιτικής σκευωρίας και την προσωπική του διάσωση.

Συγκεκριμένα, ενώ σε διάφορες στιγμές επαναλάμβανε ότι θεωρεί τη δίωξη πολιτική, ταυτόχρονα προσπαθούσε με κάθε τρόπο να βγάλει τον εαυτό του και τη δική του περιοχή έξω από τις όποιες εγκληματικές ενέργειες αφήνοντας υπόνοιες και τελικά εκθέτοντας την Αθήνα. Η πιο χαρακτηριστική στιγμή ήταν όταν για την επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες είπε ξεκάθαρα «θεωρώ ότι έγινε από μέλη της Χρυσής Αυγής».

Κατά τα άλλα, σύμφωνα με τον Γρέγο, στη Θεσσαλονίκη «ποτέ δεν υπήρξαν επεισόδια», ο ίδιος ήταν αφιερωμένος στο κοινοβουλευτικό του έργο, να γράφει ομιλίες και ερωτήσεις. Δεν είχαν κώδικα ενδυμασίας –«παραλλαγή είχε μόνο η Αθήνα», είπε- και ήταν τόσο καλά παιδιά εκεί που μάζευαν «μέχρι και τα αποτοσίγαρα μετά τις συγκεντρώσεις». Μπορεί να τριγύριζε στη ΧΑ από το 2004 και να ήταν μέλος της ΚΕ και του Εθνικού Συμβουλίου της στη συνέχεια, αλλά αυτό ήταν μόνο «τυπικό», τα μέλη της επαρχίας «δεν κατεβαίναμε στην Αθήνα, συμμετείχαμε τηλεφωνικά».

Ήταν μάλιστα τόσο άσχετος με όσα συνέβαιναν στην Αθήνα που για τη δολοφονία Φύσσα έμαθε δυο τρεις μέρες μετά (!). Στη ρατσιστική συγκέντρωση έξω από το στρατόπεδο Κορίνθου μαζί με Μπούκουρα και Παναγιώταρο, όπου ο πρώτος αποκάλεσε τους μετανάστες «σκουπίδια», βρέθηκε... τυχαία. Και απέδωσε τα επεισόδια στον χαρακτήρα του Μπούκουρα που «μπορεί να ξέφευγε», αλλά οι υπόλοιποι «προσπαθούσαμε να τον νουθετήσουμε».

Ισχυρίστηκε επίσης ότι δεν του άρεσαν κάποια πράγματα, όπως οι ιστορίες στις λαϊκές, όχι γιατί ήταν ποινικό αδίκημα αλλά γιατί «δεν ήταν πολιτικά ορθό». Και όταν του υπενθυμίστηκαν συνεντεύξεις του στις οποίες εκθείαζε τις «δράσεις» σε λαϊκές, νοσοκομεία και αλλού και δήλωνε «η οργή μπορεί να οδηγήσει σε πράξεις», ισχυρίστηκε ότι εννοούσε «σαν βουλευτές να παρίστανται σε χώρους και να μπορούν μετά να κάνουν κοινοβουλευτικές ερωτήσεις». Αντίστοιχα τα «κάνει κουμάντο η ΧΑ» που έλεγε ήταν «εν τη ρύμη του λόγου».

Ακολούθησε ο **Γεώργιος Δήμου**, μέλος της τοπικής της Νίκαιας, καταδικασμένος πρωτόδικα για συνέργεια στη δολοφονία Φύσσα και για έν-

ταξη στην εγκληματική οργάνωση. Είναι ο κατηγορούμενος που έχει περιγράψει τη συγκρότηση του τάγματος εφόδου έξω από τα γραφεία της τοπικής -παρότι ισχυρίζεται ότι ο ίδιος μαζί με τον Σκάλλκο δεν ακολούθησαν την πομπή των μηχανών και των αυτοκινήτων στο Κοράλι- και έχει καταγγείλει ότι μετά δέχτηκε απειλές από τον Τσακανίκα του τύπου «εμείς τους προδότες τους σκοτώνουμε» ώστε να πάρει την ευθύνη για τη δολοφονία πάνω του «για να μην καταστραφεί ο πυρήνας».

«Πάμε για μάχη»

Τα ίδια επανέλαβε τώρα. Παραδέχτηκε ότι έλαβε το SMS κάλεσμα, ότι μίλησε πρώτα με Ρουπακιά και ύστερα με Πατέλη. Περιέγραψε το τάγμα με τα κράνη και τις παραλλαγές έξω από τα γραφεία, καθώς και τα λόγια του Κομιάνου «πάμε για μάχη». Επιβεβαίωσε τα ονόματα του 5μελούς και της ομάδας ασφάλειας της τοπικής, δηλαδή όλους τους συγκατηγορούμενούς του.

Αποδόμησε τα περί «περαστικού» Ρουπακιά, περιγράφοντας τον κεντρικό ρόλο που είχε στην τοπική. Μίλησε για την ιεραρχία «πρώτα έπαιρνα Ρουπακιά και μετά Πατέλη», για τον επιβεβλημένο σεβασμό «τους μιλούσα στον πληθυντικό γιατί ήταν στελέχη» παρότι ήταν νεώτεροι, για τις σαφείς οδηγίες να διαγράφουν τα μηνύματα που λάμβαναν.

Η δικάσιμος έκλεισε με τις απολογίες του **Θωμά Μαρία** και του **Κωνσταντίνου Παπαδόπουλου**, καταδικασμένων πρωτόδικα για την απόπειρα ανθρωποκτονίας του Αιγύπτιου αλιεργάτη Αμπουζίντ Εμπάρακ και για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση. Και οι δύο αρνήθηκαν ξανά τη συμμετοχή τους στην επίθεση, αποδίδοντας την αναγνώρισή τους από τα θύματα σε «λάθος» αλλά και σε μη σωστή διεξαγωγή της διαδικασίας από την αστυνομία.

Στο φόβητρο των ανακριτριών απέδωσε ο Μαρία και την αρχική παραδοχή του ότι δύο από τους συγκατηγορούμενούς του, ο πυρηνάρχης Περάματος Πανατζής και ο Ευγενικός, φορούσαν μπλούζες της ΧΑ την ώρα της σύλληψης -κάτι που έχει καταθέσει και η αστυνομικός που τους

συνέλαβε. «Με απείλησαν ότι θα βρεθώ στις στρατιωτικές φυλακές», είπε για τις ανακρίτριες, αναιώντας όπως και πρωτόδικα την υπογεγραμμένη κατάθεσή του. Έφτασε μάλιστα να ισχυριστεί ότι η ανάκριση έγινε χωρίς την παρουσία της τότε δικηγόρου του -παρότι η υπογραφή της υπάρχει στην κατάθεση.

Γελούγαν η εξήγησή του και για το γεγονός ότι το όνομα και το τηλέφωνό του βρισκόταν στη ηλεκτρονική λίστα μελών Περάματος που είχε ο Πατέλης –«ένας συγχωρεμένος θεός μου είχε πάρει τρόφιμα κάποια στιγμή από τη ΧΑ και μπορεί να έδωσε το τηλέφωνό μου», είπε. Αντίστοιχα φτωχές ήταν οι δικαιολογίες του Παπαδόπουλου για τη συμμετοχή του σε συγκέντρωση της ΧΑ ή για την ύπαρξη του τηλεφώνου του στο κινητό του Πατέλη –«μου είχαν δώσει 50 ευρώ για να φαίνεται ότι έχει κόσμο η ομιλία», «ίσως να ήταν από τότε», είπε.

Ούτε αυτός θυμόταν τίποτα για μπλούζες της ΧΑ το βράδυ της επίθεσης, ούτε αυτός γνώριζε τότε αν κάποιοι από τους συγκατηγορούμενούς του ήταν μέλος στη ΧΑ, ούτε αυτός ήξερε πώς ακριβώς κατέφτασε στο αστυνομικό τμήμα δικηγόρος της οργάνωσης. Όλα αυτά στη σκιά των πρόσφατων αποκαλύψεων που έκανε άθελά του στο δικαστήριο ο ίδιος ο Λαγός, λέγοντας ότι αστυνομικός τον είχε πάρει τηλέφωνο αμέσως μετά την επίθεση για να τον ενημερώσει για συλλήψεις μελών της ΧΑ, με μπλούζες της οργάνωσης...

Την Τετάρτη 8 Οκτώβρη έχει προγραμματιστεί να απολογηθούν οι Ζαρούλια, Κομινάνος, Κορκοβίλης και Ευγενικός. Την Πέμπτη 9 Οκτώβρη οι Τσόρβας, Μίχος, Παππάς και Πόπορη. Την Παρασκευή 10 Οκτώβρη οι Γερμενής, Ζησιμόπουλος, Ηλιούπολος, Κούζηλος και Μιχάλαρος. Την Δευτέρα 13 Οκτώβρη οι Μπούκουρας και Τσακανίκας. Την Τρίτη 14 Οκτώβρη ο Μπαρμπαρούσης.

Λένα Βερδέ

Επόμενες δικάσιμοι

Οκτώβρης: 8, 9, 10, 13, 14, 16, 17, 20, 22, 23, 30, 31/10

Φασιστική επίθεση στη Μάγδα Φύσσα!

Με επίθεση χρυσαυγίτη στην Μάγδα Φύσσα, έξω από το Εφετείο Αθηνών, σηματοδεύτηκε η πρώτη μέρα των απολογιών. Είναι προφανές ότι όσο πλησιάζει η ώρα της τελεσίδικης καταδίκης, τόσο περισσότερο λυσσάνε τα απομεινάρια της ναζιστικής συμμορίας. Και δεν σταματάνε, αποθρασυμένα και από τις επίσημες ρατσιστικές και ακροδεξιές κυβερνητικές πολιτικές, να κάνουν το μόνο που ξέρουν πολύ καλά.

Η επίθεση στη Μάγδα Φύσσα έγινε στη γωνία Λ. Αλεξάνδρας με Λουκάρεως. Μαζί με τους δικηγόρους της Πολιτικής Αγωγής που έβγαιναν εκείνη την στιγμή από το Εφετείο, ακούσαμε τις φωνές του χρυσαυγίτη που έφταναν μέχρι την είσοδο. Τρέχοντας στο σημείο, είδαμε τον δράστη -και την παρέα του, ένα ακόμα άτομο- να έχει ήδη περάσει στο διάζωμα της Λ. Αλεξάνδρας συνεχίζοντας να χειρονομεί και να εκτοξεύει βρισιές προς τη Μάγδα Φύσσα. Σίγουρα, η παρουσία μαρτύρων εξασφάλισε ότι η επίθεση έμεινε σε λεκτικό επίπεδο, ενώ η ίδια περιέγραψε τις ύβρεις και τις προσβολές που δέχτηκε.

Όπως ανέφεραν και οι συνήγοροι της Πολιτικής Αγωγής της οικογένειας Φύσσα αμέσως μετά σε δελτίο Τύπου τους:

«Σήμερα 2 Οκτωβρίου, μετά την ολοκλήρωση της πρώτης απολογίας των κατηγορουμένων για τη δίκη της Χρυσής Αυγής, κατά την διάρκεια της διακοπής της συνεδρίασης, επί της συμβολής των οδών Λ. Αλεξάνδρας και Λουκάρεως, υποστηρικτής της Χρυσής Αυγής που προηγουμένως ήταν εντός της δικαστικής αίθουσας επιτέθηκε λεκτικά στην Μάγδα Φύσσα. Εξύβρισε χυδαία την ίδια με λόγια και χειρονομίες και προσέβαλε την μνήμη του Παύλου Φύσσα παρουσία μαρτύρων».

Η διαρκής επίθεση των υποστηρικτών της Χρυσής Αυγής, εντός και εκτός του δικαστηρίου σε βάρος της Μάγδας Φύσσα, αναδεικνύει το μένος της οργάνωσης για οποιονδήποτε στέκεται απέναντί τους. Ειδικότερα, στο πρόσωπο της Μάγδας Φύσσα, οι απολογητές των εγκληματικών ενεργειών της Χρυσής Αυγής, βλέπουν τον ίδιο τον Παύλο και για αυτό τον λόγο συνεχίζουν τις επιθέσεις σε βάρος της.

Καλούμε όλους και όλες στο δικαστήριο της Χρυσής Αυγής, να γίνουν ασπίδα ενάντια στις χυδαίες επιθέσεις που υφίστανται τα θύματα και οι οικογένειες τους από τα υπολείμματα των υποστηρικτών τους».

Νέα
φασιστική
επίθεση στον
Ασπρόπυργο

Νέα επίθεση φασιστών σε βάρος μετα-νάστη εργάτη από το Πακιστάν έγινε την περασμένη εβδομάδα στον Ασπρόπυργο. Η επίθεση ξεκίνησε μέσα σε λεωφορείο και συνεχίστηκε κοντά στο σπίτι του θύματος, με την αστυνομία να μένει άπραγη καλύπτοντας τους δράστες.

Η επίθεση έγινε ανήμερα της Πανεργατικής Απεργίας της 1ης Οκτώβρη. Όπως κατήγγειλε ο **Αλί Αχμέντ** στην ΚΕΕΡΦΑ που δημοσίευσε και φωτογραφίες του χτυπημένου μετανάστη: «Επιβιβάστηκα στο λεωφορείο 855 στις 8.43μμ στην στάση Καραϊσκάκη. Ομάδα φασιστοειδών βρίσκονταν μέσα στο λεωφορείο. Ένας από αυτούς σηκώθηκε και μου είπε: “Δώσε μου το ελαστικό του ποδηλάτου” το οποίο κρατούσα στα χέρια. “Γιατί να στο δώσω ” απάντησα και αρνήθηκα. Ένας άλλος μαζί του με ρώτησε: Από Πακιστάν είσαι ή από Ινδία”; Απάντησα: “Από το Πακιστάν”.

Τότε ένας με πλησίασε και φώναξε: “Fuck Pakistan, fuck Palestine, fuck Muslim”. Ένας άλλος με έφτυσε στο πρόσωπο. Ήμουν αρκετά κοντά στον οδηγό του λεωφορείου. Δεν ξέρω αν φοβήθηκε. Δεν τους είπε κάτι. Κάποιοι ήταν αρχηγός και πήγε πίσω να βρει τους άλλους. Εγώ σηκώθηκα να κατέβω λίγο πριν από το σπίτι μου γιατί φοβήθηκα τι άλλο μπορούν κάνουν.

Κατέβηκα στην 1η στάση Φούσα και περπάτησα για να μπω σε ένα στενό κοντά στο σπίτι μου.

Με είχαν ακολουθήσει όμως μια τριάδα από αυτούς. Τότε αιφνιδιαστικά με σταμάτησαν και άρχισαν να με χτυπάνε με γροθιές με κάτι στα δάχτυλα τους. Με χτύπησαν στο πρόσωπο και το κεφάλι τουλάχιστον 15 φορές. Με έριξαν κάτω και άρχισαν να με κλωτσάνε στο σώμα. Έτρεχε αίμα από το στόμα. Έφυγαν τρέχοντας. Ήρθαν φίλοι μου και με βοήθησαν. Τηλεφώνησαν στην Αστυνομία. Δεν έστειλαν περιπολικό αλλά μου ζήτησαν να πάω στο τμήμα Ασπρόπυργου να καταγγείλω».

«Αντί να παρέμβουν άμεσα και να αναζητήσουν τους δράστες της φασιστικής επίθεσης, ζήτησαν από το θύμα να καταθέσει αργότερα μήνυση με παράβολο 100 ευρώ (!). Είναι προκλητικό ότι η Αστυνομία αναβίωσε τις μεθόδους αντιμετώπισης των θυμάτων ρατσιστικής βίας των φασιστών του παρελθόντος. Με το ΑΤ Ασπρόπυργου να είχε μετατραπεί σε παράρτημα της Χρυσής Αυγής», αναφέρει η **ΚΕΕΡΦΑ**.

«Η ακροδεξιά και οι φασίστες έχουν πάρει θάρρος από την κλιμάκωση της ρατσιστικής εκστρατείας και των μέτρων αστυνόμευσης του Χρυσοχοϊδη, της συγκάλυψης του εγκλήματος της Πύλου και της πλήρους υποστήριξης της κυβέρνησης στη γενοκτονία των Παλαιστινίων, πολιτικές που χειροκροτούν τα ορφανά της Χρυσής Αυγής».

Συναυλία στο Πασαλιμάνι
για την Πύλο 18 Οκτώβρη

Μεγάλη συναυλία για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου, οργανώνουν το Σάββατο 18 Οκτώβρη στο Πασαλιμάνι, στις 6μμ, η ΚΕΕΡΦΑ, επιζώντες και συγγενείς των θυμάτων του ναυαγίου, η Ανταρσία στο Λιμάνι και η Αλληλεγγύη για Όλους. Με την πρωτοβουλία τους δίνουν συνέχεια στον αγώνα για να γίνει η δίκη στο Ναυτοδικείο Πειραιά και να πάνε στη φυλακή όλοι οι ένοχοι του ρατσιστικού εγκλήματος που έστειλε πάνω από 600 πρόσφυγες στο πάτο της θάλασσας.

Στη συναυλία θα παίξουν οι: **ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ, ΜΗΤΣΟΣ (Fer De Lance), IZW, ZARQUON, 518.PETROVIC, SANTA BARBERIANS, TITO BADEN, JUST A PINCH OF GLORY, Ε.Σ.ΕΛ.ΟΝ..** Συμμετέχουν επίσης ο απολυμένος από τη Pizza Fan Πάρις Ρούπος με Stand Up Comedy και η ηθοποιός Δώρα Χρυσικού.

Παρεμβάσεις θα κάνουν ο **Θανάσης Καμπανιάννης**, δικηγόρος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ, η **Κατερίνα Αντωνοπούλου**, φοιτήτρια, επιζήσασα του εγκλήματος των Τεμπών, η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη με την Ανταρσία στην Κοικκινιά, ο **Μανώλης Σαρρής**, από την Αλληλεγγύη για Όλους και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

«Εκατοντάδες οικογένειες των άνω των 600 θυμάτων του εγκλήματος της Πύλου από το Πακιστάν, την Συρία, την Αίγυπτο απαιτούν δικαιοσύνη, απαιτούν οι δολοφόνοι των προσφύγων να πάνε στη φυλακή», αναφέρει το κάλεσμα. «Το κίνημα αλληλεγγύης έχει δώσει μάχες ενάντια στη συγκάλυψη. Έχει στο πλευρό του τον κόσμο που παλεύει ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών, των σκανδάλων και της επίθεσης στα εργασιακά δικαιώματα με την επιβολή του 13ωρου, της νεολαίας που δέχεται επιθέσεις στα πανεπι-

στήμια με διαγραφές και πειθαρχικά, του κόσμου που διαδηλώνει για λευτεριά στη Παλαιστίνη.

Στα Τέμπη μπαζώσαν το τόπο του εγκλήματος, στην Πύλο εξαφάνισαν τα στοιχεία από κάμερες και κινητά. Να μην περάσει η συγκάλυψη του μεγαλύτερου φονικού ρατσιστικού εγκλήματος! Το Λιμενικό οδήγησε στο βυθό της Μεσογείου το Αδριάνα στις 14/6/2023 αφού το έδεσε με σχοινί και το ρυμούλκησε βία προς την Ιταλία προκαλώντας την βύθιση του».

Ο αγώνας της Πύλου είναι κρίσιμος απέναντι

στην κυβέρνηση που παίζει ξανά το χαρτί του ρατσισμού για να γλυτώσει από όλα τα σκάνδαλα και τα εγκλήματά της, ανοίγοντας το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες. Γι' αυτό και δίπλα στην απαίτηση να δικαστούν και να καταδικαστούν οι λιμενικοί και οι κυβερνητικοί που ευθύνονται για το ναυάγιο, κεντρικό αίτημα της συναυλίας είναι η αμετάκλητη καταδίκη της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής και η παραμονή των δολοφόνων νεοναζί στη φυλακή.

Όπως αναφέρει και το κάλεσμα: «Η μάχη για να μην περάσει η συγκάλυψη του εγκλήματος είναι κεντρική για να μην έχουμε ξανά νέα Πύλο, κίνδυνος υπαρκτός με τις ρατσιστικές πολιτικές του Πλεύρη που κλείνουν τα σύνορα με φρεγάτες, παγώνουν το άσυλο και στοχοποιούν κάθε μετανάστη που δεν έχει χαρτιά ως “λαθραίο”...

Αυτές οι πολιτικές έχουν δυναμώσει τους φασίστες και τους εργοδότες, με τη ρατσιστική εργοδοτική βία να απλώνεται στους εργασιακούς χώρους. Καθώς η δίκη της ΧΑ στο Εφετείο ολοκληρώνεται απαιτούμε να πάνε ξανά φυλακή οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν».

Τη σημασία της σύνδεσης της αντιφασιστικής μάχης με τον αντιρατσιστικό αγώνα αναδεικνύει και ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ, σε ανάρτησή του για τα πέντε χρόνια από την ιστορική καταδίκη της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης στις 7 Οκτώβρη 2020. Όπως τονίζει, «συνεχίζουμε την αντιφασιστική πάλη, που σήμερα τα σημαντικότερα πεδία της είναι η υπεράσπιση των προσφύγων και των μεταναστών από τον πολιτικό, θεσμικό και κοινωνικό ρατσισμό και η αντίσταση στη βάρβαρη κυβερνητική πολιτική».

Α.Β.

«Σύνορα ανοιχτά»

Το Σάββατο 18 Οκτώβρη παίρνουμε την πρωτοβουλία η ΚΕΕΡΦΑ στον Πειραιά να οργανώσουμε συναυλία αλληλεγγύης ενάντια στο έγκλημα της Πύλου. Η κυβέρνηση βλέπουμε να προσπαθεί με νύχια και με δόντια, με τον πιο προκλητικό τρόπο να μεθοδεύσει την συγκάλυψη των κρατικών εγκλημάτων.

Το βλέπουμε στην υπόθεση των Τεμπών, το βλέπουμε στην υπόθεση της Πύλου. Η συναυλία και οι δράσεις μας ενώνουν τους αγώνες και για αυτό κεντρικό μας σύνθημα είναι το ΤΕΜΠΗ- ΠΥΛΟΣ- ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ και αυτό θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε στη συναυλία. Ενώνουμε τις φωνές μας στον αγώνα για δικαιοσύνη.

Δικαιοσύνη για τα θύματα της Πύλου, ένα από τα μεγαλύτερα κρατικά εγκλήματα με πάνω από 600 νεκρούς, Παλεύουμε για δικαιοσύνη στα θύματα των Τεμπών ενάντια στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων που δολοφονεί. Παλεύουμε για δικαιοσύνη για την Παλαιστίνη ενάντια στην στήριξη των κυβερνήσεων και της ελληνικής στο φασιστικό καθεστώς του Ισραήλ.

Σύνορα ανοιχτά, στη φυλακή οι δολοφόνοι των Τεμπών και της Πύλου!

Διονύσης Πατσόπουλος, ιδ. Υπάλληλος, ΚΕΕΡΦΑ Πειραιά

«Δεν ξεχνάμε»

Σε μια περίοδο που ο ρατσισμός γίνεται θεσμική πολιτική του αρμόδιου Υπουργείου και η κυβέρνηση του Μητσοτάκη, του Βορίδη και του Πλεύρη στερεί κάθε δικαίωμα από τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, εμείς θα διοργανώσουμε συναυλία στον Πειραιά στις 18 Οκτώβρη. Μια συναυλία αλληλεγγύης στους κολασμένους όλου του πλανήτη, που αναζητούν μια καλύτερη τύχη φεύγοντας από πολέμους, αντιδημοκρατικά καθεστώτα, ακραία πείνα και φτώχεια.

Θα είμαστε εκεί με όλους τους Πειραιώτες για να διαδηλώσουμε την αλληλεγγύη μας σε αυτούς τους ανθρώπους. Θα είμαστε εκεί για να δηλώσουμε ότι δεν ξεχνάμε το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα που έγινε στα νερά της Μεσογείου, που 600 άνθρωποι πνίγηκαν με απόλυτη ευθύνη του ελληνικού λιμενικού, με απόλυτη ευθύνη της πολιτικής της Ευρώπης Φρούριο που έχει μετατρέψει το Αιγαίο και τη Μεσόγειο σε υγρό τάφο.

Θα είμαστε εκεί σε μια περίοδο που η ακροδεξιά έχει σηκώσει κεφάλι σε όλη την Ευρώπη. Δεν ξεχνάμε τα εγκλήματα της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής και απαιτούμε και από το Εφετείο την καταδίκη της.

Μανώλης Σαρρής, Αλληλεγγύη για Όλους

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Dogs Place 7μμ
10 Οκτώβρη αντιπολεμική απεργία – το δρόμο τον δείχνει η Ιταλία
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
10 Οκτώβρη αντιπολεμική απεργία – το δρόμο τον δείχνει η Ιταλία
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
10 Οκτώβρη αντιπολεμική απεργία – το δρόμο τον δείχνει η Ιταλία
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 8μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Πάνος Γιαννακάκης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 γραφεία κοινότητας
Καμερούν (Φυλής 231) 7.30μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10
γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10
καφενείο Μύρτιλο, πάρκο Καπαψ 7μμ
Στη δίνη της κρίσης τους, παλεύουμε για την ανατροπή τους
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Ραγκαβή 53, 8μμ
Ένγκελς: Ο ρόλος της εργασίας στην εξανθρώπιση του πιθήκου
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 καφέ Περιβολάκι 7μμ
10 Οκτώβρη αντιπολεμική απεργία – το δρόμο τον δείχνει η Ιταλία
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Κώστας Πολύδωρος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10
Everest, Πετρουπόλεως 7.30μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Καφέ Kop Leo,
Πλατεία Αγίων Αναργύρων 7.30μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Στη δίνη της κρίσης τους, παλεύουμε για την ανατροπή τους
Ομιλήτρια: Θένη Ασλανίδη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Γαρδένια, πλ.Ηρώων 7.30μμ
Δικαιοσύνη και καπιταλισμός
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
10 Οκτώβρη - Απεργία για την Παλαιστίνη: από την Ιταλία στην Ελλάδα
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 πλ. Φελέκη 6.30μμ
10 Οκτώβρη - Απεργία για την Παλαιστίνη: από την Ιταλία στην Ελλάδα
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/10
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΠΕΜΠΤΗ 16/10
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ

Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Τζωρτζίνα Πράττη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10
καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Fahrenheit 451 7μμ
Φοιτητική αντίσταση στα «ιδιώνυμα» στις σχολές
Ομιλητής: Γιάννης Μπαρούτσας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Sweet Home 7.30μμ
Παλαιστίνη: «Νέο» σχέδιο Τραμπ- Γενική απεργία 10 Οκτώβρη
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Παλαιστίνη: «Νέο» σχέδιο Τραμπ – Γενική απεργία 10 Οκτώβρη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 καφέ Sloth 7.30μμ
Παλαιστίνη: «Νέο» σχέδιο Τραμπ – Γενική απεργία 10 Οκτώβρη
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 αίθ. β' δημοτικής
κοινότητας, Δραγάτση 1Α 7μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλήτρια: Σοφία Φορτούνα

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 δημαρχείο 7μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλητής: Γιώργος Σύρος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 δημαρχείο 7μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης

Θεσσαλονίκη

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Coffee Story 7.30μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Ποέτα 8μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Πέτρος 7μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Γιώτης, Μικρού 6, 8μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Μπαράκα 8μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Θόλος 7μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Κήπος 7μμ
Με απεργία να σπάσουμε τη στήριξη στη γενοκτονία
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Μαρίνα 7μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Μάνος Χατζηανέστης

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Πευκάκια 6.30μμ
10 Οκτώβρη Γενική Απεργία – Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10
καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 48, 6.30μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΠΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10
καφέ Μεντιτεράνεο, Καλούτσιανη 7μμ
Φοιτητική αντίσταση στα «ιδιώνυμα» στις σχολές
Ομιλητής: Ορέστης Παπαθανάσης

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Μετρό Δημοτικό Θέατρο 5.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/10

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλατεία Ελευθερίας 6μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 7μμ

ΙΛΙΟΝ πλατεία Γεννηματά 7μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πετρουπόλεως “Τζάντε” 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/10

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαγριωτάκη και Θησέως 11πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μμ
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκύζη 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
λαϊκή Πανόρμου 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ
πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασιού και Βείκου 12μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης,
πλ. Αγ.Νικολάου 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλ. Δούρου 12μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 12μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Αγ. Όλγας 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 12/10

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του ’17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπιόλαρης,
Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Το 1951 η Haaretz, η αρχαιότερη ισραηλινή εφημερίδα, δημοσίευσε ένα ιστορικό άρθρο το οποίο περιέγραφε την αποστολή του νέου «εβραϊκού» κράτους με αυτά τα λόγια: «Το Ισραήλ θα είναι το μαντρόσκυλο της Δύσης»:

«Δεν υπάρχει κανένας φόβος ότι το Ισραήλ θα αναλάβει οποιαδήποτε επιθετική πολιτική έναντι των αραβικών κρατών, όταν αυτό θα αντίκειται ρητά στις επιθυμίες των ΗΠΑ και της Βρετανίας. Αλλά, αν για οποιονδήποτε λόγο οι δυτικές δυνάμεις προτιμήσουν μερικές φορές να κλείσουν τα μάτια τους, θα μπορεί κανείς να βασιστεί στο Ισραήλ για να τιμωρήσει ένα ή περισσότερα γειτονικά κράτη των οποίων η αγένεια προς τη Δύση ξεπέρασε τα όρια του επιτρεπτού».

Η Δύση έχει κλείσει τα μάτια της εδώ και πολλά χρόνια απέναντι στους Παλαιστίνιους και αφήνει σιωπηρά το Ισραήλ να τους τιμωρεί για την «αναίδειά» τους να θέλουν να ζήσουν ελεύθερα, σαν άνθρωποι στον τόπο τους. Όχι μόνο τώρα, τα τελευταία δυο χρόνια. Τα μάτια της Δύσης είναι κλειστά εδώ και δεκαετίες. Και το Ισραήλ έχει όχι μόνο το πράσινο φως αλλά και τις ευλογίες των Μεγάλων Δυνάμεων να σκοτώνει αμάχους, να δολοφονεί παιδιά και να απειλεί με λοιμό έναν ολόκληρο λαό. Η Δύση δεν είναι απλά συνένοχη για τη γενοκτονία στη Γάζα. Είναι το «μεγάλο αφεντικό».

Η πρόκληση

Η προηγούμενη φορά που εξεγέρθηκαν μαζί οι Παλαιστίνιοι ήταν πριν από 25 ακριβώς χρόνια. Όπως και τώρα έτσι και τότε η αφορμή ήταν ένας συνδυασμός ψεύτικων υποσχέσεων και προκλητικών επιθέσεων. Και όπως και τώρα έτσι και τότε η σιωπή της Δύσης ήταν εκκωφαντική.

Η αφορμή για την εξέγερση που ξέσπασε τον Σεπτέμβρη του 2000 ήταν μια προκλητική επίσκεψη του ακροδεξιού ηγέτη της αντιπολίτευσης **Αριέλ Σαρόν** στο ιερό, για τους Μουσουλμάνους, Τέμενος του Αλ-Ακσά στην παλιά Ιερουσαλήμ. Ο τόπος είναι ιερός και για τους Εβραίους. Αλλά ο Σαρόν δεν είχε πάει στο «Όρος του Ναού» (όπως ονομάζεται από τους Εβραίους) για να προσευχηθεί: πήγε για να προκαλέσει –συνοδευόμενος από χίλιους πάνοπλους αστυνομικούς.

Οι Παλαιστίνιοι απάντησαν στην πρόσκληση με μια μαζική διαδήλωση την επόμενη ημέρα –την οποία η ισραηλινή αστυνομία αντιμετώπισε με τα όπλα. Επτά Παλαιστίνιοι έπεσαν νεκροί από τις σφαίρες των ισραηλινών αστυνομικών –που δεν δίστασαν να ανοίξουν πυρ ενάντια σε άοπλους διαδηλωτές. Η «Δεύτερη Ιντιφάντα» είχε μόλις ξεσπάσει.

Η πρόκληση του Σαρόν δεν είχε πέσει από τον ουρανό. Δεν ήταν απλά και μόνο μια προεκλογική εμφάνιση του ηγέτη του ακροδεξιού Λικούντ, του κόμματος του Σαρόν και του σημερινού του διαδόχου, του **Μπένγιαμιν Νετανιάχου**: ήταν μια εσκεμμένη προβοκάτσια του Ισραηλινού κράτους.

Όσλο

Η λέξη «Ιντιφάντα» σημαίνει «εξέγερση» στα Αραβικά. Η πρώτη μεγάλη παλαιστινιακή εξέγερση, η «πρώτη Ιντιφάντα» είχε ξεσπάσει το 1987, στην εικοστή επέτειο της υιοθέτησης της επαίσχυντης απόφασης «181» του ΟΗΕ για τον διαμελισμό της Παλαιστίνης και την δημιουργία του Ισραήλ στα εδάφη του. Η εξέγερση αυτή έκλεισε στην ουσία το 1993 με την υπογραφή των Συμφωνιών του Όσλο που υποτίθεται ότι θα δρομο-

Η Ιντιφάντα συνεχίζεται

λογούσαν μια διαδικασία που θα κατέληγε στη δημιουργία ενός Παλαιστινιακού Κράτους, όχι φυσικά στα εδάφη που είχε «κλέψει» η απόφαση «181» του ΟΗΕ αλλά στα εδάφη που είχε αρπάξει το Ισραήλ στον πόλεμο του 1967 –στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας.

Οι Συμφωνίες του Όσλο είχαν την υπογραφή όχι μόνο του **Γιτζάκ Ραμπίν**, του τότε πρωθυπουργού του Ισραήλ, αλλά και του **Γιασέρ Αραφάτ**, του ιστορικού ηγέτη της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Αλλά πολύ γρήγορα φάνηκε ότι το Ισραήλ δεν είχε καμιά πρόθεση να τιμήσει ούτε ένα κόμμα από όσα είχε συμφωνήσει. Η εκδίωξη των Παλαιστίνιων από τα «κατεχόμενα» και η αρπαγή της γης τους από ισραηλινούς εποίκους κλιμακώθηκε αντί να αντιστραφεί –όπως προέβλεπε το Όσλο. Από το 1993 ως το 2000 πάνω από διακόσιες χιλιάδες έποικοι είχαν εγκατασταθεί στη Δυτική Όχθη και τη Γάζα –και χιλιάδες ακόμα στην ανατολική, Παλαιστινιακή σύμφωνα με την απόφαση του 1947, Ιερουσαλήμ.

Τον Ιούλη του 2000 οι Συμφωνίες του Όσλο κατέρρευσαν ολοκληρωτικά: στην συνάντηση που έγινε στο Καμπ Ντέιβιντ των ΗΠΑ, το Ισραήλ ξεκαθάρισε ότι δεν είχε καμιά πρόθεση ούτε να απελευθερώσει τους Παλαιστίνιους κρατούμενους, ούτε να αποσυρθεί από την Ανατολική Ιερουσαλήμ, ούτε να τηρήσει οποιονδήποτε από τους ουσιαστικούς όρους. Υπαίτιο για την χρεοκοπία των συνομιλιών ήταν εξόφθαλμα το Ισραήλ –το μόνο που έκανε όλα αυτά τα χρόνια ήταν να απαιτεί αλλαγές στους όρους της συμφωνίας προς όφελός του.

Η εξέγερση

Η δολοφονία των διαδηλωτών από την ισραηλινή αστυνομία την 28η Σεπτέμβρη του 2000 ξεσήκωσε ένα κύμα οργισμένων διαμαρτυριών που απλώθηκε σαν αστραπή σε κάθε γωνιά της Δυτικής Όχθης και της Γάζας. Η αντίδραση του Ισραήλ ήταν θηριώδης: 70 διαδηλωτές δολοφονήθηκαν μέσα στην πρώτη εβδομάδα. Στις 30 Σεπτεμβρη, μπροστά στις κάμερες της τηλεόρασης, ο ισραηλινός στρατός (IDF) δολοφόνησε στη Γάζα ένα 12χρονο παιδί, τον **Μουχαμάντ αλ-Ντουρά** την ώρα που ο πατέρας του προσπαθούσε, απεγνωσμένα, να τον προστατέψει με το ίδιο του το σώμα.

Η εξέγερση και η μαζική καταστολή έφεραν στην επιφάνεια τις διαιρέσεις που υπήρχαν μέσα στην Παλαιστινιακή ηγεσία. Ο ίδιος ο Αραφάτ άρχισε να δέχεται πιέσεις όχι μόνο από τις ριζοσπαστικές ισλαμικές οργανώσεις σαν την Χαμάς ή τις αριστερές οργανώσεις σαν το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης που είχαν διαφωνήσει από την αρχή με τις συμφωνίες του Όσλο, αλλά και από τα ίδια τα στελέχη της δικής τους οργάνωσης, της Φατάχ. Ο **Μαρουάν Μπαργκούτι** (που βρίσκεται από το 2002 στις φυλακές του Ισραήλ), άρχισε να πιέζει για πιο μαχητικές λύσεις. Ο **Μαχμούντ Αμπάς**, ο σημερινός «κληρονόμος» του Αραφάτ προς μια συνθηκολόγηση «άνευ όρων», αφού πίστευε ότι κάθε αντίσταση ήταν μάταιη.

Αλλά η μεγάλη μάζα των Παλαιστίνιων είχε πια πειστεί ότι δεν υπήρχε επιστροφή. Η Χαμάς και οι άλλες μαχητικές οργανώσεις άρχισαν να γίνονται ολοένα και πιο δημοφιλείς.

Το Ισραήλ προσπάθησε να σπάσει τη ραχοκοκαλιά της παλαιστινιακής αντίστασης με τείχη, μπλόκα στους δρόμους, απαγορεύσεις κυκλοφορίας και οικονομική πίεση –πείνα δηλαδή. Το Παλαιστινιακό μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα έπεσε κατά 50% από το 2000 ως το 2003.

Παλαιστίνιοι μαχητές κατάφεραν σε πολλές περιπτώσεις να διαλύσουν τα μπλόκα. Η Χαμάς (αλλά και άλλες μικρότερες ισλαμιστικές οργανώσεις) οργάνωσαν μια σειρά από επιθέσεις – αυτοκτονίας. Το βρετανικό BBC έχει καταγράψει συνολικά πάνω από 12 μεγάλες επιθέσεις αυτοκτονίας και πάνω από 200 Ισραηλινούς νεκρούς.

Το πραγματικό κέντρο της εξέγερσης, όμως, ήταν τα στρατόπεδα των προσφύγων και οι Παλαιστινιακές πόλεις. Οι Ισραηλινοί χρειάστηκαν πάνω από δέκα ημέρες για να υποτάξουν το στρατόπεδο της Τζενίν –με σοβαρές απώλειες για τον IDF.

Ακόμα πιο δύσκολη αποδείχτηκε περίπτωση της Γάζας. Σύμφωνα με τον ιστορικό **Ρότζερ Χίκοκ** του Ινστιτούτου Παλαιστινιακών Σπουδών «οι ισραηλινοί οικισμοί αποκλείονταν τακτικά από Παλαιστίνιους μαχητές ... περικυκλώνονταν από εκρηκτικούς μηχανισμούς θαμμένους στην άμμο... άρματα μάχης και τεθωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού ανατινάσσονταν... ισραηλινοί ηγέτες δολοφονούνταν (σαν εκδίκηση για τη δολοφονία Παλαιστίνιων...)».

Αποχώρηση από την Γάζα

Η αντίδραση του Ισραήλ ήταν ανελέητη. Ο ίδιος ο Αραφάτ εγκλωβίστηκε για δυο σχεδόν χρόνια στο αρχηγείο του στην Ραμάλα. Τον Οκτώβρη του 2004 αρρώστησε βαριά, μεταφέρθηκε, με την άδεια του Ισραήλ, στο Παρίσι όπου και πέθανε στις 11 Νοεμβρίου. Ο Αμπάς, που τον διαδέχτηκε έσπευσε να συνθηκολογήσει, όπως ακριβώς ήθελε από την αρχή, άνευ όρων, με το Ισραήλ. Τυπικά η «δεύτερη ιντιφάντα» έκλεισε τον Φεβρουάριο του 2005 με την υπογραφή της Εκεχειρίας του Σαρμ ελ Σέιχ και τις υπογραφές του Αμπάς από την πλευρά των Παλαιστίνιων και του Σαρόν (που στο μεταξύ είχε εκλεγεί πρωθυπουργός του Ισραήλ) από την άλλη. Τυπικά η δεύτερη ιντιφάντα είχε κλείσει με την ήττα των Παλαιστίνιων.

Τυπικά, όμως, μόνο. Το 2003 ο Σαρόν ανακοίνωσε, αιφνιδιαστικά, την απόφασή του να αποσυρθούν και οι ισραηλινοί εποικισμοί και ο ισραηλινός στρατός από την Γάζα. Η εκκένωση των εποίκων δεν ήταν εύκολη υπόθεση: χρειάστηκαν πάνω από δυο χρόνια για να φύγουν και ο Σαρόν δέχτηκε μεγάλες επιθέσεις από την ακροδεξιά για την «προδοσία του» αυτή.

Η εκκένωση της Γάζας, όμως, δεν ήταν προδοσία: ήταν υποχώρηση. Αναγκαστική υποχώρηση. Ήταν μια ομολογία της αδυναμίας του IDF να συνεχίσει έναν πόλεμο φθοράς ο οποίος δεν θα τελείωνε ποτέ.

Ο Νετανιάχου, ο διάδοχος του Σαρόν, πίστεψε ότι θα μπορούσε να πετύχει εκεί που ο προκατόχος του είχε αποτύχει. Έσπειρε τον θάνατο και την καταστροφή. Αλλά ξεσήκωσε ταυτόχρονα ένα τόσο μεγάλο κύμα οργής -παγκόσμια- που ανάγκασε τον Τραμπ «να του τραβήξει» το αφτί. Όχι γιατί οι ΗΠΑ έχουν σταματήσει να βλέπουν το Ισραήλ σαν το μαντρόσκυλό τους. Αλλά γιατί φοβούνται ότι «θα γίνει του Βιετνάμ» –και ακόμα χειρότερα.

Από τη μεριά μας αυτό ευχόμαστε. Και κάνουμε ό,τι μπορούμε για να γίνουν οι φόβοι τους πραγματικότητα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Η νεολαία εξεγείρεται

ΜΑΡΟΚΟ

Εδώ και πάνω από μία εβδομάδα, το Μαρόκο συγκλονίζεται από μεγάλες διαδηλώσεις. Πρόκειται για το πιο εκτεταμένο κύμα μαζικών διαδηλώσεων από το 2011 και την Αραβική Άνοιξη. Τότε το καθεστώς, με την καταστολή, είχε καταφέρει να πνίξει το κίνημα στο ξεκίνημά του. Το 2016-17 είχε ξεσπάσει ένα μαζικό και μαχητικό κίνημα με επίκεντρο την περιοχή του Ριφ, κυρίως από τη βερβερόφωνη νεολαία των Αμαζίγ.

Τώρα, μέσα σε λίγες μέρες, οι κινητοποιήσεις απλώθηκαν σε κάθε σημείο του Μαρόκου. Αναφέρονται μεγάλες διαδηλώσεις στην Καζαμπλάνκα, το Ραμπάτ, την Ταγγέρη, το Μαρακές και το Φες, αλλά και σε απομακρυσμένα σημεία της χώρας. Επιχειρώντας σύνδεση με τα αντίστοιχα κινήματα που έχουν κάνει την εμφάνισή τους σε χώρες της Ασίας και της Αφρικής με αναφορά στη γενιά Z, μια πρωτοβουλία στο εσωτερικό των διαδηλώσεων ονομάζεται Gen Z212 (το νούμερο από τον τηλεφωνικό κωδικό της χώρας).

Το κράτος απαντάει όπως συνηθίζει. Αναφέρονται εκατοντάδες συλλήψεις και δεκάδες άνθρωποι έχουν οδηγηθεί στη φυλακή. Στην Αλκαλία, ένα προάστιο του Αγκαντίρ, τρεις διαδηλωτές έπεσαν νεκροί από πυροβολισμούς. Μια ολόκληρη διαδήλωση είχε βάλει στο στόχαστρο το αστυνομικό τμήμα και το πετροβολούσε. Αντίστοιχα μαζικά πετροβολήματα έπεσαν και στα σουπερμάρκετ Μαρτζάν που ανήκουν στη βασιλική οικογένεια και σε άλλα σύμβολα της εξουσίας και του πλούτου. Στο Αγκαντίρ ένας φοιτητής σκοτώθηκε από όχημα της αστυνομίας.

Δυο πλευρές της πραγματικότητας του Μαρό-

2/10, Διαδήλωση στην Καζαμπλάνκα. Φωτό: STR/AP

κου έγιναν η αφορμή για να γεμίσουν οι δρόμοι με οργή. Από τη μια μεριά, στο νοσοκομείο του Αγκαντίρ, μόνο μέσα στο Σεπτέμβριο έγινε γνωστό πως πέθαναν οχτώ γυναίκες μετά από καισαρική τομή. Εκτιμήσεις κάνουν λόγο για κακής ποιότητας αναισθητικά. Οι απανωτές τραγωδίες για τον περισσότερο κόσμο είναι επιβεβαίωση της ανάπτυξης δύο ταχυτήτων που επικρατεί στη χώρα. Η δημόσια Υγεία και η δημόσια Παιδεία έχουν αφεθεί να ρημάζουν, αλλά η άρχουσα τάξη και τα παιδιά της έχουν πλέον ιδιωτικά Πανεπιστήμια και πολυτελείς ιδιωτικές κλινικές.

Η άλλη πλευρά της πραγματικότητας ήταν πως ανακοινώθηκε ότι το Μαρόκο θα συνδιоргανώσει με την Πορτογαλία και την Ισπανία το Μουντιάλ του 2030. Έξω από την Καζαμπλάνκα ήδη προχωρούν τα έργα για την ανέγερση του μεγαλύτερου ποδοσφαιρικού σταδίου στον πλα-

νήτη. Το σύνθημα που αντηχεί στους δρόμους είναι: “Τα στάδια είναι εδώ. Τα νοσοκομεία πού είναι;”

Ο πρωθυπουργός **Αζίζ Αχανούς** μπήκε στο στόχαστρο του κινήματος και ο κόσμος ζητάει την παραίτησή του. Είναι από μόνος του το σύμβολο ενός ολόκληρου συστήματος. Είναι ο δεύτερος πλουσιότερος άνθρωπος της χώρας. Τον ξεπερνάει μόνο ο βασιλιάς. Είναι ιδιοκτήτης της μεγαλύτερης πετρελαϊκής εταιρείας της χώρας, ενώ ο όμιλος των εταιρειών του μόλις ανέλαβε την κατασκευή της μεγαλύτερης εγκατάστασης αφαλάτωσης στη χώρα.

Δίχτυα

Ευρωπαϊκές, κυρίως ισπανικές, εταιρείες απλώνουν τα δίχτυα τους παντού μέσα στη χώρα, εκμεταλλεύονται τους φυσικούς πόρους, το εργατικό δυναμικό της χώρας, αξιοποιούν το πό-

σο κοντά βρίσκεται στην Ευρώπη. Οι καπιταλιστές στο Μαρόκο από την άλλη αξιοποιούν την ευκαιρία και αναβαθμίζουν τον μαροκινό καπιταλισμό και οικονομικά και πολιτικά. Τα τελευταία χρόνια το Μαρόκο έχει μετατραπεί στο μεγαλύτερο εξαγωγέα αυτοκινήτων (σε όγκο κεφαλαίου) προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Τραμπ στην πρώτη του θητεία έβαλε το Μαρόκο σαν βασικό σύμμαχο μέσα στις Συμφωνίες του Αβραάμ για την ομαλοποίηση των σχέσεων του Ισραήλ με τα αραβικά καθεστώτα. Επίσης οι ΗΠΑ αναγνώρισαν στο Μαρόκο τον έλεγχο στη Δυτική Σαχάρα μετά από σχεδόν μισό αιώνα συγκρούσεων με το κίνημα των Σαχαράουι.

Ο εκσυγχρονισμός όμως δεν τραβάει τους φτωχούς προς τα πάνω. Αντίθετα σταθεροποιεί και χειροτερεύει μια κατάσταση “δύο κόσμων”, όπως λένε και τα συνθήματα στις διαδηλώσεις. Το 10% του πληθυσμού ελέγχει πάνω από 60% του εθνικού πλούτου, ενώ η ανεργία στους νέους αγγίζει το 36%. Όταν το 2023 ο νότος της χώρας χτυπήθηκε από σεισμό και σκοτώθηκαν χιλιάδες άνθρωποι, ο στρατός δεν κινήθηκε καν λέγοντας πως τα σπίτια του φτωχού κόσμου ήταν τόσο εύθραυστα που αποκλείεται να έχει επιζήσει κανείς. Οι μεγάλες πόλεις της χώρας πλέον συνδέονται με υπερσύγχρονα τρένα υψηλής ταχύτητας, αλλά οι διασώσεις στα χωριά γίνονταν με γαϊδούρια. Ο βασιλιάς δεν ήταν καν στο παλάτι του. Βρισκόταν στο Παρίσι, στη βίλα του δίπλα στον πύργο του Άιφελ, την οποία αγόρασε από τη σαουδαραβική βασιλική οικογένεια, για 80 εκατομμύρια ευρώ.

Οι “δύο κόσμοι” του Μαρόκου δεν είναι χωρισμένοι μόνο όσον αφορά τον πλούτο. Οι από πάνω σφίγγουν τους δεσμούς με τους ιμπεριαλιστές και το Ισραήλ, ενώ ο απλός κόσμος ακόμη και μέσα σε συνθήκες σκληρής καταστολής δείχνει την αλληλεγγύη του με τους Παλαιστίνιους. Τα δύο χρόνια της αντίστασης και της γενοκτονίας γίνονται αφορμή για να συνδεθούν στους δρόμους τα κινήματα ενάντια στη φτώχεια και ενάντια στον ιμπεριαλισμό.

ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ

Οι μαζικές διαδηλώσεις της νεολαίας στη Μαδαγασκάρη ξάφνιασαν την κυβέρνηση και ολόκληρο το σύστημα εξουσίας. Ποιος θα περίμενε ότι σε μια από τις πιο φτωχές χώρες του κόσμου, ένα νησί στα ανοιχτά των ακτών της Αφρικής, φτωχό και καθυστερημένο ακόμη και συγκριτικά με άλλες χώρες της υποσαχάριας Αφρικής, η νεολαία θα έβγαине στους δρόμους λέγοντας πως εμπνέεται από τα κινήματα της Gen Z σε χώρες τόσο μακρινές όπως το Νεπάλ και η Ινδονησία. Ο πρόεδρος της χώρας, Ρατζουελίνα, αρχικά προσπάθησε να μειώσει την ένταση απολύοντας μόνο έναν υπουργό, αλλά πολύ γρήγορα αναγκάστηκε να δώσει ολόκληρη την κυβέρνηση.

Οι διαδηλώσεις είχαν σαν αφορμή τις ασταμάτητες διακοπές της παροχής ηλεκτρικού ρεύματος και νερού. Η νεολαία στους δρόμους φωνάζει: “Θέλουμε να ζούμε, όχι μόνο να επιβιώνουμε”. Ξεκίνησαν στις 25 Σεπτέμβρη από την πρωτεύουσα, Αντανανάριβο και απλώθηκαν σε πολλές άλλες πόλεις. Ο ΟΗΕ αναγκάστηκε να κάνει παρέμβαση για τη βία την οποία έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση. Τουλάχιστον 22 νεκροί και πάνω από 100 τραυματίες καταγράφονται. Την περασμένη Παρασκευή το κίνημα έκανε μια “στρατηγική παύση” όπως την αποκάλεσε για να αποφύγει τη σύγκρουση με τις δυνάμεις καταστολής που είχαν αφηνιάσει.

Το σαββατοκύριακο ο πρόεδρος επιχείρησε να βγάλει τους υποστηρικτές του στο δρόμο για να δείξει ότι υπάρχει και αντίπαλο δέος απέναντι στις διαδηλώσεις, όμως η προσπάθεια κατέληξε σε φιάσκο. Οι ανεπίσημες διαδηλώσεις που συνεχίζονταν αυθόρμητα σε πολλά σημεία ήταν πολύ μεγαλύτερες από τη συγκέντρωση του προέδρου. Ο πληθυσμός της Μαδαγασκάρης είναι

από τους πιο νέους σε ηλικία στον κόσμο. Πάνω από τους μισούς από τα 30-35 εκατομμύρια είναι από 21 ετών και κάτω. Το κίνημα έχει τα αναμενόμενα χαρακτηριστικά (αυθόρμητο, ανοργάνωτο, νεολαία) και η κυβέρνηση προσπάθησε να εκμεταλλευτεί αυτήν την κατάσταση λέγοντας πως: Δεν υπάρχει κάποιος εκπρόσωπος ούτε ηγέτης, ούτε οργάνωση για να κάνουμε διάλογο. Ωστόσο, τις τελευταίες μέρες έγιναν κινήσεις συντονισμού με τα συνδικάτα. Η νεολαία απευθύνθηκε στα συνδικάτα των εκπαιδευτικών και σε άλλα σωματεία για να διοργανώσουν μαζί τα επόμενα βήματα.

Παγίδα

Η Μαδαγασκάρη βρίσκεται σε μια παγίδα υπανάπτυξης από την εποχή της γαλλικής αποικιοκρατίας και δεν κατάφερε ποτέ να βγει από αυτήν από το 1960 που έγινε ανεξάρτητη. Η οικονομία της βασιζόταν και βασιζεται στην εξαγωγή προϊόντων όπως η βανίλια και ο καφές, αλλά και ορυκτών όπως το νικέλιο. Βρισκόταν πάντα στο έλεος της παγκόσμιας αγοράς, των μεσαζόντων και των πολυεθνικών που θησαυρίζουν από τα αγαθά της. Οι ελ-

4/10, Διαδήλωση στην Αντανανανά. Φωτό: FITA/AFP

πίδες ότι κάποιες από τις βιομηχανίες της, όπως ο ιματισμός, θα μπορούσε να της αλλάξει δρόμο δεν ευοδώθηκαν. Τελικά βρέθηκε καταχρεωμένη στα νύχια του ΔΝΤ.

Τον περασμένο Απρίλη, ολόκληρη η χώρα πανικοβλήθηκε όταν ο Τραμπ ανακοίνωσε την επιβολή ενός εξωπραγματικού δασμού 47% για τις εισαγωγές από τη Μαδαγασκάρη. Το άμεσο αποτέλεσμα θα ήταν απώλεια 60 χιλιάδων από τις 180 χιλιάδες θέσεις εργασίας στον ιματισμό. Τελικά το 47% έγινε 15% αλλά η οικονομία της Μαδαγασκάρης είναι πολύ αδύναμη για να αντέξει τα σοκ. Το 80% της βανίλιας παγκοσμίως παράγεται στο νησί και το 75% των εξαγωγών πάνε στις ΗΠΑ. Οι εμπορικοί πόλεμοι έχουν αυξήσει τις τιμές και οι πολυεθνικές των τροφίμων αντικαθιστούν τη βανίλια με συνθετικά αρώματα. Η κλιματική αλλαγή χτυπάει τη Μαδαγασκάρη με δυσανάλογο τρόπο. Πάντα ήταν ένα νησί ευάλωτο στους κυκλώνες, αλλά τα τελευταία χρόνια η συχνότητα έχει γίνει ασύγκριτα μεγαλύτερη. Το 2017, ένας κυκλώνας κατέστρεψε τουλάχιστον 30% της συνολικής συγκομιδής βανίλιας.

Οι εκρήξεις των από τα κάτω δεν είναι καινούργιο φαινόμενο. Ο Ρατζουελίνα ήρθε στην εξουσία για πρώτη φορά το 2009 με πραξικόπημα όταν η προηγούμενη κυβέρνηση είχε ήδη απομονωθεί μέσα σε ένα κύμα διαδηλώσεων και απεργιών που είχαν φτάσει ως και την πυρπόληση των κρατικών μέσων ενημέρωσης. Τότε αυτοπροβλήθηκε ως ο «ανανεωτής» πετυχημένος επιχειρηματίας και καλούσε τους νέους να ακολουθήσουν το παράδειγμά του για να βγει η χώρα από τη φτώχεια. Οι υποσχέσεις για εκσυγχρονισμό δεν έφτασαν ούτε στην πρόσβαση στο ηλεκτρικό ρεύμα και το νερό. Η εξέγερση της νεολαίας μπορεί να βρει προοπτική μόνο αν συνδεθεί με την οργανωμένη εργατική τάξη και να οικοδομήσει εναλλακτική λύση οργάνωσης της κοινωνίας από τα κάτω.

Νίκος Λούντος

Η μάχη του Στόλου

Το βράδυ της πειρατείας, προσπάθησαν να μας σταματήσουν με κανόνια νερού και τα πάντα. Εμείς συνεχίσαμε την πλεύση μας ανάμεσά τους. Και τότε ήρθαν με τα όπλα. Μας αναχαίτισαν και μας απήγαγαν. Ήταν 6 - 7 τύποι με πολυβόλα και λείζερ που μας σημάδευαν. Μετά μας έβαλαν χειροπέδες.

Ήταν βράδυ, περίπου 10μμ - 11μμ. Από τη στιγμή που μας αναχαίτισαν, μέχρι την επόμενη μέρα, περίπου 2 -3 το απόγευμα, ήμασταν στο σκάφος, με χειροπέδες. Μετά μας έβαλαν στο λιμάνι και μας έριξαν στο πάτωμα. Μας μάζεψαν όλους και μας άφησαν κάτω από τον καυτό ήλιο χωρίς νερό, χωρίς φάρμακα, χωρίς τίποτα. Φέρθηκαν άσχημα σε όλους και έκαναν κακό σε όλους. Γυναίκες, άντρες, δεν είχε σημασία. Κάποια στιγμή ήρθε αυτός ο τύπος, ο Μπεν Γκβιρ κι άρχισε να φωνάζει «είστε όλοι τρομοκράτες. Είστε όλοι τρομοκράτες. Είστε Χάμας». Του απαντήσαμε, εκεί που μας είχαν γονατιστούς και δεμένους πισθάγκωνα «εσύ είσαι ο μόνος τρομοκράτης. Εσύ είσαι τρομοκράτης. Λευτεριά στην Παλαιστίνη». Γίναμε πολύ θορυβώδεις απέναντί του. Δεν το περίμεναν γιατί ήταν πάνοπλοι και πίστευαν ότι θα έχουμε τρομοκρατηθεί. Αλλά εκείνη τη στιγμή κανείς δεν φοβήθηκε. Κανείς. Όλοι φώναζαν. Και τότε δεν μπορούσε να πει τίποτα. Ήταν σαν ηλίθιος, ξέρεις. Και συνέχισε να τσιρίζει «Είστε τρομοκράτες. Είστε τρομοκράτες». Ποιοι είναι οι τρομοκράτες; Ποιος απήγαγε; Ποιος φέρνει και σκοτώνει παιδιά; Ποιος σκοτώνει δημοσιογράφους; Ποιος σκοτώνει γιατρούς; Ποιος καταστρέφει νοσοκομεία; Ποιος είναι τρομοκράτης;

Έκλεψαν τα τρόφιμα από τον λαό της Γάζας. Από την ανθρωπιστική βοήθεια. Τις κονσέρβες με τα τρόφιμα, απλά τα πήραν και τα έβαλαν στις τσάντες τους. Έκλεψαν ακόμα και τα ρούχα, τα παπούτσια, όλα τα πράγματά μας. Κοίτα μας, έχουμε γυρίσει μόνο με τα ρούχα που μας έδωσαν της φυλακής και παντόφλες. Και όταν ήμασταν στη φυλακή, κάθε βράδυ, ήταν σαν ναζιστικό στρατόπεδο. Κάθε βράδυ έρχονταν με όπλα και με σκύλους. Μας άλλαζαν κελιά κάθε τρεις και λίγο μέσα στη νύχτα, έπαιζαν πολύ δυνατή μουσική από το πρωί μέχρι το βράδυ. Μερικοί άνθρωποι χρειάζονταν φάρμακα και δεν τους τα έδιναν. Προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να μας αποθαρρύνουν. Ήταν ψυχολογικός πόλεμος.

Αλλά ήταν μάχη κι από τη δικιά μας μεριά. Κάποια στιγμή άρχιζαν να ακούγονται τραγούδια και συνθήματα από τους Έλληνες. Μετά συνέχιζαν οι Ιταλοί. Μετά οι Τούρκοι. Μετά οι Άραβες. Καταλαβαίνεις... Κρατάγαμε το ηθικό μας ψηλά. Όλοι φώναζαν κυριολεκτικά, χρειαζόμαστε φάρμακα. Η ινσουλίνη ήταν το κύριο αίτημα στα κελιά. Μία μέρα για ώρες χτυπάγαμε τις πόρτες των κελιών και φωνάζαμε όλοι μαζί «ινσουλίνη» Δεν έδωσαν τίποτα προφανώς.

Δεν μπορούσαν να μας σκοτώσουν επειδή ερχόμασταν από δυτικές χώρες. Αν ήμασταν από τη Γάζα ή Παλαιστίνιοι, θα μας σκότωναν εύκολα. Τώρα φοβόμαστε για τους Τυνήσιους, τους Λίβους, τους Αλγερινούς, όλους τους Άραβες συντρόφους του στόλου που είναι ακόμα εκεί. Και θα είναι ακόμα πιο κακοί μαζί τους. Θα τους κάνουν τα πάντα. Φοβάμαι ότι θα προσπαθήσουν να τους βλάψουν με κάθε τρόπο. Ειδικά την Τρίτη που είναι 7η Οκτώβρη. Χρειάζεται να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις για να τους ελευθερώσουμε όλους.

Χακάν Καγιά
σκάφος Μαρία Κριστίνα

Δύο χρόνια φρίκης, Δύο χρόνια αγώνα

Συνέχεια από τη σελ. 11

Αντίστοιχες πρωτοβουλίες μπήκαν σε κίνηση από συνδικαλιστές και σωματεία σε όλο τον κόσμο που άρχισαν να μπλοκάρουν τις εισόδους ισραηλινών ή συνεργαζόμενων με ισραηλινά συμφέροντα εταιριών. Οι λιμενεργάτες στις ΗΠΑ, την Αυστραλία, την Ιταλία, τη Γαλλία, την Τунησία, τη Νότιο Αφρική, την Ισπανία βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή.

Στην Ιταλία όπου είχαν και πραγματοποιήσει παλαιότερα μποϊκοτάζ (ενάντια στη μεταφορά πολεμικών όπλων στη Σαουδική Αραβία για την Υεμένη και το 2021 είχαν σταματήσει στο Λιβόρνο και τη Γένοβα τις μεταφορές όπλων στο Ισραήλ) «με το καλημέρα» τα συνδικάτα βάσης si Cobas ανακοίνωσαν ότι υποστηρίζουν την «έκκληση των παλαιστινιακών συνδικάτων». Στη Γένοβα το συνδικάτο USB προχώρησε σε μποϊκοτάζ στα εμπορεύματα ισραηλινών πλοίων με απεργιακές φρουρές και στις 10/11/23 πραγματοποίησε συγκέντρωση στο λιμάνι που κατέληξε στα γραφεία της ισραηλινής εταιρίας ZIM. Στις 17/11/23 ακολούθησε το λιμάνι του Σαλέρνο εμποδίζοντας την είσοδο φορτηγών της

Με το εργατικό κίνημα μπροστά

ίδιας εταιρείας στο λιμάνι. Έτσι φτάσαμε στις γενικές απεργίες που συγκλόνισαν την Ιταλία και όλο τον κόσμο στις 22/9/25 και τις 3/10/25

Στις 23/2/24 η γενική απεργία αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που κάλεσαν τα ανεξάρτητα συνδικάτα βάσης σε συντονισμό με τις Παλαιστινιακές οργανώσεις μετατράπηκε σε αφορμή για μαχητικές διαδηλώσεις σε μια σειρά πόλεις με τη συμμετοχή φοιτητών και μαθητών και σε πανεθνικό συλλαλητήριο στο Μιλάνο την επόμενη μέρα. Η απεργία συνοδεύτηκε από απεργιακές φρουρές έξω κι από εργοστάσια όπως της Piaggio καταγγέλλοντας τη συμφωνία της με το Ισραήλ στο οποίο εξάγει μοτοσικλέτες για την αστυνομία του.

Τον φετινό Ιούνιο, λίγο μετά την αναχώρηση του «Μαντλίν» από την Ιταλία, μέλη του γαλλικού συνδικάτου CGT, λιμενεργάτες της Μασσαλίας ενημέρωσαν τους συναδέλφους τους στο λιμάνι της Γένοβας στην Ιταλία ότι δεν επέτρεψαν σε ένα πλοίο της ισραηλινής ZIM να φορτώσει

στην Μασσαλία και αυτό πλέον πλέει για να δέσει στη Γένοβα. Οι εργάτες της USB κάλεσαν αμέσως απεργιακή φρουρά στο λιμάνι για να εμποδίσουν τον ελλιμενισμό του εκεί. Ακολούθησε ο Πειραιάς. Επιπλέον η USB κάλεσε τα μέλη της σε γενική απεργία στις 20 Ιουνίου και σε πανεθνική διαδήλωση στη Ρώμη στις 21 Ιουνίου.

Πρόκειται για πολύτιμες εμπειρίες. Η εργατική τάξη έχει τη δύναμη όταν προχωράει σε απεργία όχι μόνο να επιβάλει στην πράξη τα μποϊκοτάζ που αρνούνται να κάνουν οι κυβερνήσεις, όχι μόνο να ξεσηκώνει ολόκληρη την κοινωνία κατεβάζοντας στους δρόμους πολλαπλάσιο κόσμο αλλά και να γκρεμίσει πολύτιμους σύμμαχους του Ισραήλ.

Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη έχει ήδη πετύχει να γίνει αναπόσπαστο κομμάτι του εργατικού κινήματος, κάθε συγκέντρωσης και κάθε γενικής απεργίας. Η εργατική τάξη δεν είναι απλά ένας ακόμη σύμμαχος της Παλαιστινιακής Αντίστασης. Στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στις ΗΠΑ και βέβαια στις αραβικές χώρες είναι η τάξη που κρατάει το κλειδί ώστε αυτή να μπορέσει να νικήσει.

Γ.Π.

Η νεολαία, όπως για το Βιετνάμ

Συνέχεια από τη σελ. 11

Στο Κολούμπια η κατασκήνωση οργανώνεται από ένα φοιτητικό συνασπισμό στον οποίο συμμετέχουν πάνω από 120 ομάδες, τους φοιτητές για τη Δικαιοσύνη στην Παλαιστίνη (SJP) και την Εβραϊκή Φωνή για την Ειρήνη (JVP) – καταρρίπτοντας τις συκοφαντίες του Λευκού Οίκου ότι πρόκειται για «προτροπές για βία και το μίσος εναντίον Εβραίων φοιτητών». «Για περισσότερους από πέντε μήνες τώρα, φοιτητές σε όλες τις ΗΠΑ διαδηλώνουν» γράφει ο David Palumbo-Liu καθηγητής στο Stanford University στο Αλ Τζαζίρα. «Στους μήνες που μεσολάβησαν από την 7η Οκτωβρίου, ολόκληρο το πανεπιστημιακό τοπίο των ΗΠΑ άλλαξε σε σχέση με την Παλαιστίνη. Ορισμένοι έχουν αρχίσει να κάνουν παραλληλισμούς με το αντιπολεμικό φοιτητικό κίνημα κατά την εποχή του πολέμου του Βιετνάμ».

Τα συνθήματα «Ευχαριστούμε, φοιτητές του Κολούμπια» πάνω στα αντίσκηνα των Παλαιστίνιων προσφύγων στην Ράφα είναι μια απόδειξη της αξίας και της δύναμης των κινητοποιήσεων -που τον Μάη του 2025 έχουν ήδη εξαπλωθεί σε χώρες εκτός των ΗΠΑ: Καναδάς, Βρετανία, Γαλλία, Τουρκία, Ιταλία, Βρετανία, Ιρλανδία, Αυστραλία, Λίβανος, Ιορδανία, Ινδία Ελβετία, Γερμανία, Ιαπωνία, Μεξικό -κάποιες από αυτές. Βρετανία και Αυστραλία γνωρίζουν τη δική τους «Φοιτητική Ιντιφάντα με καταλήψεις πολλών εβδομάδων, συγκρούσεις με την αστυνομία και τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών να κινητοποιούνται στο πλευρό τους.

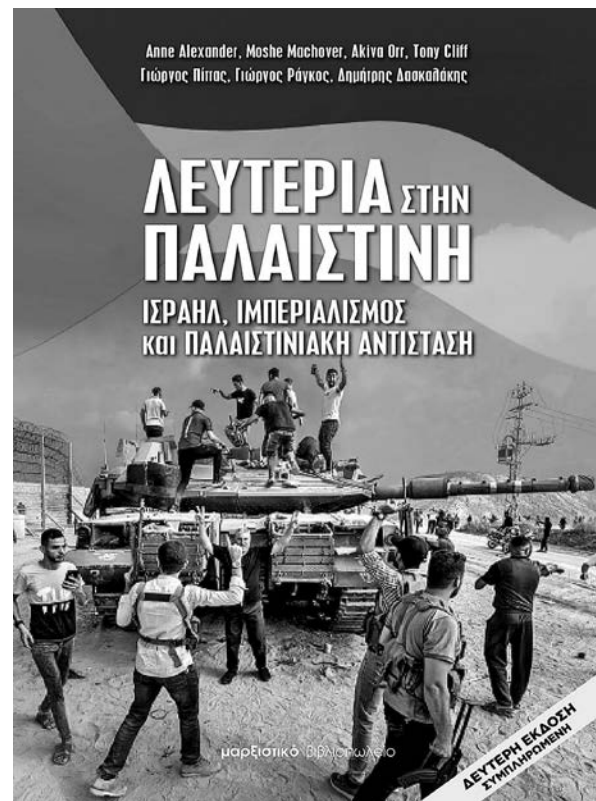
«Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες έχουμε την δύναμη να σταματήσουμε το σφαγείο που γίνεται στη Γάζα και την ελληνική εμπλοκή. Να επιβάλλουμε το δικό μας με καταλήψεις» γράφει η προκήρυξη που μοιράζουν οι φοιτητές του ΣΕΚ ένα μήνα μετά την 7η Οκτώβρη του 2023 ενόψει των 50 χρόνων του Πολυτεχνείου. Πολλές χιλιάδες διαδηλώνουν στα γεμάτα από παλαιστινιακές σημαίες φοιτητικά μπλοκ της Πορείας του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη.

Στην Ελλάδα το κίνημα των καταλήψεων ξεσπάσει νωρίτερα από τον υπόλοιπο κόσμο, τον Γενάρη του 2024 ενάντια στις επιθέ-

σεις ιδιωτικοποίησης της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Η Παλαιστίνη είναι κεντρική στις φοιτητικές διαδηλώσεις, στα συνθήματα, στις συνελεύσεις. Κατειλημμένες σχολές κατεβαίνουν μαζικά στα συλλαλητήρια για την Παλαιστίνη. Σε πολλές από τις κατειλημμένες σχολές γίνονται εκδηλώσεις με παλαιστίνιους σμηλητές.

Στις 13 Μάη στα Προπύλαια πολλές χιλιάδες συμμετέχουν στο ολονύχτιο συλλαλητήριο-συναυλία αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που οργάνωσαν οι φοιτητικοί σύλλογοι σε αλληλεγγύη με τις καταλήψεις στο εξωτερικό. Στο ΕΚΠΑ, στο ΠΑΔΑ και σε μια σειρά από σχολές -διοργανώνονται κινητοποιήσεις ενάντια στις συνεργασίες με το Ισραήλ. Η νεολαία είναι βασικό και αναπόσπαστο κομμάτι κάθε κινητοποίησης για την Παλαιστίνη από τις διαδηλώσεις μέχρι τις φετινές καλοκαιρινές διαμαρτυρίες στα νησιά, το March to Gaza και το Global Sumud Flotilla.

Διαβάστε επίσης

Ο Στόλος έγινε θάλασσα αλληλεγγύης

Σε συλλαλητήριο αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό μετατράπηκε η επιστροφή των 160 απαχθέντων αγωνιστών/ριών του Global Sumud Flotilla από τις ισραηλινές φυλακές στην Αθήνα, καθώς από το μεσημέρι μέχρι αργά το βράδυ της Δευτέρας 6/10, εκατοντάδες πλημμύρισαν το αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος με συνθήματα και παλαιστινιακές σημαίες.

Όταν άρχισαν να βγαίνουν οι ακτιβιστές/ριες πνίγηκαν στις αγκαλιές των συγγενών και των συντρόφων τους κι έγιναν ένα με τους διαδηλωτές σε κλίμα συγκίνησης και ενθουσιασμού. Στις δηλώσεις τους κατήγγειλαν το ισραηλινό κράτος τρομοκράτη για τη γενοκτονία των Παλαιστινίων και την πειρατεία στο στόλο αλληλεγγύης και περιέγραψαν τις βάνουσες συνθήκες κράτησής τους, οι οποίες όπως επισήμαναν δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτά που υφίστανται οι Παλαιστίνιοι κρατούμενοι.

«Θέλω να είμαι πολύ ξεκάθαρη, στη Γάζα διαπράττεται γενοκτονία μπροστά στα μάτια μας, και μεταδίδεται ζωντανά από τα κινητά μας. Κανένας δεν μπορεί να πει "δεν ξέρω τι συμβαίνει", κανείς δεν θα μπορεί στο μέλλον να πει "δεν ξέραμε" είπε η σουηδή ακτιβίστρια **Γκρέτα Τούνμπεργκ**. «Κατά το Διεθνές Δίκαιο, τα κράτη έχουν τη νομική υποχρέωση να δρουν για να προλαμβάνουν και να σταματούν κάθε γενοκτονία. Αυτό σημαίνει το σταμάτημα της συνενοχής, την άσκηση πραγματικής πίεσης και την παύση προμήθειας όπλων. Δεν βλέπουμε τίποτα τέτοιο, δεν βλέπουμε καν το ελάχιστο από τις κυβερνήσεις μας. Οι διεθνείς θεσμοί προδίδουν τους Παλαιστίνιους, δεν μπορούν καν να σταματήσουν τη συνέχιση του μεγαλύτερου εγκλήματος πολέμου. Δεν θα καταλάβω ποτέ πως γίνεται κάποιοι άνθρωποι να είναι τόσο σατανικοί, ώστε να λιμοκτονούν εσκεμμένα εκατομμύρια ανθρώπους και να συνεχίζουν μία παράνομη κατοχή, δεκαετίες επί δεκαετιών ασφυκτικής καταπίεσης. Αυτό που προσπαθήσαμε σαν Global Sumud Flotilla είναι να δράσουμε εκεί που οι κυβερνήσεις μας απέτυχαν... Αυτή η αποστολή δεν έπρεπε να υπάρχει καν σαν ανάγκη. Προσπαθήσαμε να σπάσουμε τον αποκλεισμό δια θαλάσσης. Καταγράφεται στην ιστορία της παγκόσμιας διεθνιστικής αλληλεγγύης, όταν οι λαοί αναλαμβάνουν δράση εκεί που οι κυβερνήσεις μας αποτυγχάνουν. Όταν οι λαοί λένε ότι οι αποκαλούμενοι ηγέτες μας που θα έπρεπε να μας εκπροσωπούν συνεχίζουν να τροφοδοτούν τη γενοκτονία, το θάνατο και την καταστροφή. Δεν μας εκπροσωπούν πια αυτοί οι ηγέτες. Μπορώ να μιλάω ώρες για την κακομεταχείριση που υποστήκαμε. Αλλά δεν είναι αυτό το θέμα. Το Ισραήλ συ-

2/10, Διαδήλωση προς την Ισραηλινή πρεσβεία στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

νεχίζει και κλιμακώνει τη γενοκτονία. Χρειάζεται να επιβάλλουμε το τέλος της πολιορκίας, το τέλος του αποκλεισμού και της καταπίεσης. Αυτό είναι το θέμα» συνέχισε μεταξύ άλλων.

Δεκάδες ακτιβιστές/ριες του Global Sumud Flotilla κρατούνται ακόμα στις ισραηλινές φυλακές υψίστης ασφαλείας Κετζίτ, πολλοί από αυτούς σε απεργία πείνας, από την Πέμπτη 2 Οκτώβρη που ολοκληρώθηκε η επιχείρηση πειρατείας των σκαφών του στόλου αλληλεγγύης από τις ισραηλινές δυνάμεις. Ένας από τους μεγαλύτερους και πιο δολοφονικούς στρατούς του πλανήτη χρειάστηκε περισσότερες από 12 ώρες για να καταλάβει μερικές δεκάδες παλιά μεταχειρισμένα σκάφη ακτιβιστών/ριών, από τα οποία κάποια σχεδόν κατάφεραν να φανούν στην παραλία της Γάζας.

Έκτακτη συγκέντρωση

Με το που ήρθαν οι πρώτες πληροφορίες για την έναρξη της επιχείρησης το βράδυ της Τετάρτης 1/10 σήμανε ξεσηκωμός σε όλο τον πλανήτη. Στην Αθήνα μέσα σε λίγη ώρα εκατοντάδες συγκεντρώθηκαν στα Προπύλαια και βάδισαν προς το Υπουργείο Εξωτερικών σε μια πρώτη έκτακτη συγκέντρωση που μεγάλωνε όσο πέρανε η ώρα, ακόμα και μετά τα μεσάνυχτα.

«Η αποστολή μας δεν έχει σταματήσει. Τα σκάφη μας πλέουν ακόμα. Κουβαλούν τα όνειρα και την αγάπη μας στον κόσμο της Γάζας» είπε μιλώντας στη συγκέντρωση ο **Σαΐφ Αμπουκεσέκ**, από το κεντρικό συντονιστικό του Global Sumud Flotilla. «Δεν πρόκειται πια για μια θαλάσσια αποστολή, αλλά για μια παγκόσμια εξέγερση. Κάθε πόλη στον κόσμο βγαίνει στο δρόμο για τη Γάζα. Διαδηλώνει ενάντια στη γενοκτονία, για δικαιοσύνη, ελευθερία και δικαιώματα. Για εβδομάδες το Ισραήλ προσπαθεί να μας τρομοκρατήσει. Αλλά δεν μας σταμάτησε. Τώρα επιτίθενται στο ένα

6/10, Υποδοχή των ακτιβιστών του Global Sumud Flotilla στο αεροδρόμιο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

πλοίο μας μετά το άλλο. Και πάλι δεν σταματάμε. Γιατί ξέρουμε ότι αν δεν παλέψουμε για τη Λευτεριά της Παλαιστίνης είμαστε συνένοχοι. Συνένο-

χοι με τις κυβερνήσεις μας που απέτυχαν να προστατέψουν τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, την ειρήνη και τη δικαιοσύνη. Ντροπή τους. Δεν

θα μας σιωπήσουν. Δίνουμε την υπόσχεση ότι άσχετα με το τι θα γίνει απόψε θα συνεχίσουμε να πηγαίνουμε στη Γάζα, από στεριά, θάλασσα κι αέρα».

«Κάναμε το πρώτο βήμα, θα κλιμακώσουμε στις 10 Οκτώβρη με την απεργία και τη συγκέντρωση στην Πλατεία Κλαυμώνος. Οι Ιταλοί εργάτες/ριες που συνεχίζουν με απεργίες να μπλοκάρουν τα πάντα δείχνουν το δρόμο. Το ίδιο χρειάζεται να κάνουμε κι εμείς. Να κλιμακώσουμε ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων και τη συνενοχή της στη γενοκτονία που διαπράττει ο Νετανιάχου και το σιωνιστικό κράτος. Με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά – Με την Παλαιστινιακή Αντίσταση μέχρι τη νίκη» τόνισε ο **Γιάννης Σηφακάκης**, συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη.

Συγκέντρωση υπό καταρρακτώδη βροχή έγινε ξανά έξω από το Υπουργείο Εξωτερικών το πρωί της Πέμπτης, ενώ η διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε το ίδιο απόγευμα προς την Ισραηλινή Πρεσβεία ήταν από τις μεγαλύτερες που έχει γίνει τα δύο χρόνια της γενοκτονίας.

Την Κυριακή οι κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν με νέα διαδήλωση στην Αθήνα που συνδέθηκε με το συλλαλητήριο αλληλεγγύης στον Πάνο Ρούτσι στο Σύνταγμα. Όταν η πορεία έφτασε στο Σύνταγμα με σύνθημα «Τέμπη – Πύλος – Παλαιστίνη – Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη», ο συγκεντρωμένος κόσμος την υποδέχτηκε με χειροκροτήματα, ενώ ο Πάνος Ρούτσι μαζί με τη συντρόφισσά του Μιρέλλα την υποδέχτηκαν με υψωμένες γροθιές.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Καταρχάς να πούμε ότι μετά από τέσσερις μέρες απεργίας πείνας και δεκάδες κοινωνικές κινητοποιήσεις σε όλη την Ευρώπη, η απαγωγή μας στα διεθνή ύδατα και η παράνομη κράτησή μας στο Ισραήλ ευτυχώς έληξε. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τον κόσμο που μας στήριξε και να τονίσουμε ότι δεν θα ήταν δυνατή αυτή η κατάληξη χωρίς την κοινωνική κινητοποίηση. Περιμένουμε από την ελληνική κυβέρνηση να πράξει τα δέοντα και να συλλάβει και να δικάσει τους Ισραηλινούς υπαίτιους που απήγαγαν 27 Έλληνες πολίτες στα διεθνή ύδατα και τους κράτησαν παράνομα στις Ισραηλινές φυλακές με βαριά απάνθρωπη και εξευτελιστική κακομεταχείριση.

Ενδεικτικά να σας πούμε ότι μας είχαν έξι ώρες δεμένους πισθάγκωνα να κοιτάμε το πάτωμα και όποιος κουνιόταν τον κλωτσούσανε. Ήμασταν άλλες πέντε ώρες δεμένοι και με τα μάτια καλυμένα στην κλούβα στη μεταγωγή στη φυλακή. Ήμασταν 24 ώρες χωρίς

νερό. Είχαμε απόλυτη στέρηση φαρμάτων και γιατρού. Είχαμε ανθρώπους που λιποθυμούσαν επειδή δεν είχαν ινσουλίνη και φάρμακα και χτυπούσαμε τα κελιά. Και η απάντηση των Ισραηλινών ήταν «Δεν δίνουμε γιατρούς σε ζώα. Δεν έχουμε γιατρούς για ζώα». Είχαμε στέρηση κάθε προαυλισμού ή δυνατότητα να μιλήσουμε με τον έξω κόσμο. Αλλά όλα αυτά δεν είναι τίποτα προς το οποίο περνάνε οι Παλαιστίνιοι στις φυλακές.

Αυτό που θέλουμε να πούμε είναι ότι αν φέρονται σε εμάς έτσι σκεφτείτε πως φέρονται σε δέκα χιλιάδες Παλαιστίνιους κρατούμενους εκ των οποίων τα εξακόσια είναι παιδιά. Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο πρέπει να παρθούν όλα τα μέτρα να επιβληθούν κυρώσεις εναντία στο Ισραήλ και να σταματήσει επιτέλους κάθε οικονομική και στρατιωτική συνεργασία της Ελλάδας με αυτό το κράτος.

Ιάσοντας Αποστολόπουλος, σκάφος «Οξυγόνο»

Το ηθικό μας παρέμενε συνεχώς υψηλό εκτός από μερικές στιγμές. Αυτές ήταν οι στιγμές που τα μαχητικά αεροπλάνα πέραγαν πάνω από τις φυλακές και ξέραμε ότι σε λίγα δευτερόλεπτα θα χαθούν μερικές ακόμα ζωές Παλαιστινίων. Είμαστε πάρα πολύ χαρούμενοι που έχουμε ανταμώσει ξανά με τους αγα-

πημένους μας, αλλά το μυαλό μας και η σκέψη μας είναι στους 10.000 Παλαιστίνιους που είναι κλεισμένοι πίσω στις φυλακές και στα 400 και ανήλικα παιδιά που είναι επίσης κλεισμένα πίσω στις φυλακές. Καλή αντάμωση και μ' αυτούς.

Κώστας Λαμπρίδης, σκάφος «Παύλος Φύσσας»